

ஆழ்வார்கள் சரித்திரம்.

திருவல்லிக்கேணி

வை. மு. சடகோபரமாதிராசாரியரால்

வசனநாமாநிச் செய்து,

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு

௧௯௧௭-18

[All rights reserved.]

கடவுள்வணக்கம்.

மனமெரழி மெய்களுக் கெட்டாத மாவன்
நனதடி தெஞ்சமே சார்.

அஞ்சபடை யானை யருக்கனற்குத் தேருக்கத்
அஞ்சபடை யானை யடை.

2000 - 2001 - 4.

வி ஷ் ய ரூ சி கை.

				பக்க
	அவதாரிதம் ...	...	...	6
க.	பொய்கையாழ்வார்	...	...	10
உ.	முத்தாழ்வார்	...	...	11
உ.	பெயாழ்வார் ...	...	...	11
	இந்தமுதலாழ்வார்கள் மூவர்	...	...	11
ச.	திருமழிசையாழ்வார்	...	...	12
இ.	சம்மாழ்வார் ...	...	...	12
க.	குலசேகராழ்வார்	...	...	12
எ.	பெரியாழ்வார் ...	...	...	12
அ.	ஆண்டவர் ...	...	...	12
க.	தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார்	...	...	12
கர.	திருப்பாவாழ்வார்	...	...	12
கக.	திருமகனையாழ்வார்	...	...	12
கஉ.	மதுரைகவியாழ்வார்	...	...	12

ஆழ்வாரிகள் சரித்திரம்.

அவதாரிகை.

‘பொய்க்கயூதன்போல்பொன்மழிகைக்கோன்மறன்
செய்யமதுதகவியோர்தோன்—கவையென்
டட்டப்போன்கொததொண்ட்பாறப்பொடிபாணன்
எட்டித்தார்வாட்கவியன்சுப்பு.”

என்னவும்கவியினும் மேம்பட்டு மேகிடத்தினுள்ளதாய்,
ஒப்புயர்வின்றியின்கும் இயற்கையேதொலியுடையதாய்கமலக்
கண்ணனது கருணைப்பெருக்கின வடிவமான கிரகையென்றும்
கிமலத்தைய என்னைவாசப்பெற்றதாய், †“தொலையியவரினியோ
திரியா, குதகசெனொருணர்வேதபடா, வுதகாக்கிளர்ச்சுதமெ
லாழுதினும், மதகசெறி” என்றபடி கவி முகூர்த்தம் முதலிய
காலபரிணாமங்களும் கிரியைவாழும் கருக்கமும் பெருக்கமும்
ருணாவேந்தமையும் உத்பத்தியிதகசெனும் இன்றி என்றும்ஒரு
படிப்படவிருப்பதாய், அத்தயின்பெரிசுபத்தையனுபவிக்குமிட
மாய், மனமொழிமெய்களுக்கு எட்டாத மகிமைபுகடையது, பதம
பதமென்றித நினைவெனேம்,

அங்கு ப்ரீதவருகிடகைச்சே, சொம்பொன்செய்கோலினிலே,
நிருமாணமண்டபத்திலே, ‡“சொன்னுத்தகையா யிருந்தாத்தி
காதனமா, சின்னாக்கமவடிவா சின்னெது—சென்றம், புண்பா
மணியினக்காம் பூம்பட்டாம் புங்கு, மணியார் நிருமாற் கையு”
என்றபடி சுவைதகைக்கவியுக்கிளர்ச்செய்தி ஐதிரோகனது சொ
ருபமான சிவசெனாதாத்திலே, ப்ரீ பூமி கிரகையென்னுந் தெயி
மார்முலையோடு கூடி வித்திருந்த, § “கோலார்த்தமெனஞ்சர்க
கங்குளந்தகைக்கொலையாழி கொடுத்தன்டு கொத்தவொன்லான்,
கோலார்த்ததிகக்குடொன்னும்பெய்திடமெம்பதவ கிவையின
ததம் புறஞஞ்சுப்ப,” || “சேனைவர்கோன்பவிரிகேட்ட,” சொ
கோல்செலுத்தி, § “தூதமனக்காதம் தொண்டர் தங்க்குழா
ங்குலுமித் திருப்புகழ்க்கப்பலவும்பாடி, யாத்தமனக்கவிப்போட
குதகண்ணீர்மழையோடகினைத்துருவெய்த்த காலும்” நித்தியமு
கந்தர்களுக்கு விதிரியபூனாத்தந்தைய அனுபவிப்பீத்தருளுகிற சுவை

* தூதமென்திருப்பதியத்தாதி - சுப்பு - க.

† கம்பாசையனம்-கூதகிவகாண்டம்-சாயக்கிவிதப்புகிருபடம்-20

‡ இயற்பா - முதல்திருவந்தாதி - இட.

§ ப்பகுமாந்திருமொழி - முதல்திருப்பதியம் - அ.

|| திருவாமக்கைப்பகம் - க. § மெருமாந்திருமொழி-முதல்திருப்பதி

உலியாணருணகணபரிபூர்ணரூப சர்வேசுவரன், திரிபாற்விழுதி
 வாயிப அர்த்தப்பாயபதத்தி னுன்னார் எப்பொழுதும் பாமகத
 தையே துணர்ந்துவருதல்போல அய்வுகதத்துக்குக்கீழ்ப்பட்டுள்ள
 லிலாவிபூதிவாயிப சகலசேஷகங்கிது முன்ன பலவுயிர்களுக்கும் தம்
 தம்முயத்திவாய் அப்பெரும்பதவிவைபடைத்து இரப்புதல வாமு
 லாயம்படியிருக்க, அங்குதலுச்செய்யாமல், தன்னித் தரிசித்தல்
 தொழுதல் சேர்தல் திவானித்தல் துதித்தல் முதலிய பணிகளை
 களைப் புரிந்து ஈடுதலம்பொருட்டுத் தன்னுற்றொடுத்தருளப்ப
 ட்ட சன்னைகளை மலம் வாய் முதலிய அவயவங்களை அவ்வத்
 தொழில் உபயோகித்த உய்வுபெறாமல், சரித்துவெட்டியருதத்
 துக் கொடுத்த வான்கொண்டு அதுசெய்யாது பகலிலாவானித்
 ததிப்பார்போலவும், கைபதிக் கொடுத்த கருவியைக்கொண்டு
 அநீதாற்றாது சன்னிதி கைக்கொள்வார்போலவும், ஆதலே
 கதுவாயேயுமாதமொடுத்த புணைவைக்கொண்டு அதுபுரிபாது
 அநீகர்ப்பெருக்குலழிவாத் கடலிடைப்புக்கெய்வார்போலவும், அய்
 வுதய்ப்புகளைச் சந்தாதி விஷவார்த்தங்களைசே செய்வலிட்டு,
 மொரூர்வலியெஞ்சினைக்குடூட்டுசெய்து, தீமாதீமாதீப்பலபிறப்பும்
 பிறந்து இறந்து, கமாதீயனாதருமப்பெருங்கடலினுள் அமிழ்
 க்து வருத்தி அனைவரை, உத்தரகோக்கி, அவ்வாங்கமக்களைபும்
 அழியிவழித்தடைபடைக்கவேண்டுமென்று இயல்பானமுந்த
 பாமகிருதபவானே, அய்வுயிர்க்கள் கல்வழிநீயழினை கன்னுரப்ப
 குத்துணர்ந்த கட்டுமுமாந்தை அநிதித்தற்பொருட்டு, தன்னட்ட
 னைருபமாணவேதங்களை வெளிவிட்டருளி, அரிபபெரியஅவ்வேத
 க்களின் ஆழந்தமகதபொருளைச் சிவவாழ்காட் பங்கேனிக் கெற்ற
 நிவினாசைய சேதனச் ஸுபத்திரிபதத் தென்னிதித்தெரித்துகொண்
 ணுதற்கு உபயோகமாய்படி அவற்றிற்கு அங்கமான அகோசான்
 திதங்களை முனியச் முதலானுரைக் கொண்டு பிரகாசிப்பேற்றான்.
 பேரிருவினேதிரிவார்த்துப்பொருள்வினக்கம்பிறக்குமாத கை
 வினக்குக்கொடுத்தார்போல, அனாதியஞ்ஞானந்தவாதத்தில் அடப்
 பட்டவர்க்கு அர்த்தஞ்ஞானந்தவாத முண்டாகுமாத இப்படி
 காந்திரதிபத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கவும், கிறியினர்க்கு வினக்கு
 ப்பயன்படாதவாதபோல, பகவத்பத்திவாத சித்தாஞ்சகத்தால்
 † கொஞ்சொன்னும் உட்கண்ணின் குருதி நீராத உககத்தார்பல

* பெருமானதிருமொழி-மூன்றாதிருப்பதிகம்-உ.

† திருவாய்மொழி-பதினாறுதிருப்பதிகம்-அ.

‡ இயற்பு-பெரியதிருந்தாதி-உ.அ.

க்ரு அத்தப்பிரமணப்பிரதீபமும் முழுப்பயன்படாதாகிற்று. அவர்கள் சாந்திரங்கமித்ததாத்தத்ததத் தீர்த்தென்பஆய்க்கு நுப்துஉணராமல் துவிப்புந்மேய்ச்சொகமேய்க்கோப்ப்பாத்த தந்திது நினைவிலாதவந்தா நினைவுடையவென்றும் நினைவிலாத நினைவென்றும் விபீதமாகத்தாவித்து தம்மாத்நா மங்களில் அநியமுடரும் மோகத்தில் அநிவிமுடருமாய் அழிக் அபோவாத ஆனோசித்து, தயர்சித்துவான தாமோதரன், தன் ஆனைசெவ்வாத இடங்களில் அசன் தானேசெறித்தென்று தன் டம்மடத்துதம்போக,தானே தாமசெஞ்ஞாநிருபத்தாங்கஅநியத் தோதியுருவ உஞ்ருவத்தாங்குய்மேததுபத்தாவத்த திருத் ததுதெரிபாதபுகளிட்தெ செவ்வப்பிவத்ததயேதனைமைக்குணமா க்க்கொண்டு உவாத்மோடொத்துவாழ்த்து துஷ்டசித்திரகெழுட பரிபாணஞ்செய்து அறத்ததநினைவிறத்தித் தன்வடிவமுடானும் உபதேசமுடத்தானும் அதுட்டானமுணமாவவும் பிரகசனா தன்வசப்படுத்தத் தொடங்கியவனவிலும், பலர், அநாதிசம்வர னையாலே சித்திருத்தாமல் அத்திருவயதாசலுத்திடன் திறத்த ம னுஷ்டபுத்தியைபோய்வித்தித் தம்மைப்போகலே அவர்களைப்பாவி த்து எதிரம்புகோத்துப் போருக்குவின்றும் தமேட்டாச்செவிகடுநி ழ்மைவசைகளைவே வவதும் விவவருபத்ததயுட்பட இத்திரச லெய்ந்து இவழ்த்தும் அறமாகினை அடைவனவிலுத்.

அதுகண்டு திருவாய் திருவுள்ளம் தட்டு 'ஹனி ஹவர்களை உப
நித்தந்தரு வாய் பாதோ?' என்ற திருமகனோடு நீக்கலானோனோ
செய்து, 'நீபகைகாட்டி மருமபிழம்பாப்போல, ஹவர்களை நத்தவ
தென்னவாம்படிவாசு சேதகைகாட்டுவார்களை உபநித்தந்த
வதே உத்தமமாயிவ உபவாய்' என கிச்சித்தது, ஸ்ரீபூமிநீளாதேவி
கலையும் ஸ்ரீபஞ்சாயுதங்கலையும் ஸ்ரீவந்தனென நம்பவந்தமாலாதி
சின்னங்கலையும் அகத்தாருடிக் ஹவர்களை உபவாயும் பார்த்த
நீங்கன் ஏற்றபடி பூனோகதநிவபகைநிகளினும் பிறந்து தேபஞ்
சத்தவகைப் பிறகிப்பெருங்கடலினின்ற கையேற்றினிங்கன்'
என்ற கட்டளைவிட்டு அனுப்ப, அவர்கள் அப்பனினையப் செய்
த்தொண்டு ஆழ்வாசாதிபகை அவநித்தந்தர்கள்.

இவர்கள், பலாதுகூட சகலங்களுக்கும் உதவி அரு
பென்னத்திலே முழு மிகவுண்டுவிட்ட சங்கு ஆற்றிப்பல
பாதலால், இவர்களுக்கு 'தீழ்வன்' என்ற திருநாமம்.

* திருவாய்மொழி-இருபத்துத்தாந்திரப்பதிகம்-௫.

4. அப்பந்தம் தாந்திரியப் பதிகம்-உ.

இவர்கள், இருபுகள் போவதற் தாமசயிகமுபன்று தத்துவ
ஞானத்தைப் பெறதயின்றி, எம்பெருமான் தானேயுந்து தன்
னைக்காட்டிக்கொடுக்கக் கூண்டு, ஞானபத்தியைதாக்கியவகளை எளி
திற்பெற்று, சிவர்க்குயிசைகாட மதக்கப்படுகிற வேதம்போல வ
ன்றி யாவர்க்கும் ஒருங்கே உதவும்படி சகலவேதவேதாங்கதாசி
யாத்ததங்களைத் தமிழ்தமிழ்க்கிப்படுத்தக்களாக அருளிச்செய்து
தம்முடைய அதுபவத்தைப் பிறர்க்குப்போதித்து உலகத்தை
வாழ்வித்தருளுதலால், உதாதந்தரிய விதபெறவர்.

பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பெயாழ்வார், திருமழி
சையாழ்வார், குளசேகராழ்வார், பெரியாழ்வார், தொண்டாடிப்
பொடியாழ்வார், திருப்பாளுழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், சம்மா
ழ்வார் என ஆழ்வார்கள் பதினமர்.

இவர்களுடைய திருவவதாக்கிரமம்

உ “பொய்கையாழ்வார்தத்தாட்டோர்புகழ்முழிசை
வையனருஞ்ஞானாதன்சேதலர்சொன்—துயரபட்ட
காதனன்பர்தாட்டேகிதப்பாணன்கலிய
விதிவந்தோற்றத்தடைவாய்க்கு”

என்றவாறு முகைமைபெற்றிருக்கும்.

சம்மாழ்வாரது சிஷ்யரான மதாசனியையும், பெரியாழ்வா
ரது பெண்பிள்ளையான ஆண்டாளையும் கூட்டி ஆழ்வார்கள் பன்
னிருவ தென்பதும், சம்பிரதாயம்.

இவர்களில் சம்மாழ்வாருக்கும் தந்தையாழ்வார்கள் அவாவமா
றெவ தென்றும் சம்மாழ்வார் அவர்களுக்கென்றும் அவயலியவப்
பிரதானராவென்றும் துங்கைநகரிலிருந்தாலும், இங்கே அல
தாதுமுறைப்படியே இவர்கள்கிரித்திரம் காட்டப்படுகிறது. மதா
சனியாழ்வார் சம்மாழ்வாருக்கு முன்பு பிரத்தவ ரானாலும்,
அவர் சம்மாழ்வாரைவாசெய்தித்து நடத்தவாரதலால், அவரது
வாலாறு இவருடில் வரும். பெருமாளுக்குத் தேவியாவா ஆன்
டாள், எவ்வாழ்வார்களுக்கும் மேலாகக் கொண்டாடத்தக்க
சிறப்புற்றவளாயினும், பெரியாழ்வார்திருமகனாதலால், அவருடைய
சரித்திரம் அவ்வாழ்வார்க்கிரித்திரத்தை அடுத்துவிற்கும்.

க. பொய்கையாழ்வார்.

“வருத்தம்புதற்குண்மாத் தவெம்பொய்கைப்பிரான்மகரவின்
குருத்தின்பொருள்புஞ்செந்தமிழ்தன்னைபுகுட்டிபொன்றத்
திரித்தன்மெரித்திருவிளக்கைத்தந்திருவுள்வந்தே
வருத்தம்பாடுவனியா தாவென்மிகையவனே.”

† “காவதனேயும்பொழிந்தும்செய்தவந்ததித்த
பொய்கைப்பிரான்வகிஞ்சொரு—கவபத்
தடியவர்கன்வாழவருத்தமிழ்தாதி
படியினங்கச்செய்தான்பரித்து.”

விவகாம் கவகாம் முதலிய பலவகைகளும் மலிந்து இச்
சிலவுகாத்துக்குத் திவகம்பொன்றான தொண்டமண்டலத்
திலே, புண்ணியபுகுத்திரங்கன் பவவதன்களும் மிச்சென்ற
தத்தியவிரதனெத்திரத்திலே, ‡ “காடுமுதலாவிய என்னவிரியெல்
லாம் காட்டுமெனியருளானர் கச்செ கொங்கா” என்றபடி, முத்தி
தருககாமேழனுள் முக்கியமானதாய் வேவையென்னும் புதித
ததி பாயப்பெற்றதக் கண்டவர்கன்வருங் கச்செத்திருப்பதிலே,
திருமொகா என்னும் திவ்வியததைநின் வடபுறத்திங், காட்டு
ருள்ளம்போல ஆழ்த்து தென்க்குள்ள தொரு பொற்றாமரைப்
பொய்கை உண்டு. அதிங் பூத்த தொரு கமலமவிரிலே, ஐப்பசிமா
தத்தில் விஞ்ஞானகத்திரமான திருமொகாத்திலே, தென்க்கொ
ந்த திருமாவின் திவ்வியபஞ்சையுத்கள்கள் பாஞ்சகண்ணியமென்
னும் திருச்சங்கின் அம்சமாய், ஒருவர், அன்புவெள்ளத்தின்கத்
திருந்து திவான்க்கின்ற அடியவர்க்கு உன்னப்பதமப்போதில்
அவர்க்கின்றதவருமோடு எம்பெருமான் விதைத்த தோன்றல்க்
பொலவும், தோளப்பெருங்கடலின் மலர்க்க அப்பெருமானது
உத்தியந்தாமனையில் காண்முக்கடவுள்உற்பத்தித்தபொலவும்,
காவகப்பொய்கையின் பதமப்பாபலின் கண்முக்குமான் உதித்
ததபொலவும், திருவவதரித்தார்.

|| அத்தத்திப்புத்தாநான் தோன்றிய இவருக்கு, பொய்கையி
லவதரித்ததாநான்மக ‘பெய்கையாழ்வார்’ என்று திருக்காமா
யித்த.

* இராமாநுஜாத்தத்தாதி - அ.

† தனிவன்; முதலியவர்க்கு அருளிச்செய்தது.

‡ தென்கெய்தத்தம் - அகிருதாவியாதி - உ.

§ ‘தவபாபுகத்தில் எட்டிடைத்த அறத்திராயித்தத்த தொன்னாடு
த்த எண்பத்திரண்டாவதான தெந்தாத்திருகுடத்தில் கச்செபகத்த
அஷ்டபகதான மகனவாத்தி’ என்ற விவகம் தாக்கவிக்நியுள்ளது.

|| பெய்கையாழ்வார்திருமொழி-முத்தும்திருப்பதிகம் - க.

க. குமாரசுவாமி,

- “தன்னிலையே துன்பமாண்டிருக்கேதவறும்காமதார
டனனெடுமிகவகைகண்ட அழகாட்டிதமிழ்தந்தியை
பொன்னடிபோததயிராம துறநகர்ப்புலகடந்தான்
செவ்விலிதகவந்திருநகரையென்தருநிலையே”

"தேவமுடந்திருநீரவநாநாட
வந்திருந்தேன் உய்யுட-தேவநீ
திருவாய்நீர் சென் தவந்தேவநீயே
புத்தவாய்நீர் சென் தவந்தேவநீயே"

தனது உயர்ந்த நிலைமையை உணர்ந்ததால் இத்தொண்டை என்
துடனும், அதாவது சிவனோடு தந்தியை, 11 குறவியை மருது
குறவியை 12 குறவியை மருதுகள் தனது உயர்ந்த நிலைமையை
உணர்ந்ததால் உயர்ந்த 13 திருமயக்கொண்டிருந்தால் தனது
தொண்டை உயர்ந்த நிலைமையை உணர்ந்ததால், அதி
செவ்வியை மருதுகள் தந்தியை உயர்ந்த நிலைமையை உயர்ந்த
நிலை, உயர்ந்த நிலைமையை உயர்ந்த நிலைமையை, உயர்ந்த, உயர்ந்த
நிலைமையை உயர்ந்த நிலைமையை உயர்ந்த நிலைமையை, உயர்ந்த

[illegible]

9 "பெயரிடும் நகரங்களிலுமுள்ள மேலார்
பெயர்ந்த பெயர்களுமும் துபேசு பெயர்
லா துபேசு பெயர்களை உதவித்தொடர்ந்து
பெயர்பெயர்ந்ததென்கையினால்"

சாஸ்திரம், துவர், பவதபந்திரம் பவதபந்திரம் கொடுத்த
தல் கண்டமுதலாக அருளா சீர்தன தொழுதல் மந்திரம் ஆதி
தா பருதா அகதாது முதலிய தொழில்களில் அகவாதாது செ
வதுகொண்டு காண்பவர்க்குப் பரிசுத்தவதெனும்படிக்குத்தர
லு. 'பெயர்வாணி' என்ற பெயர்பெற்றதால் பரமபதி திருமெடு
தலாதுண்டாதே பவதபந்திரம் மந்திரம் பரிசுத்தம் துவ
ருதா மந்திரம் பரிசுத்தம், துவர் தாம் மந்திரம் ஆட
பட்ட தாமதந்திரம் பரிசுத்தம் திருமந்திரம் பரிசுத்தம் திருமந்திர
பரிசுத்தம் மந்திரம் தாம், திருமந்திர 'மந்திரம்' என்ற
தாம் ஒருமந்திரம் உண்டி.

* 09876543210 - 00

↑ தனியல், தந்தைமகன்மகப்பன் அருளிக்கப்பட்டது.

1. பெரியதிருமொழி - பதினாறு நூற்றாண்டுகள் - ௪.

† 'மேதகுதிதம் புகைஞாபாஸகாசனம் தாமிதிரமகாபாஸிபந
கமேதகாபாஸி' என்ற விவரம் குறிப்பிடப்பட்டது.

திரு. கு. அன்பரசன் தலைமையில் இரண்டாம் சந்திப்பு நடைபெற்றது - ௨

முதலாழ்வார் மூவர்.

அபேரவிசும ப்ரீராமபாதவக்ஷம்ணர்போன அடுத்தகாள்
 கலிய அவதரித்தவர்களும ஆவிய இவர்கண்முலர்க்கும், ப்ரீவை
 குண்டராதனுடைய அதுமதிப்படியே, பரமபதத்திலுள்ள சித்
 திவமுத்தர்களது திரைக்குத் தலைவராதலாற் செனமுதலியா
 ரெனது சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகிற ஸ்ஷவர்களை, பெருங்
 கருணையோடு அங்குமினது இவ்வுவரது, பஞ்சமைனகரங்களை
 விட்டருளி, பெரியிருமத்திரம முதலாக வணங்குதிரவிசேஷங்
 களைபுக, அவற்றின் விசேஷாதத்தங்களைத்தவறவுக் குறைவற
 உபமெடுத்தருளிஞர், அதனாக இவர்கள் தாஜசராமசுருணங்க
 னினதொடர்க்கலாமல உத்தராத் தவிக்குணமே தலைபெடுத்து
 அந்தக்குணமவனா புண்டரீகாடசனக்கு அடிமைசெய்தலைபே
 பணியாகக் கொண்டு ஞானபக்திவைதாக்கியெவ்வன் மிகுந்து அது
 வறவொருக்கம பூண்டு அக்கவாசாதனை பெரித்ததுப பவத்தி
 லானமே தாசமராக உண்டியேபுகுடையேபுகத்தோடுமீதும்மண்
 டலத்தாரோடுவலாமல ஒருகாள் குத்தகிடத்தில மதனொருகாள்
 தாதபடி திரைமைகரத்திரமரவத் தமம்ம ஒருவகையொருவர் அநி
 யாமல தனித்தனியே சஞ்சரித் துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில், சர்
 வேசுவரன் இம்மூவரையும் ஒரீடத்திலேசேர்த்து ஆடகொண்டு
 இவர்களை உலகத்தை உலவிக்கவேண்டு மென்று கினைத்தருளி
 ஞர்.

சத்தியசங்கடனா அந்த முருத்தனது திருவுள்ளக்கொள்
 வகவின்படி ஒருகாள் திரிபாந்தமகமரகபிசெபாயகையாழ்வார்
 எழுந்திடுந் திருப்பதிகலை மெண்டியவாந்தங்குத்தென்கவையி
 னுள்ளிருக்கையதூகா அடைத்து அங்குமிருண்டுமுனிவரது
 திருமாளிகைநிற் சொது அதனது இடைகழியில சலனித்துக்
 கொண்டிருந்தார் பிள்ளைப்பூதத்தாழ்வாரும் அவகிடத்திலே
 சொந்தசேர, இருவரும் ஒருவகையொருவர் கண்டபொழுதே
 முறைப்படி வந்தந்நவழிபடுகொள்வையுடனே, பொயகையாழ
 வார் 'இவகிடம் ஒருவர் படுகலாம, இருவர் நுருக்கலாம'
 எனது வினாணப்படு செயதனை, அவ்வாறே அவ்விருவரும்
 அங்கு இருந்தனர். அதன்பிறகு பெயாழ்வாரும் அவகிடத்
 தையே அடைத்திட, ஒருவர்க்கொருவர் பிரணாமம் முதலியன
 சிகழ்த்தினர், முன்னையிருவரும் 'இவகிடம் ஒருவர் படுக்க
 லாம, இருவர் இருக்கலாம, மூவர்க்கித்தலாம' எனதுகூற, இவரும்

அதற்கு உடன்பட்டும், இராமனும் அங்கிடத்தினே கிளம்பினான். பரஸபரம் பகவத்குணங்களைச் சொல்லுதலும் போட்டது ஒரு செயலு மகிழத்திருந்தார் அப்பொழுது, திவிக்கிரமமூர்த்தி அவர்களை அதுகேட்குமொருபொழுட்டுப் பேசினாரும் பெருமையைப் பெண்டாகப் பெரிப்பதற்குத் தோடு அவர்க்கிடத்திற சொல்ல நின்று பொறுக்கவொண்ணாத அதிக கெடுகதைகள் சொல்லுகின்றான் இவர்கள் மூன்றுகலாத கெடுக்கம் இப்பொழுது உண்டாயது என்ன? இதென்னெனும் புருஷன் குண்டோ? என்று கவனிக்காமலும், பெருமையாழ்வார் பூமியாகிய தாழிலியை - வரிவையே, மெய்யாகக்கொண்டு சூரியனை விளக்காக ஏற்ற, முத்தத்தமிழர் அன்பாங்கு தாழிலிய ஆவத்தை மெய்யாகக் கொடுத்ததைத் திவிக்கிரமமூர்த்தி குரூரநபத்தை ஏற்ற, இவ்விதம் புகழுகின்றாரும் இருவரததனும், பேராமுவார் பெருமாரித தாம் உண்டமை உதிரவன்களே, ராமரும் ஆழிலா, மெய்யானு ஸடா சொந்தத்தை அந்நிய அனுபவித்த ஆர்த்தமடைந்து, அப்பெருங்குணிய உண்டக்காரைமேலே அதனை, இராமத்தமுக மாக வெளிவிட்டு உலகத்தாரை வாழவிடக் கருதினான்.*

அப்பொழுது, பொய்கைமாமூலர்

“கையாந்தாளியா லுத்தெடுப்பவர்க

வேண்டுகோள் வினாக்கள்—செய்ய

கடாழியானடிக்குடமுனன் சொன்மாலை

விடாழிக்குகெய்யென”

என்று தொடங்கி முதலிருவந்தாழியைப் பாடினானித,

முத்தத்தமிழர்

“அன்புதகையாவாள்வயேகெய்யவ

கின்புருகுக்கைதமிழிதிரா—கையுருகி

ஞானக்கடர்வினக்கேதத்தெனாநாதரு

ஞானத்தமிழ்ச்சந்தகான்”

என்று தொடங்கி இரண்டாதிருவந்தாழியை அருளிக்கெய்தார்

* “பாங்குத்தமிழாம்பெய்தபுதுயத்பாங்கு பாதிவாரியன், ராமரு கெருக்கிமொழிகள்கேத்திமுகுத்தித் தொழுதவன்து” — கிளியத்தா ரம்பாரதம் நெய்யுய்யவியம் - ௯.

பெயர்முதலார்

“திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேந்திகழு
மருக்கண்ணிநிறமங்கண்டேன்—செருகெனரும்
பொன்முழிகண்டேன்புரிசங்கங்கண்டே
னென்முழிவண்ணப்பாவினது”

என்று தொடங்கி மூன்றாம் திருவந்தாழ்வரைத் திருவரையமலர்
தருளினார்.

பிறகு இவையோகிகள் மூவரும் தேவநீரணைத் திருவடிதொ
ழுது விடைபெற்றுப் பனகாலம் திவ்வியதேவரத்தினைச் செய்து
கொண்டு சென்று, திருமழிவரையாழ்வாரைக் கண்டு பேசு அங்
கோடு கடிக் களித்து போருசெய்துகொண்டு, இங்ஙனம் மண்ணில
கத்தில மூலாவிதத்துமுதலான திருபத்தத்தவருஷம் பேரக
பலத்தால் வாழ்ந்திருந்து முடிவிய திருமேனவாழைமேலடை
த்து முடிவிய பேரின்பத்தழிவின விடை அடைந்தனர்.

இவர்கள்மூவரும், ஆழ்வார்க்கெல்லார்க்கும் முன்னே திரு
வலத்தரித்ததனாலும், பிறகு உண்டாகும் பிரபந்தங்களுக்கெல
லாம் இலக்கணமாகப்படி ஆவியை திருவந்தாழ்வரையையப்பிர
பந்தங்களைத் திருவரையமலர்தருளியதனாலும், ‘முதலாழ்வார்கள்’
என்று பெயர்பெற்றனர்.

உ “மற்றவர்களுக்கொருமுன்னே வந்து நின்று
மற்றமிழர்நூலசெய்து கட்டிடப்பதம்—பெறத்தாமையோ
தென்று முதலாழ்வார்க்கென்ன நாமபெரிவர்க்கு
கின்றதுவந்ததெனிகழ்த்து.”

* உபதேசத்தினையாக - உ.

ச. திருமழிசையாழ்வார்.

● "இடங்கொண்டதீர்த்திமழிதாங்கைதவனிணையடிப்போ
தடங்குழிதவத்திரசமாதுசனமபொநபாதமென்தவ [த்
கடங்கொண்டதவதள்கத்திருமுனிவர்] கள்தக்காதவசொகா
இடங்கொண்டதூனிவர்க்கெய்யுயேனதுபுனெய்யதுவே,"

† "நாநாயகர்ப்படைத்தாலுஞ்முடிசைகாரமுது
பெருந்தொழிதந்தனானதுகுறையோ-
மொழிசெய்கவழுவாவேளாமேமொய்யு
மறிக்கப்பட்டனவுயெவ்வழத்து" ௮

முன்னெருவாயத்திற், அத்தி வளையர் (பெரு பார்வை) புலன்தியர் அவ்வை நுதலிய இரண்டிவைய பவரும் சத்தியனொ கதனை எர்த்த அயநத் தனையுண்டு தீர்த்திருவொந 9ம் தேவனைத் திருவடிதொழுது உபயோகையாய அநிவவருமாய உதறுதமனார், 'இம் பர மேகை மாதெ ழுந்தவகனின் பேந் னையும் பெறுதற்கு ஏதத முயற்சி செய்வதன தனமரையிருத்த வான அநீ தயவகைகளுள்ளு நிறை பூனொத்திச லொகைய தமமான நேரத்திசம் இன்னதென்று தெரிந்த ஆக்குச்சென்று பெருந்தவயிவற்றுகளுநி இப்பொழுது எவருவதெ எவருக்கு அ த்தகைய நியமிவந்தாயெ இன்னதென்று துணிந்துகாத்தருள யென்கும்' என வேண்டி அவ்வென்குநொருகுதலிய நிர்

வரலாத்தாலாவிய சதாசகரக் கூட்டுறவு நேயமுதலாளி கிவக
ம்மா கருகித்து, 'இப்பொழுதுள்ள சதாசகரக் கூட்டுறவு
அதனொருநாடிகிலுமபலகேட்டியோசகரக்கிதின்மான் முகிம
புலவையு, மதகுருட்டியு திருமதிசகரென்னும் பன்னிய
கேத்திரமசத்திரதததபும கவதது கிதபயால்' என்னபனிக்க,
அவ்வநம் அவர் சேயதவன்கிறே, மன்னுலையுபுலவையு
தாட்டியதட்டு இடுகையு மேலேவருகிறத, மதிசகரபுதின
தட்டதட்டு சதாசகரத்த தாழ்த்துகிறத

“உருமழிசைபுழுள்ளவர்க்குதமயிற்
புறவர்புகழ்க்கொலாற்றாக்க—புலகுதலி
வைத்தெடுத்தபக்கத்துமயரிச்சிமிழிசையி
வைத்தெடுத்தபக்கமவயிற்று.”

அகிலேசபாடகப் பரிதாபங்கடவுள் அத்தபொதந்திரு
எனாநெருங்காநடி அத்தமிழிசைப்பயிற்று மகிளையேந்தி

* இராமநாதபுரம் தலைநகரம் - ௨௦

† தனியாக சிவமேய்ப்புகண்டு அருளிச்செய்தது.

திருத்தவழியிற் செல்லுமாறு தயக்கம்.

மென்று காரணப்பெயர்க்கறி அநிற்பொயிருதது தவமபுரினா
உயர்கெடுபுமுதாது அதுமதிதத்து அவர்க்கு அனுப்பினார்.

அவ்வண்ணமே அம்முனிபுங்காவர்கள் ஆங்கிடத்தையடைந்
து ஐம்பொதியடங்கி அருத்தவமபுரித்தனர். அவர்களில பார்த்த
வனொருவிற முனிசுனிதேஷ்டர் தக்ககாத்திடமென்ற பெருவேங்கி
வைச் செய்து அதனாக காரதேவனை ஆதரித்து அதற்கு மூலர்
ஆய்வதனைச் செய்கையே குறித்துப் பெருத்தவம் தமையையில
அதனைக்கண்டு அருடகாதுவொண்ட தேவர்கள் அத்தவவொழும
கத்தையழிஞ்ஞமுதலு அமைய மோகன ஊரவரி நிலைத்தமை
முதலிய அபனாபநீர்க்கணகேகரை கவிஞர்கள். அவைதருவையி
பவர் வந்து பணவாறுமுதலாதுபாத்தும், மபெருமாறுதரண
கமலத்தில அருத்திலி ஸத அவர் தருவாமலததைட்டகடுவலர்து
மெடகும் அராரும் கொண்டு மீண்டதேவன, அவர்கைய அநி
லிபுண்பாது கதாக்கவெய்னுபட்டமுது, ஸ்ஷணமாறு பொல
வேண்டியவர்களை மோகனமீதும் வலமைபுண்டவன், கருப
, விடயிலையும் வசத்தகாததைதழிமததம மோதற்பகமாற
தொதல துங்கு முதலியவததைதழி மததம மோதற்பகமாற
ண்டுவந்து அம்முனிவர்களுக்கிடமிட ஆடகபட்டாதி ஸிதோதல்
களைச் செய்தவது, அப்பொயுது கதிவசத்தா அவருந் தவத் த
மதுஉள்ளத்தைய பகாத்தியாசத்தினின்றுப் பெ அவனதுகார
மீத்ததைதழிதழி செலிபடைத்தபயனபெற்றொமெனகருதித்
கண்ணிழித்து அவ்வமாமகனது அநிசொளத்தியதைக்கண்டு கர
முத்து போகமகிடப்ப போகமவேட்டு அவனோடு கூடியருவாவி
மோகனவினுட் கொகி கொகம தமமைமதத்து தையவவர்ப
பட்டிருத்தனர்.

அகாரணத்தில கருவொண்ட அவனதுவந்தநினைத, ததமா
தத்தில மகாடசத்திரத்தில, கதர்கமெனதுநிஞசுரழியின் அம்
மொனதொரு கப்பம வெலியலிதது. அது அவ்வவமொனது
கணப்பபாது பிண்டகருதியா நுருத்ததா, அத்தவமாது
அதனை வெறத்து அருகிருத்த பிப்பபத்து ததில கதிததெதந்து
கிடத்த தானுக்கரு செய்ததான.

பின்பு தமவாமடைத்த பார்க்கவர் தவமிழ்த்ததற்குக்கழிபே
ரிக்கமுத்து வேறட்டமடைத்து மீண்டுத் தவத்தொடங்கலாவி

* 'தேவகதிய புலவருஷங்கலி கிருஷ்ணபகததப பிரமைகவுள
பாறுகாரத்தில துரைக்கெத்தில' என்று கிவம கணப்பரிம.

என் இலாகாவும், தலைநகரம் பின்னம் ஒருதெரிந்ததன் ஒரு
முக்கியமாகிய பரிசுமத்த உலகிப்பெற்ற பதேதவகாரம்
தான். அது அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான்.
தன்நிலை நிகழ்காலி. அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான்.
நாடக பெருமையின் பரிசுமத்த உலகிப்பெற்ற பதேதவகாரம்
அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான்.
அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான்.
அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான். அதுதான்.

அரசராக தனிய அரசுமுயற்சிப்பதற்கு வந்த ஒரு நல்லாள்
 கொள்ளும் வேண்டிய அன்பு குறித்து கேட்டு அருங்கூடத்து
 அத்தமுனியாக வந்து யிதூதமகந்தைகொண்ட பரிந்துரை
 வறு இல்லம் கீழ்த் தளையினியாபவர கொள்கிற அனாத
 து 'பெரியோர் பாராமை' அத் தெய்வமாமக கிடத்தது. இது
 எவ்வகையாகத் துருவதமையா வந்தேனொடுக்க, அவனும்
 ரிதூதையுததொடுக்கவந்தேனொடுக்க, அவர்க்குதொடங்குதல்
 யில், அவருக்கு அம்மாதிரிபதமுண்டா அநிக அன்புமுல்
 பவனாக, அதனை அவர்க்கொடுக்கமுதலாக, அந்நெய் ருதனி
 அபகரிக்கவல் வதாபவர்திகளில் விதூதமுதல பரிந்துரை
 பரிந்துரை தாராமகக்கொண்டு பரிந்துரை கொள்ளாது
 அந்நெய் அந்நெய் வந்தது வேறது குதிரை கொள்கிற ருத
 மொளதம் இவது மகந்தைததெய்வம் பரிந்துரை இவ்வு
 யிதூதமுதல தருமென கொள்கவல் வந்ததுவந்தது.

உணர்வுகளைச் சோதுபவருக்கே இன்னும்வெற்றியைப் பெறலாம் என்பதை உணர்த்துவது" எனத் தப்பிப் பக்காடில் அனுப்பித்தலாகிய அந்தப் பரதாசன உணர்வுமட்டுமே உருவாகிவிட்டது. உணர்வு நீரவேடகமாக எழித்து இரகசியமாகக் காண்பவர்களைப் பார்ப்பதற்கும் விவக்குமாத் எழுந்தருளியிருக்கத் தொடங்கிய அப்பகுதியிலிருப்பதொரு மூலப்படைவேளாளன கேள்வியுற அறித்து இவரைத் தரிசிக்கிறுமப்பிப் பகைப்பாடுகாப்பாடுவெடுத்ததுகொண்டு தனபா சிவையடிகளே ஒருகாலத்தாகச் சிவவீரர்க்கெதிர்த்துநின்றதாயிற்று இவரது வினொருவியையும்கூடக் காண்டு அதிபாத்தரியப்பட இத் தாவுகொணர்த்தபரந்து திருமுனப்பே சமர்ப்பித்து 'இதனைப் புகொண்ட ருளவேண்டும்' எனத் தெருவாகப் பிரித்தித்தரார்.

அவனுடைய பத்திரிகுதிக்குத் திருவுண்ணுக்கூடாது இவர் அதனை அமுதுசெய்தார் பின்னாலிலங்குதையால் அத்தமபதிகள் இவனுடைய தடக்கு வலவாப்பெறாமையே பாரித்து நான்தோறும் பாலகொண்டிலகனுகொடுக்க, அவர்களுடையபத்திரிகுதத்தத்தத்தவந்து அதனைப் பாலகனுகொடுக்கவந்தது, ஒருநாள் அவர்களுடைய குழந்தைத் தீர்க்ககருதி, தாம் உண்டு சேடித்த பானைகளைக் கண்ணாடி என்னு அயர்க்குக்குக் கொடுக்க, அவர்கள் அதனைப் பருகியவனாகினை, மூதுமைபொழிந்து இவனுமப்பருவமடைந்து, னாற்பின்பு அவ்விவாசாயமகன் கார்பகதியால் ஒருபத்திரிகைப் பெற, அதுகொண்டு மிகுதகன்கொண்ட அவன்கொழுதன் அக்குழந்தைதானே கனிடின்ன கென்னபெயரிட்டு அனபொடுவனத்தது இவரது முயற்சியினால் கொண்டுவந்தது, அவ்விவாசாய இவரது கட்டாக்கியுள்ள ததன் காலத்துபெறதப பகன்கொடுக்க, னார்க்குப் பகவதபாதிவையும் பகவதபாதிபத்திரிகையையும் மிகுதியாக உடையனாகிற்று.

பார்க்கவந்தார் துப்பாடி கருதிதோறாவனவும் தேம்பதப்பாவிடத்தினையிடுகது விசய அங்குடாங்கியோர்த்தாலமுழுமுதமடைவதெவகையக்கருதுபவராய் அங்குதி கருதுமபட்டுப்பகவிடவகனைபடைத்து 'எவ்வாப்பொருது குத்தகனமயான பாதபமந்துவென்' என்று ஆராயமுதது கொடுவதம் பெறத்தம் கமனமமுதவிட அகவதிகமன முத்தமயங்களுள்ளும் சாதம் மயவாந்தம் முதலிய அவதிகமன அகவதிகங்களுள்ளும் ஒவ்வொன்றிலும் தனித்தனி புருதநுதனா, முதலிய ஒருநதத்தில தேடுவதென்று அப்பொழுது அதற்குரிய துலகன்கொடுவதம் அந்நததெற்கு அமமத்தத்ததெறத பேசோடும ஒழுக்கத்தெற்கு உடி அதன் விசயிலே னாந்நினைத பகன்கொடு விவத்திப் பின்பு அககொன்வகையிள குழந்தையகொடுக்க உண்டு அதனைவிட விவெருருசம் உத்தில இறங்குவார் இவ்வாறே பகன்கொடு பகமதக்கனையும் பரிசோதித்தவர் பின்பு கசவசமயமே சதசமயமென்று அனரித்து அநிலத்திலிட்டுக் கெவவாக்கியதென்னுமபெயர்ப்பூண்டு கெவபாமாடி அந்நததெற்குக்கொடுவதென்னு பிறமத்தத்தெற்குமபாவினை செயததருக்கட அதிலபிரியப்படாமல் ககன்கத்தெற்காய ஒரிடத்திலிருந்து பதமகெனத்திலபாவித்துவருகையில, முதலியமுதல்களில் ஒருவரான பெயர்முதல் அக்குளமுத்தென அகவதசெய்திவையுதித்து அவ்வார்க்குத்திருத்தி தீரவாக்கனவசமயத்தவர்க்கு

தலகுத்திருவுளங்கொண்டு அவரது ஆசிரமத்துக்குச் சமீபத்தில்
தாம் ஒரு ஆச்சிரமத்தைப் பேர்ப்படுத்திக் கொண்டு அதில் சென்ருடின
தை நன்குமுடிவடைவதென விரைந்தோடும் திருமுழிசையாழ்வார் உண்டவா' பரிகல்பித்த
காக அச்செயலைப் பார்த்துச் சிவனாக்கவர் இரஞ்சனபெருமானை
கொண்டு அவ்விடத்தைப் படைத்து 'கீர் பித்தனோடு பேயோரோ?'
என்று, அவர் 'நான் அத்தகையவனவென்று, கீதே உணமததர்'
என்று உத்தரவுகூறினார். அதுமே உட்குச் சிவபரதர் பிரதிபலனாக
வுள்ள அவரதுபொருத்தாதசெயல்களை எடுத்துக்காட்டித் தாம்
சென்றதை வினாவினாத்த, விஷ்ணுபரதர், 'வெருகாலமார் அரோ
ததவ்வின அநீக்தம பாதத்துவநினைதெனது உணமததென்
பாத உணம உணமத்தெனனத் தடை யெனன? உதபதநினை
ரங்குநிலவாத பதாபலனதுவான புரிவகாரவனான திருமுன்,
அவ்விடையிதே, ஆக்கவழிவுகனோடுகூடிய விகாரினைத் தெய
வமாரகொண்டது, உமது உள்கிண்கமபெயரும்' என்பது தாம்
உத்பதை வரபுதததத் தொடங்கினார். அப்பொழுது, அதுபிர
பலமாக திருவர்க்கும காலகாலவாசமலாதம் எடத்தது, அதி
ல் தோலியடைந்த அநாடியவர் இதுவரம் காலமகிணையி
ந்ததற்கு அதுதபித்தச் காலகாலவாசமலாதம் தமகம
வாதபபொலியெனது காலகாலவாசமலாதம் காலகால அலகால
காலகால, அப்பொழுது, அவருக்குப் பெயர்க்கார் பஞ்சகம்
காலகாலவாசமலாதத் தத்துவபதேவருபது வருத்தருகினார்.
அதுமுதல் காலகாலவாசமலாதம் பத்தியென கொண்ட திரும
ரிசையாழ்வார்

"சாம்பலங்கொருஞ்சமன் கற்பெருசங்காது
தாக்கியவாகமதுவாதவாதேதம—பாடெதததத்
செய்காடகலிவாசமலாதத்தெய்வாதேதிதிலிம
பெங்கட பரிபதேவநினை"

இது என்னித் திருவங்கிணையிக்கு வகது உருத்திரசை
'சங்கித மினமபொலகலின் காலகால வோகக்கலிவாசமலாத
திருமகங்கொருகினைத் திபாவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அக்காலத்தில் ஒருகாலம், ஆகாமலாக்கத்தில ருபயவாதத
பதாபப பாலகலிபாதமகவாத் செந்துவாசமலாத, உமாதேவி இவ
ததவபொருத்தததத் கண்டு கொண்டாடித் தமகாலகலிவாச
மலாத 'இவன ஆரோ?' என வினவ, விவாதேவ 'இமமகாலகலிவாச

[illegible]

அவையும அங்கனமே ஈவார்த்தவாத்திற்போலச் சேனைமகழ
பெருநின்று பெருவெள்ளங்கோக்கவும், பதம்பாவனதா நிதிதரு
சலியாமல் பாவப்பதிவினை பிரவணதாவிருநார் அதுணையி
முகண்ணுந்தி பிணியான இவருக்கு 'பக்திநாள்' எனவந்திரு
காமஞ்சாத்தி இவர்கலவத்தைக் கொண்டாடித் தமமிடந்
துக்கு மின்மிசெய்தபயம்.

அதன்பின், ஆழ்வார் ஈவபோலவே போகத்தொழுந்தரு
ளிருக்கையில், அதுவாசை வன்புனொரு பத்தன தனது சாமர்த்
திலத்தால ஒருபுறியைப்படைய வாக வந்தாக்கொண்ட அநாமே
வேதநடர்ந்து வரும்பாடுகை சேருத வாயில், இவததுபோலவாத
பாவத்தால் அமர்ந்து தன் ப்பட்டி மூக்குந் சேர்வ பேரவே
வாயத்தில கொள்ளப்பட்டது துறைதக்கதல், அவன் 'இதற்கு
வந்து வனொர் வானு வபுழத்தும்பார்க்கையில், பெறுமிருக்கிற
பொய்யைவண்ணி ஆர்வையுடைய அநந் தனதுதவையொருகுவல்
வந்து, இவதது சக்தியைச் சொதக்க வந்து, 'ஒரு பக்திநாள்
நீட்டிவந்துவீர அநந் தவதையுடைய போலுடைய பிரதம்பா
ததாலவைய இவதகையை உபயோகித் சொல்லும' எனது
ஒரு சிறந்த கருவகத்தை பண்டாக்கொண்டே, அவர் அதனைத் தி
தண்டித்து, தமது இச்சாமரத்தித்தால வாய்க்கப்படுமாறதொ
ருகவரத்தை ஒரு தவச்சாட்டினர், ஸ்ரீவார போல வுணியினரு
கிற அதனைக் கண்டிதானுபென்று அகலியாகிதவாரகை தன்
சழுத்தி வளவதொரு மணிநாலைவ வாய்க் இதை வுமாரையா
கத் தரிததுவொருவரும் வாரவெய்யுமே, முயல் தாமகன்
நத்திய தரிந்துள்ள தனமென்கிறகையும தாமசைமணிநாலை
வாயும வாழ்த்து வொட்டினர் அவை வொருவமாரை கவரத்தின
நாலைவார விலக்க வண்ணு ன அவனவெ. ப்பட்டி 'வலவாத்
பித்தநிலையுமென வாவதவ வானை வேந்ததனாக, உமரினும்
நிதபுடையவனொரு சிறந்த வகத்தில வக்கும இவன்' எனது
வொலவித் துதித்துபிரதபுடையவனொருவது கமண்டித்து வேறு
வழியாகச் சொந்திட்டன.

பொயும அவர் அங்கே வொருகிட்டாவிருக்கையில், வொரு
தனசிறந்தவொருவனொரு இவ்வாதி அவததுமகமையைக் கோ
வ்புத்த மிகுந்தபாபப் போடுகருவிலவது கோடியிருமபப்
புபானதுக்கவலன தொரு இவருகினைவைக் காட்டி 'இவனை நீ
பெறது மகிழ்மி' என, மழிசைக்கிறதவர் அதனை வேண்டா

யெனவாயினும் தமதுபொருளுத்தர்பெயரின் முழுநிலை யெ
டுத்ததெனப்படும். அங்ஙனமுண்டாய் அயனாகவந்தொருந்த
‘திருஞானை பங்கொருந்தகனைய பொருளுக்கவையது, நுதன,
கொண்டு நீ பிழைப்பாய்’ எனதுகொலையினும், அயன் அதனை
உடனே பரிசேசித்தபயபாத்த அயவாநெறிக்குக்கண்ணம் அந்
பரிசீலிப்போடு அழுவாணாத் தண்டனிடடுபு பேரறிணை,

[illegible]

அடுத்ததே ஆழ்வார், சமதுருச்மயூரீயார் மகோதரபுரத்து
குச்சென்ற நாயனாருக்கெழுந்தருளியிருந்ததென்றதற்குநினை
ந்துவிண்ணடிச் சேரத்தத்தவிடத்திய அகப்படைமையால் மனக்கலக்
கமுற, அப்பெரமுது இருவிளங்கு முடைபாள் இவ்வுதகனவினே
முதலபுதி 'கொண்டெய்தையெடுத்த பொதலமுதையபொதலக
வினே புன்னது'என்றது நியருந், உடனே இவர்கலையெழுதித்து
அங்கேசென்ற இருமண்டலம் கவித்து எடுத்தவரது தரித்துக்
கொண்டு பகவததுபயம்பன்னுதலே தொழிலாகவென்காலங்கழி
த்து, அப்படி மழிவையம்பதவையெட்டுக் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்
து, அங்குத இருமையோரவினே ஆதிசைவசபத்தினே இருபபன்னி
கொண்டருளவிற பெருமாணச சேவித்து எடுபட்டு அபயிரார்
யே இவரானதுசெய்துகொண்டு அநேகவருஷகாலம் எழுந்தரு
ளியிருந்தார்

அப்பொழுது காரிகண்ணன் வந்து தனது ஆசிரியரான இவருக்குப் பலவிதமான கெடுதல்களையெப்பண்ணிகொண்டு உபாசாரமொழங்கச் செய்துவிட்டுத் தான். அக்காலத்திலு, தலைநகரத்து உடனதிகாரத்து பருமமுதிர்ந்த கெடுதலெழுத்தி பகதிரசபாநாமினங்களின் பாய்ப்பு அபுடனே அவருளாகிட தந்தத் திருவலகிடுதலும் மெழுருத்தலும் கோவர்த்தலும் மாவிய காவகரிமங்களைத் திளம்போதுவெய்துகொண்டிருந்து ஒருநாள் அவர் திருக்கண்கிழிதலமவத்திலே அவரைச் சாணமடைந்து உரத்தோடடுப பெறது மாறாதவெனவாததடைடைத்து நேகமாதுபொல அவருக்கொளையாவினார் அக்காலத்தாலான பங்குதலான ஒருநாள் அவளது வயதுவயதகை கண்டு காலத்து வினாபுலந்த அனரிசுலங்கொழும் கலயிருத்தபட்டாடைகொழும் பரிசாககொழிதது அவரை மனங்கொழு பட்டமங்கியவாங்கி அவருடன் உரத்தலவந்தான். வருகையில, தந்த இளகை காலத்தாலான குறைகளைதபும் அவளது பருமம் மாதுபட்டாடைதபும் கண்டு கிம்மதங்கொண்டு 'உரது மங்கையிரகை காலத்தாலான ஒருபடியாதிருத்தமரு வது என்ன?' எனவென, ஆழலாருடை வ அதுகிடுமெனவது அறித்து, அவருகைத் தான்பெறத்தகு கெடுதலவந்ததநாழபுரைப்பர் கொண்டு அவருகை வெண்டினார் அதுகெட்டு அவளானாரு கிடுதிருக்கும் காலத்தாலான மனங்கொண்டு கிடுதலதாபலருகுற கால்கள்கொடுப்பவர் அத்தகையோ கிடுகு அத்தகைய, இவர் குறைகாலக அவரை அதுவந்ததித்தால் கருதியது கைகலிம் வரது உட்கொத்தல். அவரைநே வெந்தல், மதுரை காரிகண்ணன் வந்தபொழு, அவரைத் தலியெய்கைத்து உபசரித்து 'உரது பரமகுருகை வரன சேன்குமரது இவரு அழைத்துவரவேண்டும' எனவது தோத்தித்த, அவன் 'சம ஆசாரியர் இரிடத்துத்தம் எழுத்தரு' எனவது கூறியிட மன்னவன் 'எனனை அபரு அழைத்துப்பொழாவினும் அவருகைகொக்கு இலக்காக்குவித்து அவருளான எனனை எனதம் புலாவாதிருக்கச் செய்வவேண்டும' எனவெனவது, அத்தற்கும் அவன் உடன்பட்டமன 'உரதுபொருள இம்மைப்பயகிடுமெனவோகிடுதலவரை ஆழலார்க்கொண்டுத்துப்பார்த்தலும் அறிது' எனவது மதுத்துமிட்டான கிடுபு அசன் வருத்தலிக்கைதலுமிருக்கையில, அமைச்சர்கள் வந்துநேற்றி 'இக்கண்கள்கண்ண தெயவப்புளமைபுளையான, இவன வாரிசுற பரமபயகிடுதலம

பல அற்புதங்கள் கடக்கின்றன; ஆதலால், இவ்வுத்தரப்படிப்பிற் று ஸ்ரீஷ்டசித்திபெருமாம' என்று உறுதிசூது, அவ்வண்ணம் மன் னவன் அடுத்தநாளில் அவ்வந்நாளில் வந்தபொழுது 'எனக்கு அழிவாதருணைம வரும்படி கம்பாடவேண்டும்' என்று புகல, அவ்வண்ணவன் 'நான் எப்பொழுதும் தாதுவன்களோத்திரஞ் செயலெனையெழிய நானதுதி செய்குவனனேன்' என்று இய மதிஞான பின்பு மார்த்தியன் தன்னைய பாடவேண்டிமென்று நிச்சயத்திசூது, அவன்

"ஆடவர்களுக்கெல்லாம் உருகுநிலையென்கொவும்
பாடவருநாடவருமபஞ்சமர்—சீழியர்
னியருளிநூற்றாண்டித்தானிடவனரு
மனருள்பொழிந்தகொடுமனார்"

என்று ஒருதிருக்கவி சொல்ல, சொதவன் கோபமொன்று 'நம னம்பாடுபொருள கைத்தந்தையாடிச் சீவநிலை இனி வசித்த வாகாது; உடனே வெளியே போ' என்று உறுதிசூது, உடனே கணிகண்ணன் பவநிரைகையடைத்து உடையதெய்தியை விண் ணப்படிசென்று 'அடியென்கூது விடைத்தருளவேண்டும்' என் ன, ஆழ்வார் 'காணம் பெருமையெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண் டி உடையவருவேன்' என்று உறுதிசூதுத் திருக்கோவிலுடையவன் அடியவர்க்கெனியவனான உடையத் திருவடிதொழுது

"கணிகண்ணன் போயினருள்காமருகூடக்கி
மணியன்னருவிடக்கவேண்டா—தணிவுடைய
சென்றாபு, வனமுமேயெனினேறன்புருந்தன்
பைந்தரகையாடுகருடக்கொன்"

என்று நோத்தித்தவனானிலை, அந்தப்பகவதும் ஆழ்வாரதீமத பப்படி போகாதித்திவையவிட்டு எழுந்தவன் உருவருபு அவ்வு கையிட்டு அருள் நன்னோரிடத்தை அடைந்து அங்கு வசித்த னர் இவ்வாறு பெருமூர்தும் ஆழ்வாரும் அவாடிவாணம் அப்பதி வையிட்டுப்போலி நாதன், அத்தமையதோத்திய பவநிருக்கோவிலு

* "எனின்காண தவநோயக்கொடுத்தோடுதெக்கதப்பாவத்தையுடெ ட்பயத் தழவி. இவ்வாறு பத்தமததன்கூட, பாரைகையெழுந்தசெவைய, பவிகொண்டமுடிபடப்பாடக்கருடக்கொடுத்தோடுதெருத்தியைய பழ மதையெழுந்தமதிட பவத்திழையின்கொள் தபந்தையகொண்டனே."— பிள்ளையமகமபிள்ளைத்தமிழ் - 6

"கொடியிழையென்கொள்ள நினைத்தான்"—அருளவிரிவத் திருப பரிம-69.

உரி செழுத்தருவியிருக்கித் தந்தைப்பொப்பெருமாள் தனும் விட்டு
நீங்க, அப்பாழ்வுவதும் பொலிவிழந்து, அங்கு மந்தமபல ஆஸ
பவனியிருக்கித் தீவனதகனின் சாக்கித்திவரு மியலியாவ, நரி
வஞ்ஞையிழு செவலசமம் திருஞ்ஞடப்பட்டது துப்படி தீனிசவா
உன்னிடத்தைக் கண்டு கலந்து மனாவதும் மக்திரிமாரும அவர்
கருணைவிட தந்தைத் தேடிவடைத்து கணிகண்ணவகாவிவகிழு
ந்து தனதுபிழைப்பைப் பொறுத்தருளுமாறு பகலாறு பிராந்தி
கா, அவனும் மீண்டெழுத்தருளம்படி ஆழ்வார்க்குக் கண்ணப
பதர்செய்ய, அவரும் அதனை அங்குகித்து ஆளிரிதபாதந்திரான
அதலின் செவலனை கொடுக்கி,

“கணிகண்ண நபேரகொழித்தானகமருங்குக்கி
மணியண்ணுக்கிடகசென்மக்—துணி புடைப
கெஞ்சாபட, வலனும்பேரகொழித்தேவீ புழுந்தன்
கபர்சாபபாபபெத்துக்கொன்”

என்று, முன்புபாடியபாடடை மாத்திப்பாடி வேண்ட, எம்
பெருமானும் அதற்கு உடனபட்டி ஆழ்வாருக் கணிகண்ணனும்
உடனகத் மீண்டெழுத்தருளித் திருவெண்ணையடைத்து ஆழ
வாரிதத்து அமீமாணத்தால தர உடனகாதுகொடுத்து பின்புள்
னார்க்கும் பிரதிபடசமரகெனும்மெனது முன்புபேரவ வலத்திரு
க்கைதேவகவந்தி இப்பொழுது இடத்திருக்கைக்குப்படக் கண்
வனத்தருளினான்.

இவ்வம் பத்தாசொன்னாடி சொந்தனும் அப்பெருமானு
க்கு 'பிரதாத்தாரீ' என்று வடமொழியிலும், 'சொன்னவண்ண
ஞ்செபத பெருமாள்' என்று தெய்வமொழியிலும் திருகாமம் வழங்
கலாவித்து, இவர்கன் சொது ஒரிதாத்திரி தவகியிருத்தவன் 'ஒரித
யிருக்கை' எனப் பெயர்வெதது.

அம்மாத்திரத்திச காஞ்சேகோம் முன்பேரவப் பொலிவு
பெறவே, அதனும் பாகவத்காது மகிமைவையுணர்ந்து அது
முதல் அவர்களுக்கே அடியவனாய் வாழ்க்கிட்டான.

அகந்தம் ஆழ்வார்குமபிரேணவாத்திராபேணக புடைப
தாபப் புறப்பட்டுச் சென்தும் வழிவிடையே பெருமபுரிந்துகள்
கிந்தாமத்திச ஒருபிழையகிடகித் திவேதிகையிச கிதிதுபொ
ழுது எழுத்தருவியிருக்க, அங்கு தேவமொதிக்கொண்டிருநத அக்
தனர்கல், நீதுத்தருளபுபுபேரவன் அது மகாபேரவியின்
பிரவாதத்தபநிபாமன அவரைக் குழைக்காதிவ தொருவது

உக் கணித்து அவர்வாதிநட வேதத்தியைஞ்செய்யாதே தவிர்
 க்திருக்க, அக்குறப்பையுதித்த இவர் அம்மிடத்தை விட்டுத் தூர்
 த்தியசென்ற வேடுஞ்சைநாமகடையினை விடத்திருந்தார். 9. அபு
 அமமுதவருணத்தார் மீனபே வேதபாடலானது செய்பத்தொ
 டயி, விட்டவிடத்தேவனாது மாயி, 'இதற்குக்காரணம் வந்த
 அதிதியை அவகிபஞ்சையத்தே' என்று அறிந்து அவரிடஞ்
 சென்ற சேர, ஆழ்வார் அறிவிக்க, உபபுகொண்டைக் கை
 புரியலே விடந்து, அவர்விடம் சொற்பொருட்களை நுதிபித்தரு
 னியமாதத்திரத்தியை, அப்பெருணனை வெதவாக்கெடம் அவர்
 கருக்குத் தோய்திறம். உடைய அவர்கள் பிரதக்ஷிப்பயி
 னுமாதினாரை இவரை உபசரித்துக் கருத்தததாரணம்.

அப்பொழுது அவ்வூர்த் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்
 கிற எம்பெருமான இவ்வாழ்வார் எச்செய்தபூதமாகத் திருமயி
 ருதேர அந்தரதமுமோகத் திருமயிலுள், அந்தஅச்சரிப்பதை அ
 ருசைவாழ்க்கை அறிந்து அவ்வூரவாதினாரும் அக்குடாளுசெய
 துசொண்டிருந்த பெருமயிவ்வுடையிடத்தே சென்ற இவரு
 னிடம் வைப்பத்தைக் கூற, அதிசேட்டவுடனே நகரத்திலும் அதி
 உய்யுத்தத்தொடுவது பத்திரங்கைத் தரித்ததுக் கண்படைத்த
 யுளபெற்றீறு மென்று களித்து வாகாங்கை எழுந்தருளுகித்
 துக்கொண்டுபயம் அவருக்கு அடங்குக்கையைச் செறிட்டார்,
 தருமயத்திரர் இரையருமாதத்தியை தரிக்குணனைக்குப் பிரதம்
 தாமயுலஞ் சம்பாதித்தபொழுது கெய்கண் பகலிதமாய்ப் பழித்
 தத்தொல, இங்கும் அடங்காததத வாகைதொள்க்பவர் மண்
 னிததை நினைதமொழிக்கை கூற, நுறவுகைத்தருணிவர் 'இவர்க
 ளை அடக்கியருளவேண்டும்' என்று ஆழ்வாரைப் பிரார்த்திக்க,
 இவரும் அவரது வேண்டிக்கோளிப்படி செயல்க்கருதித் தமக்கு
 அந்தர்வாதிபாச அந்தரவேணைக் குத்தது

“அக்காங்கைக்கைவகென்ற தமாவதென்கொடுரை
 மிகுதமையபீக்கெய்கைவிசுணைவேகையேத்
 தாரதயகொண்கையினைக் கெட்க்கையடங்கிட
 வுடமிட நதமணனமேபுதமபொசெடுத்துவட்டிடே”

என்ற விண்ணப்பங்குசெயல், எம்பெருமான் தமக்கமபே
 தாரணமணங்கித்தொழுவார்க்குத், தமக்கமபேவொக்கவருஞ்செய

* “கருணாநாம மீள்திறம் ககரிப்பிடுகம்.”

† பெரியதிருமொழி-அத்தருங்குத்திருப்பதிலம் - 10.

சு. தம்மாழ்வார்

● “உதயெருஞ்செய்யமுத்தகைதயுத்தாபுமுடர்குருயும்
வெறிதருபுமகனாதனுமாதனவினங்குபவர்
செறிதருஞ்செய்தமிழாணமெய்யுதகரினிலத்தோ
தறிதாதிதாறவிதாமாதாசெய்யுதகருதே.”

† “கதைப்பாறடைநித்திருவகினமந்தாததாதகடைந்து
கதைப்பாறபடுத்தித்தமமுவித்ததினகைவபுத்தம்
கதைப்பாறபனைபயன்சுயாநகபரிடக்டமித்தருத
கிதைப்பாறகழைததச்சுமவிடபக்குகிழைகிடைப.”

‡ “முழியர்கோனதெனமுழித்துடைத்து” எனற முழியர்
மொழியின்படி, புத்துவனத்தத மருதிபாடவுடைவதும், சொந்த
மிழாரடொது கிறப்புத்ததும், § “சொல்லபதாமபாணடி” என
தவரது பதென்படுத்திருப்பதிட்குடையதமான பாண்டியநா
ட்டிலே, கங்கையுழை முதலிய புணர்விகழைப்பவதறினும்
மகிமைபுடைய தாயின்பாணிபெயரும் பொருளுவாரதன் கரை
யிலே, திருவகிபெயர்பது ஒருவனப்பெதாம் அததிருக்குருகரி
லே வேளாளருணத்திலே வகரபதப்பகைபாதத் திருமாலைபுக்
கே தொண்டுணடொழுஞ்சு தொதருணத்திலே திருவழுதியு
நாடென அம்பலவதாவுபுத்திதான அதத்தாயவபரினதக்
கதராளியாத தனவாறிய அதாதைத் தகைதபாடியுடையவர்
சொத்தாமரைக்கண்ணத் அவர்பாருதித்தெய்வகண்ணத்தருமாத
தானபெதகாரியா, தமதுபதவவாதத்தான்தவகாரியாருக்குத்
கலியாணஞ்செய்கிக்கெடுத்தி யண்பமாருடடிய திருவண்பரியாத
மொனதுத் திருப்பதியி னுள்ள திருவாமுமார்பொனதும பகவத்
பத்தத்துதாயவபு உடையகங்கையாத மணமபெரி முடிச்சு,
பிளபு திருவர்க்கும் அய்யா, செருகமரிதமமா கிவகமகோ
தவம எடத்தெற்றத இவ்வத் துதமபுதினத் திருக்குருகருக்கு
வந்து தெப்பாறப பலவாண்டு இவ்வாடத்திவருகையில், ஒரு
காலம், மாமனார்வேண்டுமென்படி காரியார், தமதுவாழ்க்கைத்
துணைவிபுடனே திருவண்பரியாதத்தத படைபது அங்கு செ
லவம வகித்திருந்தார். திருகு தமதுஇவனாரெனது தமனருக்கு
மீண்டெயருகையிப, திருக்குறையுடியென னுத் திருப்பதிவை படை
த்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கிற கமரெய்யுணுத திருகாமமு
டைப எம்பெருமானை வகதித்து வாழ்த்தி ‘அடியேன்களுக்கு

* இராமாதுத்தத்ததாதி கக.

† திருவாக்ககம்பகம் க-படி - க.

‡ துணைவார்த்தவிப்பாடல்.

§ அத்திடைத்திருப்பதிபத்ததி - பாறியம் - க.

ஒருமகப்பேத்தை அளித்தருளவேணும்' என்று பிரார்த்திக்க, அவளாதிமூர்த்தி 'காமே வந்துபிறக்கவேண்டும்' என்று பெருங்கருணையுடன் அச்சமுகமாகச் சொல்லியருள்த் தமது நீர்த்தம திருமாலையிடம் முதலியவற்றைப் பிரார்த்தித்தருளினாள். இங் வளம் பெற்ற அகர் திருக்கூரிலிற் சொல்லுவாழகையிலு, உடைய எண்ணூர் உருப்பவதியாக, அவரது திருவயிற்றினின்று, பகவா னது அம்சமும், பூர்வெனதுபத்தினது அம்சமும், சென்முதலி யாரது அம்சமும், ஒருகுமாரர், கையாவிவராதத்திலே, திரு வயதரித்தார்.

இப்படி ஒருவர் மூன்றா அம்சமாக இருக்கக்கூடுமோ வென் னீன,—சக்கரவர்த்தியான அரண் அடித்திடபாவகர்களின் அம் சங்கள் உட்பட பிறத்தவ் சென்றம, இவ்வப்பெருமானும் கமபிமு ததபிராணம் தனித்தனி ஆதிசேஷமாத்நோடு பாவதமசமும் பொருந்தியவ் சொந்தம். அதுமான வாயுயின் அம்சத்துடன் குத்திராமசமு முடைவவ் சொந்தம் தூயகன் உதகையால், அவையிவையே இதுவும் ஒருமென்க.

இப்படி பகவான் அவதாரஞ்செய்ததற்குமுன்னமே, அவனு டிருப் பவவாற்றாலும் அடிமைசெய்தலையெனதொழிலாகக்கொ ண்ட திருவனந்தரங்கான, இவாய்வு வெயின் கமழ முதலியன படைதிருக்குமரது ஒருபெரியபுண்பமமாக வந்து அவதரித்தி ருத்தார்.

கமபித்தருளினவரத்தின்படியுதித்த குமாரர் பிறத்தபொ ருதே தொடங்கி அமுதவ் பாதுகண்ணுதவ் முதலிய வோவையி யாரமொன்ற மிகநீயும் வட்ட மிணைது பரிபூரணராயிருக்கிற அநிவத்தமக் கண்டு தவதத்தைவர் எமபெருமாம்பக்கலிலே பார்த்தத வவத்திடமிற் தாம் சிற்றுக்கவலைப்படாமல் பிரகதப ன்னிதண்டாரானில அத்திருக்கூரிலினுள்ள திருக்கோயிலுக்கு அக்குழத்தைவ பெடுத்துக்கொண் டபோய அங்கு எழுந்தருளி யிருக்கிற பொலித்தகின்றநாளைச் செலிக்கப் பண்ணுவித்து, அப்பெருமானது திருமுன்பே, அந்தத்தெய்வக்குழவிக்கு, உலகா டைக்கு மாறாக விருத்ததனாக 'மறன்' என்று திருகாமருசாத்தி,

* 'கலியுகமித்த வர்த்தத்துக்குள்ளான பிராய நிலகுடித்த கவ ளரிமாத்தப பெருமையிவாள் வெளவிகழைமயின் உடகைக்கொத் திம்' என்று கிவாக் காண்க.

அருகிலிருந்த திருப்புகழ்மாதத்தினாலே & ஆணிப்பொன்னாற்
செய்த வண்ணாசலத்தொடிகிலே வளர்த்திலும்பிவந்தார்கள்.

ஈபப்பத்திலிருக்கும்பொழுது ஞானமுடையவனாவிருக்கிற
முழந்தைக்கேப் பிறந்தவுடனே தனதுபரிசுத்தாவ அஞ்ஞானத்
துக்கு உன்னாக்கி அழுதல் அதந்தன முதலிலை செயல்படி
பண்ணிவிட்டுதன்மைவந்தான் கடமென்னுமவாடி துவரையும்பிற
ந்தபொழுது தென்தெருவா அப்பொழுது இவர் அதனை உங்
காதத்தால் ஒதுத்து குடிகு ஒழித்ததனால், இவர்க்கு 'கடகோபி'^௧
என்று திருநாமமாகிறது.

† "கந்தசுடிகாபிணப்பாடினியோவென நமபெருமான் விந்
தியவாதத்தாற் கேடப்" என்று விளக்குவாரும் கொண்டமும்
படி இவர் நமபெருமானை 'நமஆழ்வார்' என அமோனித்து
விசேஷ்டாஷா செயப்பட்டு மந்தையாழ்வார்களையரிதும்
உயர்வு பெற்றதனால், 'நம்மாழ்வார்' என்று ஒரு திருப்பெயர்
பெற்றனர்.

இப்படிப்பாடி ஆழ்வார் பதினாறுதோஷமனவும் கன்னிழி
வாமல் மெளனத்திதாடி எழுந்தருளிருக்க, அதுதோஷம் நங்
கையாரும் அவர்கொழாரும் 'இவர், நமமைப்போன தகிலுடைய
வாதோஷமும் உலகத்தின் காலகாலமவாடி, வாதோடும் பேசாம
லிருக்கிறார்' என்று அறிவாமல், 'நமபெருமான்கிஷயத்தில் நாம்
செய்தஅபராதம் ஏதேனும் உண்டா?' என்று வருதிக் கண்கிலிரு
ந்தனர்.

அப்பொழுது பரமபதகதனது விமலத்தால் சேனைத்
தலைவர் வகைத்தமாக எழுந்தருளி இவருக்குத் திருவிசைக்கிண்பெ
யது கணமகதிராந்தரவாழையும் உபதேசித்தருளினார்.

இப்படிபெற்ற இவர் பதினாறுதோஷமகிணந்த சந்திரன்
போலப் பதினாறுபருமகிரமப் உதங்காபுகிழியிலே பதமா
சைக்கொண்டு விற்றிருந்த பரதத்துவந்தைத் திபானஞ்செ
யது ஞானமுத்திரைக்கொண்டிருந்தாவதன, திவலியதேச
யாத்தையவாசை சொற்குத மதுக்கியாழ்வார், இவரது வையப
வந்தைத் கேடமும் இவரது திவலியுண்பைக்கண்டும் திருவியோ
த்தியிலினைய புறப்படவேந்த அருகிலிசைய இவர்க்கு 'உணர்ச்
சிடனதோ? இவதே?' என்று சோதிக்குமபொருட்டு இவர்க்குள்ளி

• பெரியாழ்வார்திருமொழி - கங்கைத்திருப்புகை - ௨.

† கடகோபந்தாதி பாயிம் - ௨.

கூடியே ஒருசிலரையே பெயித்துப்போக, அதனிலாதலிகைப்
பெட்டவுடனே இவர் திருக்கண்ணை கிழித்துப்பார்த்ததனினால், உ
டனே மதுரக்கிணர் 'இவர்களுவாடுகுடன்கெட்' 'இவ்ரு' அதிலே
ம' என்று என்ன இவ்வாடுகைய்' அதிந்தையசீர்த்தினை அரு
வாணினதான ஆத்தமர் சம்பந்தித்தான, அது எதை அதுபலித்த
எவரு இருக்கும' என்றுக்குத்தவகைமத்து' செத்த தின்வயிற்
தில சிந்திது' தந்தான, எத்தததததத எக்கெட்டெகும' என்று
விரிய, ஆழவார் 'அரசர்தந்தை' கார்த்த வகையலகை அதுப
லித்துக்கொண்டி அகைகெ. ஆசிரித்திருக்கும்' என்றுக்குத்த
வகைமத்து' அதிந்ததின்ன அகையெட்ட' தம்' என்றுவிடவருகி
செய்வார், அதுகெட்டு மதுரக்கிணர் மகமேழக்குடகேபருளி
வாதுவானதந்தைகொண்டாடி இவ்வாபகைத்துதாமகைத்ததே
தக்கருது, இவ்விருவகையினே சாஷ்டாவகையினும்கைத் தானு
தக்ககையெட்டி கிழைத்துதண்டிட்டு இவ்விட இவ்வகைத்த
மகையகைத் தியானித்ததும் திருகாமகை வழுத்துததும் செய
துகொண்டி இவ்வா ஆசிரித்த 'அடிபெண்குத் தவகையிடு
வார்' தக்ககையின்கையருதுவெண்டி' என்று பிரார்த்தித்தார்.

அவ்வாற்றுகையில், ஸ்ரீரங்காண்டேவர் ஆழ்வார்களுடைய ஸ்தோத்ரங்களை நோக்கிச் சென்றுவந்திருப்பவர்களுக்கிடையேயான பிணர்ச்சி, பெரியதிருவழியும் தமது பண்பாடேயுள்ள தருணவந்துகிறதும், பெருமாள் தரிசுபயசியமுடைய தீரடையுடனே கருவாரகாந்தரூப எழுந்தருளி எதிர்வந்துகிறார். கருணையுடையவராகியிருந்தாலும்கூட, தத்தோடு பிணர்ச்சியுடையவராகியிருப்பவர்களுக்கு எதிர்ப்போல இருப்பவர்களைப் போல உறுதலுடையவராகியிருப்பவர்களை அழைப்பவராகியிருப்பவர்களை அழைத்தார். அக்கந்தம் தாமதமில்லாமல் பிணர்ச்சியுடையவர்களை அழைத்தார். அக்கந்தம் தாமதமில்லாமல் பிணர்ச்சியுடையவர்களை அழைத்தார். அக்கந்தம் தாமதமில்லாமல் பிணர்ச்சியுடையவர்களை அழைத்தார்.

[illegible]

↑ 'அந்தரத்திந்த ஊரே' கீழம்' என்பதற்கு 'அவ்வூரில்' என்ற பொய்யுறுதலை அனுபவித்த அநாபகிகளிடே பத்தமீகம் தபேரு இருந்ததும் உண்மை.

† கல்பாசராயணம்- பரிசுரைட்டம்-திருவாரூர்-புட்டம் - எல்.

அவ்வனுபவத்தாறுண்டானபீதி உண்டாகாமல் அதனுபவிப்பத் தருகமாற வெய்திடக்கருதி, காசுருவேதங்களுள் இருக்கு, வகை, அதர்வணம் என்ற மூன்று வேதங்களிற் காசுர்த்தத்தைத் திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரியிருவத்தாதி பென்ற மூன்றுபேர்பத்தங்களினாலும்க வெய்திவிட்டி, அவ்வேதங்களுடையத்தைய பகவான் துஞ்சுருபமாகவேயுள்ள துமரான சாமவேதத்தின் தத்துவப்பொருளைச் சமப்பிதபத்தமான திருவாய்மொழியால் அருளிச் செயது, அவற்றை மதுரவகைகளுக்கு உபதேசித்தருளினார்.

அச்சாலத்திலு மீத்தியருகிலும், சவேதத்து மீயவாசிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சித்தேஷ்டர்களும் காரிமரதபிதான துமகைமகையக் காணாமபொருட்டு முயல்க்குதேர, அவர்களைத் தமதுபேர்த்தத்திலே "பொலிக்பொலிக" என்று வாழ்த்தியருளினார்.

தமபக்கம் திருவுள்ளமுலத்து பொயித் துமித்தபேரான் தேசாதித்தருளின மகிழ்மகர்மனைகைத் தரித்ததனால் 'வருளாபரணத்' என்றும், பிறமதங்களுவைய பாணனைத் தமதுபேர்த்தங்களிற் கூறிய தத்துவார்த்தங்களால் செருக்கட்கி அவதரித்தரு மாமெடடி பெள்ளுக்கருவிபோல இருத்தலால் 'பரங்குசி' என்றுத் திருநாமமெற்ற ஸ்ரீவைபேரான், பாபிததுமகைவருபமும் சிலரத் தாரின துத்கைமபும் பதமர்த்தமகைவகைமபும் உபாயமும் அங்ஙனம் அகாடதரிப்பவனும் அச்சாணுதிக்குப்பகைபும் என்று வைவேதசாந்திரர்களிலும் சாசமாகச் சொல்லப்பட்ட அத்தபரு சைத்தையும், மத்திரசினேஷ்டமான துவயமெள்ளும் சாணுதி மத்திரத்தின் அத்தத்தையும் பேர்த்தருபமாக வரங்கும் எளிதில் அறிவத் தெரிவித்தருளி,

† " சரிர்மதித்தகையது காண்முக்கடவுள்த்
தனிதொளிலிமைபவர்தனைவனுமுதனா
பாவகையுளமுடவாவருமகப்பை
விசரித்திரங்கட்கிருவிமபு
மலர்கட்குதேவஞ்சித்திடும்மபக
வெருவெருள் புதப்பாடித் திருமுத
மகப்படக்காத்தோராலினைக்கேத்தவெம்
பெருமாமாயிவவன
தொருமாதெயவமத்தனடவாமோவாமே"

* திருவாய்மொழி - காத்திரிண்டாக் திருவாழகம் - ௧.

† இயற்பு - திருவாசிரியம் - ௨.

என்று தமது செந்தரத்தின் தத்துவத்தை கங்குலெனியிட
 செ தமதுவாழ்வார்முருகனினும் பிறதொன்றிற் சிந்தைசெலுத்
 தாது பதமனையே சிந்தித்து, பதபக்திபதஞ்ஞானபதமபக்தியை
 புடைபரையங்கொண்டி, உலகநடைபாட ஞாந்தரத்தொடர்து,
 முப்பத்தைந்துதிருக்கூத்தியம் வாழ்க்கிருந்து, அப்பால, இம்மைய
 வர் கதிர்வொன்ற, மையரகதருவாநிபர் தேம்பாட, தேவர்கள்
 தொத்திரஞ்செய, கைருத்தமரையாபுக்குத் திருமாமணிமண்ட
 பத்தில அந்தமிகப்பெரியபத்தில அமைத்தனர்.

இவர், மந்தைவாழ்வார்க்கார்போல இவ்வகையுணர்ச்சிகொடை
 பாடாநிற எமபேரானருளாக திருக்கவிப்பெடத்தின் தத்துவஞா
 னமுதலியனதொன்றப்பெறது அனுபவித்தவரெனத், திருத்தொழி
 உபரிமணத்தொடே அங்குரிக்குமாப்போனே அவதரிக்குமபொழு
 தே இவகையில் ஞானபக்தியின்புடைவரைய அர்த்தம் என்றும்
 மாற்றிடுகின்றனாக, தலைவார்க்கு உதப்படுவர். இதனே, இவரை
 அவபலியாகவும், மந்தைவாழ்வார் அவபலமாகவும் திருத்தொரு
 ஏற்ற காண்கமரம்.

அவ்வாறும் உருவப்படுத்துமிடத்து, இவருக்கு, பூதத்தாழ்
 வானாகச் சொசகவும், பொலகையெவாழ்வார்களைக் கண்ணா
 வும், பெரிபாழ்வார்கா முகமகவும், திருபதிசைவாழ்வார்கா
 கழுத்தாகவும், குலசேனாழ்வார்காபும திருப்பாணாழ்வார்காபு
 கண்ணாகவும், தொண்டாடிப்பொழவாழ்வார்காபுமர்த்தியும், திரு
 மங்கையாழ்வார்காச் சொபகூழர்களும், மதாசன பிழ்வார்காபு
 பாதமர்களும் உரைப்பது, மதபு.

இப்படி அப்பயர்வற்ற இவ்வாழ்வார் எம்பெருமானது திருவ
 டிகளுக்கு மிகவும் அகத்தவர்களே திருத்தொரு, பெருமானதுபா
 கை, 'ஸ்ரீசடவேபம்' என்று இவரது திருவாரமத்தையிடம் வழங்க
 ப்படுகிறது.

௧ " மிக்கவிதைநிலையுமெய்யாழ்வாரிநிலையுத்
 தக்கசெநியுத்தையாய்த்—தொக்பெறு
 முழுவிலையுமவாழ்வாரிபுமேரதுக்குகையெர்கோன்
 வாழிவினையேதத்தியல்."

† " தாமதாஞ்சென்க்குத்தவமரஞ்சென்க்குத்தருமகிதை
 காமரஞ்சென்க்கத்தகாரணமாஞ்சென்க்காரணத்தி
 னினமரஞ்சென்க்கத்தகெனியுமரத்தொனையென்கரு
 வாமரையெம்பெருமானருகூர்மன்னவாபமொழியே".

* தலிபன்; ஸ்டீட் அருளிச்செய்தது.

† சடவேபம் தாதி - ௧.

க. குலசேகரபழுவரர்.

* “கதிக்குப்பததிவெங்காநமுங்கலதுங்கடதுமெனலாந்
கொதிக்கத்தலநடுசெய்யுங்கொன்றையற்றென்கொலலிராவல
பதிக்குங்கலைக்கிபாடுமபெரியவர்பாதங்கெ [ஈகொற
துதிக்குமபதமனிதாமாதசென்கலைசேசோர்வினின.”

† “இன்னமுதமுடஇசைக்கெனையங்கிவினியெ
தொன்னதங்கமபாடலானளிப்பெருமான்—பொன்னநு
கலைசேர்ததனிபட்டுவங்கொலலிராவென்கள்
குலசேகரென்கறெகது.”

“யெழுமுதடத்து மலைநாடு” என்ற குலசேகரபாடலிற்
படி சதுரங்கப்பலத்து ஐயங்க்த பாண்டவந்ததாத பெருமைபெ
ற்றதாய், “ஒப்பிதினமுதாரு மலைநாடு” என்றவாறு பதின
மூன்று திவ்வியதொல்களை யுடையதான சேகரபாடலே கோ
ழிக்கூடு எனபது, ஒரு நெக்த இரகசேகரம். அப்பாடலும்,
பெருமபாடலும் கடலே அழிபாத இயற்கைவித் குழந்தை
கிற் அமைந்தது. அந்தையும், அதற்கெப்படி அளவிடதற்கு
அருமையானது. ஒருகாலத்தில, பிரமதேவன், தன்னுற் படை
க்கப்பட்ட அரிபெரிய காலகன் பலவற்றினுள்ளும் உரர்
ந்துகின்ற அமராவதி கொழிக்கூடு எனனும் இவ்விரண்டுநாடு
களில் மனைமலராதது எதுவா?பன ஐயுறுது. அவையகத்தை
ஆராய்ச்சியான அதற்குக் கருதி, துவக்கொல காட்டி, அதன்
தட்டு இரண்டினுள் ஒன்பதில் தேவகாட்டிசேகரானியையும், மற்
றொன்பதில் சேகரபாடிசேகரானியையும் அமையவைத்துத் தூக்
கிப பார்த்தலின், அவையசேகரம் பெருமைவின்மைவால்கி
இலேகைட்டுக்கேத்தினாலின் கானத்தின்மீது ஒங்கிசென்று செ
ருக்குடைவார்போலக் கெடுமைபெற, இம்மனிதசேகரம் பெருமை
யிருதியான அதிகசேகரம்பெறது மேலதிகசேகரம் கிவத்திலுழிந்து
கின்றது வணக்கமுடைவார்போல மேலமைபெற்ற தென்று கவி
கன வகுணிப்பர்

புறநகரில் கடலின்களான கொழிக்கப்பட்ட குளிலிலுறாத
இரத்தினங்களுக்கும், அகநகரில் கடைநிலிகளில் வணிகர்களால்
குளிக்கப்பட்ட வியமிருகந் இரத்தினங்களுக்கும் வேறுபடுகின்க
காத அப்பாடலுதலில் நகுடங்குமென்க தஞ்சைசேகரத்திருநாடு.
அவன் மனமுறைக்கெந் தெரிதுமவநுவுருமன மன்னுயிர்த்துந்
தன்னுயிரெனக் கருதிப யதுகாத்துக்கொண்டி பலவாண்டு
இல்லறமடாத்தி வருகலின், தன்காவத்தின்கிள் அசைநுதற்கும

* இராமநாததந்தாதி-கொ. † தனிபன்; உடையவர் அருய்ச்செய்தது.

தன்னை எதிரிவிற் செறுத்ததற்கும் உதவத்தக்கதொரு மகப் பேத்தைத் தான் பெருக்குதலையாக தந்தையோடு மனம் மிக வருந்தி, அச்சங்கொவர்த்தி அகலமேதும் புத்திசாலமம் என்னும் வாகையனைச் செயததுபோலத் தான் எல்லா வேண்டுகிறும் மேம்பாடுகடைய பகைதாராதமையிற் பேரீயாதத்தைப் புரிய, அ தனை அங்கேறித்துத் திருவுள்ளஞவந்த ஸ்ரீமக்காராவணனது கிருபாசட்டைத்தாவு, சகலவாத்தித்திருமகனாற்போல, ஒரு திருக் குமரான ஸ்ரீசெனக்குயரத்தினத்தின் அமரமாய், மரமொத்த தில ஸ்ரீராமகருத்திரமான் புனர்க்கு கட்டத்திரத்தில்க, இவ்வாசை னது பட்டமெழியின் திருவிறநின் † திருவருகிசென மெனதுத் திருப்பதியில அலத்தித்தான்.

அச்செய்திலைச் செவிபுறது அச்சா ஆகத்தட்டிலை ஆழ்ந்து உத்தமரான அந்தணர்களுக்கும் மந்தரபோர்க்கும் அரேகமான தாங்குகளையும் திராங்குகளையும் வகையாது செய்து அக்குழற் றைக்குச் சாதனமும் காமதானம் முதலிய மகனெச்சட்டங்குகளை உரியவர்களுக்கீன ம்ருத்த சமரீமரீதோடு செயலத் தொடங்கி, இப்பத்திரான தளஞவத்துக்குச் சிரேஸ்த்தானமபோலக் கெப்பத் தத்து வாகையது கொண்டாடத்தக்கவெ னெனக் கொண்டு 'குல சேகரன்' எனப் பெயரிட்டான்.

யோபு அவயினமகள் காளொருவண்ணமும் பொழுதொரு மேனியு மாகச் கட்டுப்படுத்திக் கத்திரானபோல வளர்ந்து செனமும் உபகையமும் தட்டெருவங்கின தந்தையாக செய்கிக் கெபெற்ற, ஒரு கலகாகிவிறத் துணைகொண்டு, காங்கு வே தங்குகையும் ஆதாரனதிரங்குகையும் துறர்வித்ததகையமும் மதமம் அச்சர்க்கு உரிய தீத்திரங்குகையும் பாளை குதிரை தேர் முதலிய வறதின் தூங்குகையும் கித்திரகாலத்திரையே ஐயத் திரிபறமுற் றக்கற்ற வல்லனாறினான். அமகமத்தனது திறத்தகக் கண்டு களிப்புக்கொண்ட காலகன் உடனே இவ்வாசமுடிருட்டினன். யினனத், குலசேகரன் தானது யாக்கிரமத்தால் பகைவெல்ல லுற்று, காலவகைச்செனபோடும புறப்பட்டுச் சென்று, சோ

* 'கலியமம்பிதாந் இருபத்தெட்டாம் வருஷமான யாடகவருஷத் தின் கட்டுப்படுத்தத் தயாராயும் கிபாழக்கிறகையமும் உருவ திறத்தின்' என்ற கிபாய் தூங்குகிற் உதிரியுள்ளது.

† 'என்குணையு, மெத்தவருகசெனதுசெனவுகாயப், காயத்திரு வஞ்சிக்கலம்' — உபதேசத்தினமனை—உக. 'திருவருகாக்கலம்' என்றும் வழங்கும்.

முபாண்டியப் முதலிய அரண்மனைவகையும் புறங்கொடுத்தோடு
மாத வெந்து அவர்னைக் கீழ்ப்படுத்த அவர்வளர்களைத்
தன்வசப்படுத்தி, இங்ஙனம் ரோ ரோடு பாண்டிய மென்றுத்
தமிழகாடு மூன்றக்குத் தலைமையுண்டதனாக* "கொலி காவ
லன் கூடவளவகை கோழிசகோன குளசோன்" எனனுமபடி
பல சிறுதுறைப் பெறது, மீண்டுய்த்தான். சிறகு தருட்காத
மகாராஜ குமாரனுக்குப் பட்டாசிகோலு செபது இராதெயு
பாசம் முழுவகையும் அமையனதோளில் கிறித்தத்தி ஆத்திரிப
முறைப்படியே தான் தவஞ்செய்த உயர்கிறபெறுமபொருட்டுத்
தவவனஞ் சென்றான்.

தந்தையின் பிரிவுக்கு ஆறாறு வருத்தி மத்திரிகள் தெத்
தத் தேவிய மன்னவருமாய் கெய்கிறகைமதவருது சிறிபவத்
தைப் பெரியவை கையாதபடி எழிந்தி அரண்மனை ஒரு பெண்
கள்ளகத்தை மனையது, திருமாவின் தேவியர் மூவருள் கீர
தேவியின் அமரமாய் ஒருபுத்திரியையும் தருட்காததென்றுயிரோ
மகாபெயரையே பெறது ஒருபுத்திரியையும் பெற்றுக் கவலியத்
திருக்கையில், 'இவகை மதகை விடு எனனும முமகையின்படி
கொடும் தந்து முதலும் முடியும் அந்ததொரு முழுமுதற்குட
வுள் யாரோ?' என்று பதத்தவகிரையம் பன்னாறுத்த அரேக
பண்டிதரானுடனே கருதி ஸிரிசுதி இதுகாலம் புரணம் முதலிய
கலைகளைவையும் பரிசோதித்துப் பார்த்தவர், அதுவேமலமெ
ன்று அவ்வரசனை ஆட்டொண்டு உயர்க்கக் கருதி கருணாநிதியா
ன மமல்கென்னனது திருவருள்சோக்கால், சீமலாநிஷனுலே
சிறத்தெயவமென்பத சத்தியமாநசெத்தாதம் அவனது குர
க்கென்னுக்குத் தென்றிதிற் புறப்பட்டது

அக்காலத்தில பரமபதவாதது கட்டியபாஸ் ரோடுமுதலி
யார் ப்ரீதவருண்டத்தினின்று பூலோகத்துக்கு வந்து இவருக்குப்
பஞ்சாஸம்ஸகாபூக்ஸகமரக அற்பிவெண்டியபத்தவயப்பொருள்
வளைத்ததபும் வினயக் உபதேசித்தருளி மீண்டுசென்றனர்.

இங்ஙனம் மமபெருமானை என்னவுலிக்களுக்குத் தலைவனாக
அறிந்து அப்பிரானது அகத்தாநியானருணகைக்களாயிப் பெ
ருங்கடலி ஸமூத்த கெஞ்சருங்காடுபட்ட இக்குலசோகாழ்வார், தி
ருமாவின் விபவாதரையான ப்ரீதமாவதா திருநாளுவதார்க
வினிடத்தினும், அக்காலதாத்தின் திருவகைய திருமேகம்

* பெருமாள் திருமொழி - இன்னடங்கிருப்பதிகம் - ௧௦.

டம முநசிப னெ நிவ்ளிபதேசத்த எமபெருமான்களிடத்திலும்
மிருத்த பந்திபெருங்காநாடுகளும், ஸ்ரீராமபகவத்குலப
தகைய எபனியமுதம் தமக்குப்பொழுதுபோக்கார்பெற்றதம்,
ஸ்ரீராமபகவத்குலபதகை கண்டாம் எதிர்கொண்டு அகழ்த்தவத்த
விசேஷமாக உபசரித்ததம், தமது நிருமாணத்தை நிருவாரததத்
திக எழுத்தருளியுள்ள ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியுடைய ஸ்ரீராமகோ
பாலகையாடிக் தம் சித்தியகமமத்திவந்தகையகளைக் குறையதத்
செய்துகொண்டும் இருந்தார்.

இவ் ஒருகால் ஸ்ரீராமபகவத்குலபதகையுடைய துவருகையி
ல, ஆதல்க்கொண்டத்தில "நாமபகவத்கையான குலபகையான
மூர்த்தம், பண்டு தகாருத்தகையான நாமபகவத்கையாடிக் பெபட
டுச் சந்திரமூர்த்தியிருந்த கருவகையாடிக் ததில போட முறை
மிட்டகையதரிந்து அவர்கள் அதுபுகையமாக என்னிதத்தேசிக
களைத் திட்டிக் கொண்டு பகடபெத்தவந்த சமயத்தில, பெரு
மாள் கோட்டிக்குக்கொலலாகண்டு, கமபக இவ்வபெருமானைப் ப்
கையாடிக் கொடுத்திடுத தமக்கு ஒருகருத் தகையிள்தித்
தாமதயிதே அவ்வதக்கைகையாடிக் கொண்டு போருக்குக்கொலலாகி
ருத் எனது பெகையாடிக் கொண்டு கொட்டகிடகே, ஸ்ரீராமசந்திர
மூர்த்தியுடைய தமக்குடைய மிருத்த தேதிவிசேஷத்தால, பெருகையத்த
கருவிக் கொடுத்தகையாடிக் கொடுத்ததம் அந்தகையாடிக் கொடுத்த
கையாடிக் கொடுத்ததம், இப்பகையாடிக் கொடுத்ததம் தமபகவத்கையான
தகையகையாடிக் கொடுத்ததம் தமபகவத்கையான தகையகையாடிக் கொடுத்ததம்,
தமது கோகையாடிக் கொடுத்ததம் போக்குக் கொடுத்ததம் முககையாடிக்
பகையாடிக் கொடுத்ததம், தமது முககையாடிக் கொடுத்ததம் போக்குக்
கருவத்தில கையாடிக் கொடுத்ததம் தகையகையாடிக் கொடுத்ததம்,
அதிக் கொடுத்ததம் ஆகையித், "நாமபகவத்கையானகையான தகைய
பகையாடிக் கொடுத்ததம் தகையகையாடிக் கொடுத்ததம் தகையகையாடிக்
கருவத்தம் தகையகையாடிக் கொடுத்ததம் தகையகையாடிக் கொடுத்ததம்,
போடு ஆகையாடிக் கொடுத்ததம் அவ்வத இவ்வகையத் தகையகையாடிக்
கருவத்தகையகையான எடுத்ததம் தகையகையாடிக் கொடுத்ததம் ஆகைய
கருவத்தகையகையானகையானகையானகையானகையானகையானகையான
கருவத்தகையகையானகையானகையானகையானகையானகையானகையான

அதமுதம் இராமபகவத்குலபதகை எத்தெத்தபகையாடிக்
இராமபகவத்குலபகையானகையானகையானகையானகையானகையானகையான
கருவத்தகையகையானகையானகையானகையானகையானகையானகையான

ஐக்கு அளக்கண்ணேடுமிடங்கையெல்லாம் கருப்புகாசத்தடி வந்தான் இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், அந்தக்குரு வேறொரு காரியமித்தம தாம் அவனியமாகப் பித்திடஞ் செவனவேண்டி காததால் காலநேபஞ்செவனதுதற்குத் தாமவாசமன தமது குமாரகா அனுப்பினார்.

அவர் சென்றிராதுகூட இவர்கையை யுணராமல், திரை வான் சேதனையெடுத்தபடுபாள் கிவனகாமராய் செயற்கை உபபவலித்த, அது செவிதிறப்பட்டவுடனே குலசெகரர் மனம் கொடுத்த 'கால இப்பொழுதித லெருகினைவாகச்சென்ற டடல கடந்து இவர்கையை நீறபடுத்தி திரைக்கதாசனைப் பந்துரித்தி ரதோடு பாரியெதாணுதது எனது அனையைய மீட்டுவருவேன்' என்றுகொளவி பெழுந்து ஆபுதலையெடுத்ததுகொண்டுசேரு சமூகத்தோடு இவர்கையை நீரக்கிப் பிதந்தாமாறினார். அப் பொழுது, கிணறுககத்தாரும் மண்ணுக்கத்தாரும் இதனைக் கண்டுபெருகிப்புக்கொண்டு'இதன்முடிவுஎன்னுருமோ?'என்று பெருக்கவனுயோடு பாதித்தகிந்தனர் அழுவார் அமுபுதிகை நீர்நிபெடகக கிவாமித்துக் கருத்தவகிந்தான நண்ணீரில் இற வுமிதிந்த அமலத்தில, இவரது ஆராத அன்புக்குஇவர்கையி காகு த்தருந்தி, இவகாத் தகித்தற்கு வேறுவகையொன்றும் இவரை னமகையக் கருதி, தாம் கேரிலே காண்கையக் கையபத்திக்கொண்டு இவக்குமனனெழு விளியவந்துகிணது, தகிசுந்தத்து தமது பொலவெதிகையபும், சத்துருகிருகத்தையம், தெனிகை மீட்ட கையுக் தெனிககக கூறி, கிதகிப்பெருக்கடலினின்று ககையேத் தததரு ஓர் அறிஞநிலாரும்உது இவகாத்ககையேறநி ககரினுட் செலுத்தியிடடு, அகத்தம அகத்தாத் தாமாறினார்

இப்படி பகவத்தகாரிணனத்திலே அநிபாதத்தையகூடப் சேரலகோது, தானககித கதபபட்ட ஸ்ரீதங்கமகாத்மியக்காத க்கேட்டு, திருவாங்கத்தாத சேரகைய பிதவாணபபட்டுச் செலு னகபும் அத்நிருபபதிக்குக் கொல்லவேண்டு மென்ற கிருபபமும் சகலக்குமங்கையுக் தெனிகக்குமென்றதனகையபும்,கோலிசின தித்தியவகளுசெயததும் கெப்பெருமாணக் கண்ணாக்கங்ககித் ததும் கிரதிரபபடுபிதபத்தாத் தயருது தரு மென்ற தகாகை னபபும் உணர்ந்து அங்குப் போததரு கிருத்தருதுகல மூகடப தரபப் பரிவாதக்ககேர்டு புதப்படுபவாரனார்.

இவர் இவ்விடத்தைவிட்டு அங்கமித்ததன்சொந்த பெரிப்பெருமாவைச் சோதிப்பாராயின யோபு இங்குமிடத்தலரி தென்தம, அங்குத்தாரின சித்தத்தவாசன செய்பப பிரிப்பபட ஓமிடுவ மென்றுங் கருதி அப்பாத்தினாசையத்தடுத்ததரு ஆனோமித்த மத்திரி கன் ஒருபாடஞ் செயதாக்கன, அத யாதெனியு - இவர் ப்ரிவவஞ் னாவதாதத்தில வேனவாவுக்காவதானை, அனோம பாசவ தொத்தமர்க்கை அகமக்கக்கன் வரவதத்த இவர்முன்பாகச் செறுத்த, சொல்கிவாவன் 'அதுபதினாசைம வருகாவம கிஷ்ணு காவ வாரதாஞ்செயத பலமும், ஒருகால் அவஞ்ணவர்க்கைப் பூமித்த பேதறுகரு ஈடாவது' என்ற சான்றிசுமாதமகமைய யதித்த வாதனை, ப்ரித்யுத்தினதவை சிறத்தி, சோடசோபாசாத் தொய் திருமசுவடிவார்க்கைப் பவவாத உபசரித்தார், இவ்வாறு இவர் இவ்விடத்தவாத்திகா தொடங்குமபொருதெவவாம அமத்தியாவன மெவவடிவார்க்கைக் கொண்டுமிடந்த் தடுத்த வந்த னர் ஆதலார் அவர்க்கை அகவன்கித்த அகப்போடு கொண்டார் வருகாவிய, அக்காடெங்கும் ப்ரிவவஞ்ணவசமிருத்தி யிருத்தது

[illegible]

3௫ அவ்வாறுசெய்யும்பொழுது அவ்வாறியத்தத்களாலும் ஆராதர் கலைப்பட்டு அரசிடத்தா அறிவிக்க, அதுபெட்டு ஆழ்வார் மனங்கவங்கி மத்திரிவையெழுப்பித்த 'கேவகி கிளா வினதெழுப்பியின்' எனது உடனறிபட்டர் ஆதலே விபரமார் அவர்கள்'இதனொன்றுபொருள்கள கவனவதெய்தி யே தகவதுமவன, இவர்களை எப்பொழுதும் இங்ருள்கும் தட்டி நரித்திரிவிதநவர், இதனெருளர் புதிதாகவந்த அஞ்சை இத்தொழில் செயல்கள்' எனது பாவதர்மிது அடாப்பழிமத்தினர், நாராமபுரதபேரக அக்கெருள்களை செவிபுடிபெற்ற ஆழ்வார் அரிபத்தர்வது உத்தனகையெய்கவகி கள்குள அறித்தவ தரவாக, அவர்க்குமேய ததம கங்கொள்களமல அவர்மேத துறங்கவகி தமதுகைவகையே கடித்து 'பாவனது க்குள பத்திரபன் னுமய்க்கள் அபாவத்துவைக் கொள்வதீர? பரனாபாவவதவ்க்கிதே தித்தகயொருததகிள கெய்தது; ஆதலிள, அவ்வகைவகையெய்க்கிள ஒருபிபாவம் இத்தகைய கடுதொழிலு நினைத்ததுஞ் செயலர், இது தின்களம், இதை உய்க்குக்கு உயற்ப்பலித்ததமபெருட்டு, யானே திதமானகாட்டுகிவன்' எனதுகொள்கிப யமகையுக்கிடதொருருடத்ததக் கைமுள்பிப நருமித்த 'ஸ்ரீகைவகைவக் மகமொழிமெய வெளகூடு திரிகளத்தாரும் துயரவித, இவ்வகைவ எவ்கிள பா தொள்குஞ் செயலர், இயதேன இக்களம் இப்பொழுதே கவகித் திண்டிக் கொள்க' எனது குஞ்சொலி அக்குடத்தினன் கைபட்டன் அப்பொழுது, கத்திபத்துக்குக் உடபெய்க்கதகாமபதான கப்பம நிதினகெருள்குமபும புரிவது தனித்திருத்தது அதுகோவி,அமைச்சர்கள், தரதுரும்க்கிளரு நித்தமபவிவாதுவிட்டதே பெளத கருத்தமுத, தோத்தஆராய்க் கிவினரி இவ்வகைவதவகையெய்க்கிடகையே பெளத கழிவிக்கமும்,இனிமேதுகதின களருமோ வெள்தபெர்சமுக் கொண்டு, கடுகெடுகி, தமகவர்க்கிட்ட அவ்வாறத்தத உடனெகொள்க்குள கமர்பித்தது, தாம அறிவாதுகொத பெருமபிதமுவைப பொதுத்தருளுமாதுகோத்ததித்த ஆழ்வாருதிருவருத்தாமகககிள்க களமககக தோள்க் களருத்தவதகையன இராமபிரான கா கையகதுதத்தத்தப பொதுத்தருகினதுயேன, அப்பிரானது திதத்தஅடியவாரக ஆழ்வார் அமைச்சர்கள்பிதமுவைப பொதுத்து, 'இனி திவி பாவதர்க்குஞ் எப்பொழுதும்பனிவிடை செய

ஓரே, தமதுகுந்தச் சிருமாத்மந்தொலியிட, அவர்கள் அங்
காமே அசௌகரியம் சிரமென்றும் அடியவர்க்கடியாங்கு
குறிப்பித்த குந்தேவன்புகித்த பேதபெற்றவர்.

இங் பு குலசேகரப் பொய்யமைக்குடிலான அசாட்சியிற்
இருத்தற்கு இடப்படாமல் தமது குமாஸ்தான த்ருவதனக்கு
பபட்டாபிஷேகஞ்செய்தவைத்துத் தாமதிருவந்கமபெரிவகோ
யிதுக்குச்சென்ற கம்பெருமானிச்சேலித்து, அவ்வழியெய்வா
கையே தனக்குடிலமன்னவனாகுட்குதிய தச்சிருமானை அவ்
யெய்பெருமானுடே புரிவபெருநாடக் கொடுத்த பவதப்பாச
வதகொச்சிவகளை விதிமுறைவழுவாத வித்ததுஞ் செய்து
கொண்டு அத்திருப்பதியினை கெடாமல் இருத்தனர்.

பிறகு மத்தாஞ்சிவதீயியிதேவர்களுக்கும் யாத்திராசெய்ய
வெண்ணி, திருவெங்கடம், திருவயோத்தி, திருச்சித்திரகூடம்,
திருக்கண்ணபுரம், திருமாநிருஞ்சோலை, திருவித்தவங்கோடு என்
னுத் திருப்பதிகளுக்குச் சென்ற ஆகாயகு ஏழுத்தருளியிருத்
கின்ற பெருமானாக கண்ணாடகையுடேலித்து வாயாவழுத்தி
அதுபலித்த முருகதமாவென்றும் கட்டுமொழியிதேபத்தைய
பும், பெருமான் திருமொழி யென்னுத் தமமுத்தியவியபிதேபத்த
தையபும் அருள்செய்த, கமமாவுதாது திருவகநாதன் தமமான
திருக்குகருக்கு அருவி லுள்ள சீமநேசமென்னும் ஊரை ய
கூட்டி, அங்கு ஸ்ரீசரஸ்வதியை வளவாய்ச்சித்தியினை கெடாமல்
திருத்தொண்டிசெய்துகொண்டிருத்த தமது அய்யபத்தேழுவது
சீரவத்திய பதமபதமகூட்டி அழிவிடபிதேபத்தைய அதுபலி
ப்பாராவிலுத்.

* "அரசமர்த்தனாகருமதகையவரை அரசன் வென்றோ
ன் மத்தாரதாரே" என்ற கோவிலையாதாவித்தந்தைச் சிரமெத்
கொள்ளாநிலே வீட்டாபிஷேகமாடப் பாவித்தெழுந்த, பெரிபபெ
ருமான்கூடா இன்பதானபக்கைத் தமது கைதக்கையனாகக் கரு
தியதனாக, இவர்கு 'பெருமான்' என்றும் ஒருபெயர் வழக்கும.

† "ஆர்த்தபலதான் பரிசொன்னதென்றவர்களுக்கே
யாதவொருடயாபிதேவாவிட்டகையாததகைய
விதக்கொடுத்தசெய்கோதகொளிகொளவன்னகையகோ
சேனஞ்சேகர நமுடியேவதற்கொமணியே "

* பெருமான் திருமொழி பத்தாத்திருப்பதியம் - ௭.

† தலியம்; மனக்கிளக்கியே அருள்செய்தது.

௭. பெரியாழ்வார்

“தேவதாசை தற்பெருளுகழிப்பாற்ருவகையெனவொன்றம்
பாடாதவனைப்பகலாண்டென் தனாபிழைபாண்டமவன்ருள்
பேராதவுன்னத்திரையாதுசுன்றனபிறப்பியேர்
சாராமலிசைதர்சேதேனொன் டென்னதாழ்கினியே.”

† “பாண்டியனொன்றாடையப்பட்டிரோவகதானென்
நீன் டியகக்கெடுத்தத—வேண்டிய
வேதங்களைநினைக்காழிப்பதத்தான்
பாதங்கன்பாழையுடையத.”

தமிழ்முனிவராவிய அகத்தியருக்கும் தமிழகவாழ்க்கிற அர
சர்களுக்கும் சங்கபடவலங்களுக்கும் உதையிடமாய உவவுபெறு
ம பாண்டியனொட்டியே, ப்ரீதிலகிபுத்துகிவே, தேவமலருளந்
திலே, வேயர்குளமென்ற செத்தருகியிலே முருத்தொன்றும்
முன்குடிக்பிரோவனாத பதநிலிபாள் பதமென்பென்பாறுது
வயித்திலே, கட்டபத்திரசேவியான பெருமானது அருளாக, வேத
வடிவமான பெரிய திருவடிவெனது கருடாழ்வானது அமரமாய,
ஒருவர், ஆனிரைத்தனிய கவாநிலைதத்தத்திலே, அவநரித்தநர்,
அவா, இனமெனொடு எப்பொழுதும் தமதுசெத்தத்தகலிஷு
வியிடத்திலே சொத்ததித் “மராவென்பதோர்வோலிசைமத்த
மாதவென்னாநெயவத்ததோடடி, யாவென்பதோர்வூகிடவ
வ்வாரக்கவதண்டத்திறுபவமாயே” என்றமபடி அவ்வெம்
பெருமானை மனத்திலே நினைத்தத்தித் திரானித்தவந்ததஞல்,
நிஷுறுவெத்த சொந்து பெயர்பெத்தநர், அவருக்குச் சேனைமுத
லியார் வைகுண்டத்தினின்றவந்து பஞ்சமையொரத்தகளைப புரி
த்து சொந்தருளினார். அதனால் அநிபரித்ததான அவர், திருமா
னுக்குத் திரைதோதம் ஏதெனார் திருத்தொண்டிசெய்யக்கருதி,
எக்கையகியம் அந்நெயவேனது திருவுன்னத்தக்குப்பயங்கொரு
மென்ற கருகூலொடுபயங்கொருர், அக்களம் ஆதாயகாரியம்,
அவாதிமகத்துக்கு, பவ்வானது திருவனையதாயம் உகத்தவிஷ
யமாயித்த. தேவன் முதலிய தேவர்களுக்கும் சகலமுதலிய
யோகர்களுக்கும் எட்டுத்தகைய இத்தினொருபுண் வயதெவரு

“இராமரதாசுத்தத்ததி - கவி.

† தயிபர், பட்டிஅருவிச்செய்ததி.

‡ ‘வியபுத்திரசேவப்பதேழானதானருதோதசைமத்தத்திஷுவிபா
தத்திரகல்கெப்பகத்தவகாதகெனருவித்தத்திழைமயின்’ என்றவியை
விளக்கும்.

§ பெரியாழ்வார் திருமொழி - முப்பத்தத்தத்தத்திருபுதியம் - உ.

மாத்ருவத் தோன்றித் திருவாய்ப்பாடியில் பாவக்கும் எனிடனாக
வளர்ந்த வரவாதனைச் செய்தித்து அதிலே எடுபட்ட அவர், எம்
சீனாக் கொள்ளுமபொருட்டுக் கண்ணொரன் பகராமனுடனே
மோருவத்தினின்ற மதனாகுந் சென்றபொழுது மமசனாக்ருப
பணிசெய்தவருந் ஒருமூலம்க்காதுகடைய இருந்ததற்கு எழு
ந்தருள் அடையாளமாக அங்குநிக் கண்டுவித்த எம்ம்கரி
த்த அவர்க்கென்குடிபடியே அமோகம்க்குந் கொன்றது
சமர்ப்பித்து அவர்க்கு க்குந் தருபாத்திரம அவர்க்குநித்
த வரவானை நீக்காக்கொவரும் கோவிந்தமபும் நீக்காடியும
சாதனிகுத்தியும் தரும்க்குதையும் மூதகிய இமணமபேதக
னோடு விடுபெற்றதையும் பெற்றசெய்தியின் கருத்தானத், க்ருவ
வண்ணனுக்குப் புதுபஞ்சமபித்தியை செய்த அடியகம்
தொழி செய்த அதனிடமி, இத்திரிசொந்த சந்தகவளமும
காணுமபடியானதொரு திருந்தவனாதனை பெரிதான அமை
த்து, அதிலிருந்து, திரிதினமும், பரிமளமுள்ள பவகூடப
பூக்களாலும் உதமனமுள்ள திருத்தழாவினாலும் அமுதொக
அமோகம்க்குந் கட்டிபெடுத்தக்கொண்டு போய், அத்திருப
பதியிலெழுந்தருளிருக்கிற கூடுபெருக்கொதிதுகடபாணக்குச்
சாதித் செலித்த வந்தார்.

இவ்வளம் கிஷ்கயாவில், அக்காட்டிய மதனாகுந் தித்
அதன்குடிபெருந் புதுவளமபித்தகொள்தும் வழுதிவெந்தா
வழக்கப்படி ஒருவர் கண்ணிய சாதிரிசொந்த வரவிற
பொழுது, ஒருகிட்டித்தொருத்தின்களில் தனிபெய்திருந்த
ஒரும்க்கு க்குந் உடனே அவர்க்குபெருபுரி யாதென்ற விசரி
த்து, க்குந்க்குந்குசெய்த கோதன்க்குந் தின்பொருட்டு கழித்
செய்த ஒரு தித்தபாத்திரமபிராமண கொன்ற அவன்
கொல்ல அதித்தவன்கிலே, அவன் வளக்கி 'உனக்கு ஏதேனும்
கிதி தெரிந்ததுண்டாயின கொள்ளுவாய்' என்க உத, அது
கேட்டிஅவன் "மதன்க்குந் தித் துய்க்குந் துய்க்குந் துய்க்குந்
கட்டி மாதக்களிலும், இரவுக்கு வேண்டிபவத்தக்குப் பகலி
தும், மூதகம்க்கு வேண்டிபவத்தக்கு இவ்வளமபிதும், மத
னம்க்கு வேண்டிபவத்தக்கு இவ்வளமபிதும் ஒருவன் மூலக்
கடவன்" என்குந் கருத்தான கோதன்க்குந் கொள்தான்.
அதுகட்டவுடனே அதன்பொருதியித்த அதன் இவ்வளமபிதில்
தனக்கு ஒன்றங்குந் தருவானமபான மதனம்மபேதத்துக்கு மு

பற்றி செயல்படுகிற அசன்மகிசைவ வகைகள் இராமமுதல்
அதுவேயென்றதனால் இருந்து பொருது விடுத்தவுடனே தன்
புரோகிதனான செயலமையை வரலாறுத்து 'சதாவிதபுருஷா
ர்த்தத்தையுந் தாங்கல பரம்பொருள் இவ்வென்ற உணர்
தற்கு உபாயம் எய்தா' எனவருவிட, அவன் 'வித்தவானதீசர்
வையென்ற அலர்வென்கொண்டு விசாரமயன் னாகித்த வெ
தார்த்தித்தார்த்தமாக பரத்தத்துவத்தை கிணையமபண்ணவேண்
டும்' எனவ உத்திகூறு, மனவன அநனை அங்கீகரித்து வெரு
செய்வத்தை ஒருநிலையிழங்கு உபபொருழிவை வித்தியாகல
கமரகச் சபரவண்டாந்நி யமுன்றினிலை உபாத்தாங்குவித்து
'பரபிரஹ்மசொருபத்தை கவிதாபரிமாணங்களுள் தேறறிவி
னக்குபவரே இப்பெருமபொருளைப் பெறாதற்குரியவர்' எனவ மு
தரணைந்தும் நிருமுமகையுபயம் பிரகடப்படுத்திகவளவினே,
அத்தேசத்திலும் மறதமஅக்கேதாவனிலுமிருந்து பலமதங்க
னாக்கித்த பண்டிதர்பலர் ஒருருவந்து நினைடனர்

அக்ரமபத்திய, ப்ரீகிரகிபுத்துமெபெருமாள் விஷ்ணுவித்
ததைக்கொண்டு வேதார்த்திதமான பரத்தத்துவத்தைப் பிரகரி
படுத்தி உலாத்தை வரமுன்கித் நிருவுயககொண்டு, அகவடிய
வதது உதவின 'முதற்குமி தே கனாகிவ மததைக்குச் செலுது
செழிப்பவைகளைநீசேரது திருமடில மொயமைப்பொரு ளெ
ன்று விவரித்தநிக் கிழவை தத்து 'கொண்டவர்' என்று அருளி
க்கொய, அதற்கு அங் 'சாஸ்திரதர்மமிகளாத அடியென் எங்
வனம் இதுசொயவனவில' என்றுவருமிட, எம் சேர 'அதுபத்
தில' கவலை உனக்கு ஏன்? அகதப்பாரம் மெழுதையதயரு' எ
ன்று மனித்தருவி மறைத்தவ.

அகந்தரம் வின வெத்தர் கவகைறவிலே தன்வெழுதையு
கிதமுனிலை வினைந்துவிடது அக்க கவை க சவாகவேகொண்டு
விவரித்துக் கட்டினாட்டினப்படி செயல்படுத்துங்கள் வினைத்
துபுறப்படும் புலவர்கொட்டிலை புலவனவிலே, அவரைக்
கண்டபுலவனுக்கும் புரோகிதனுக்கும் அவரிடத்துறதோகிசே
ருமுனென்ற ஒருபெரும்பிபுத் தன்னைவிலே தோன்றிபத்
ருள், அவர்கள் உடனேவழுத்துநிற்கொண்டு வந்தனைவழிபாடு
களால் அதிகமகையுதரித்துப் பெயமயமாவுகிக்காதனத்திலே
அவரை விற்றிருக்கக்கொயதார் இப்படி அந்நாக்குதாநினை

வினா ஒருவரைக் காணமின்றியிருப்பாடெப்பரித்ததைக் கண்ட
மத்ததைக்கற்பவானாகும் அருவாபாராய 'அனகித்தத வேதா
ந்திதங்களைப் பவியது தேர்த்த எத்தனைக்கெனைய நூர் அனைய
வழுவாருமாத எவ்வழுவானிவிய பாதொருதேர்த்தியின்
காத இவனைச் சாமித்தது சித்தித்தருதியைத்' என்ற கோபத்
தோயி அருமீதவையின, கொணமேயி அவர்வையட்டி விட்டுவிடு
த்தனா நோக்கி 'தேவரீ, பாவமும் மேட்டுவிவ்ருமாத இப்பொ
ருது பாதத்தவத்தத விச்சரித்த அருளிச்செய்யவேண்டும்' என்
துபிரார்த்தித், அவ்வத்தனாதனைவா சொப்பனத்தோத்தத்ததைக்
கருதித் திருமனைத் திபாணித்தமாத் திரத்தித், அப்பாதமனருகாங்
அவருக்குத் கணவாத்திரார்த்தத்தகரும் உன்னவகொண்டிகாவி
போல உன்னபடி, வின்கும, அனையது நிமின் அதுக்கித்ததாய்
அனைத்தையும் அறித்த வானீகமகாருகிவர்போலவும், பஞ்சபு
தனது பாஞ்சசன்னிபத்தினபரித்ததவ பரவுமுனார்த்த தருவாங்
போலவும் என்னாருகிவானவானவார்த்திராதொண்ட அவர்
அப்பொருது கருதினயிருதிருதிராமபுரானமமுதலிய துவகனி
கிருத்த அபேகவாக்கியங்களைப் பிரமானகாரனெடுத்தகாடடி அவ
த்தினபொருளைபுத் தாமேகருகைபசமா தானகமோடு புத்தியுத்த
மாடுவனியிட்டு அத்தியம்மத்தனைக்கெனைய விசரித்த, ஸ்ரீகங்க
னவசம்பமே சத்தமய மென்றது, அதிதுன்னவாடுகே முத்திபெ
தத்தருகரிபவ மென்றது, அனைத்தமழியவும் தாமழிபாத பிரா
வப்பெருங்கடிக, பன்னிக்கொண்டருகிற ஸ்ரீமத்தாராயனானே
பிரபஞ்சாரதமான பாதாதம் மென்றது, அவனைச் சானம
கடவரித கவாபித்தத்தனைவும் அகடவும் உபாய மென்றது ப
ருமுமகத்தொவமி, பாதத்தவ மினனமென்று ஐயத்திரிபாதத்
தார்த்தவனவினெ, முனபுருகித்தகதல கிளவச்சவரும் ஏதும்
மாதகத இவனது கணவகொண்டு தனைகிழ, வானபதெவ
னம் சொவாமையும அவரது ஞானவையத்ததைக் கண்டு கொ
ண்டபடி சாத்தாக்கமகவிழுத்தபணித்ததன் அவ்வமயத்தின,
முனபு கிருபுரன ஒருமயபத்தினச்செவிய கட்டகிதத்ததப்பட்ட
பொதமிழி தானக இவ்முனானே தாமகனை, 'இதுவும் ஒருகிருவ
ருள் திருத்தபடி என்.' எனது விவப்பிரவி அவர் அனை அதுத்த
க்கொண்டருகினார்.

அனைக்கண்டு பார்த்திவதும் புரோகிதனும் மத்தம் அநி
ஞர்கனபரும் அவ்வதுதொழினானது அடிபணித்த பவவாது

புகழ்த்து அவனாய்ப்பட்டத்துவனையின்மேலேத்திட்டுடைகொடி
 எமதை ஆவனட்டம முதலிபன தங்கனே பணிமாறிகொண்டு
 உடனிருந்து விதிவளஞ் செயலியா தானின். அக்காலத்திங்
 அவர் பண்டிதர்களுக்கெனவாம் தலைவரே விளங்கின தருதிட்டு
 ஏற்ப, தாபதி, அவருக்குப்பட்டியின்' என்ற திருமொழியாத்தி,
 பவிரதாவனியை உதவமுமாறு உபயோகிப்பார் அந்நேரே
 'வேதப்பல்கொள்ளவனன மெய்காவன் வந்தான்' என்றும்,
 'வேண்டியவேதங்களை நினைத்தெழியதத்த மிமவன் வந்தா
 ன்' என்றும், 'பாதத்துவமிகைட்டியபட்டியோன்வந்தான்' என்
 றும், 'வேய்தங்கனருவத்தித்த விவரித்ததுவேதக்கோன் வ
 த்தான்' என்றும், 'வேதத்தலிழுப்பொருளின்மேலிருந்தவிளக்கை
 விளக்கி விட்டுவித்தான் வந்தான்' என்றும், 'பாமதலிருள்பறக்க
 டித்த சம்பாது வந்தான்' என்றும், 'பெருநாமைபுலப்படுத்த
 பெரியோன் வந்தான்' என்றும் இவையமுதலாக அநேகம் விருதா
 கைய பாவனா எடுத்தவத்த, அதற்கு ஏற்பத் திருத்தென்னம் ஒளி
 செயல், சம்பவம்எடுத்துத், அவனவனவனொமணி கைவலமவரு
 கிற உதவத்ததைப் பார்த்துப் பெருமெழுவலகாடப் என்னிப்
 பதமபதாதன் திருமாமகளுடனே அருடருளுபு எதிரிவந்து
 தோன்றினான்.

தன்புத்தின் பவனிலருந்திய பார்த்த ஆனத்தமகாடகிற
 தாயதத்தையுப்போத தன்பத்தன் விழாக்கொள்ளுதல் தோக்கி
 புத்தத்தருப் தோட்டியுடனே பெருமான் விண்ணவாபுலருமு
 வானத்திலவருத்தருளிய காட்டினவக் கண்டு, அப்பாக்கவதரிதோம
 ணி, தாம் சித்திதம் இதுமரபுக்கொன்னாமல், அத்தோதிதேவ
 னுடைய சுவஞ்சுத்தயம் சர்வசத்தித்தயம் சர்வகூத்தயம்
 முதலியவர்களுக்காகவேக் கருதத்தருமுடனே அக்கருடவான
 னது சொந்தரிவத்தித் தன்னொத்தி அதனைப்போலித்த அநில
 கடுபட்டு ஆழ்த்த, பத்திபதவராய், அதனா தமக்கினையபும ஏம்
 பெருமான்வினைபுடும் மதத்து, 'காணத்தமாத வவருண்டத்தி
 னே இருக்கிற இவ்வருமபொருள் காலமரகாடயாபபெத்த இவவு
 வகத்தில வந்த உட்புலப்படுத்தலாக், இதற்கு என்ன தீவருவருகிற
 தோ?' என்று அதிகமாத பகலகை கொண்டு, 'இத்திருமேனிக்
 கு எவ்வாற்றுகும் ஒருகூறையும் வாராதிருக்கவேணாம்' என்ற
 லாழ்த்துவாராய், பாணமணியையே தானமாகக்கொண்டு, 'திரு
 ப்பவனானது' என்றும், இவ்விவரிதோபத்தத்தையு பரமபருவினார்.

மத்தையாழ்வார்களுக்கும் இவர்க்கும் கொலையி டுண்டு—
அவர்கள், தங்கள் வாழ்க்கையை எமபெருமானையே பெற நினைப
பார்கள்: இவர், அங்காமாகாதி, எமபெருமானது வாழ்வையே தம
க்குப் பரம்பருஷார்த்தமாக நினைத்தார். அன்றியும், அவர்கள்,
பெருமானை தங்கமாகப்பற்றித் தமதகப்பலிக்குத் தியைப்பண்ணு
வார்கள். இவரோ, அக்கிணமாகி, 'பெருமானக்கு என்வருமிற
தோ?' என்ற மயப்பட்டி அத்தப்பலிக்குத்தியிரிசை உத்தகாப
பண்ணினார் இங்ஙனம் பரம்பர்த்தாவிய இவர் அத்தப்பக்தர்களி
தும் 'பெருமைபெறதலால், இவருக்கு 'பெரியத்தன்' என்ற திரு
நாமமாயிற்று.

§ "மங்களாசாஸனத்திற் பத்தவன்வாழ்வார்
டங்காரவத்தவாநாதன்வந்திப்—பொங்கும
பரிவாரணையி. துரப்பட்டப்-தோளபெற்றான்
பெரியாழ்வாரென னுயம்பெயர்."

ஆப்பரவ ஆழ்வார் தாமதம் சதாமடைத்த பாண்டிபுரஞ்
பதியைப் குறிக்கடாக்கித்துப் பரவதரோட்டிவி கொருங்குட்கி
லீட்டு, ஸ்ரீகிவலி திருநாடு ஏழுமாத்ருமி, அப்பெரத்திழிப் பொரு
ளை வடபெருங்கோலிவடைப்பெருமான் திருமுன்பே வைத்தார்
தண்டன்சமர்ப்பாற்று அதுகொண்டு அங்கே கோட்டங்கட்டிவைத்
திட்டு, பழையபடி தமதுபுத்தகங்களைச் சிவத்தகைக்கடையிடித்து
கட்டித்தொண்டு வருகையிச, இருவருவாராதத்திய ஆதிதொட
க்கி ஆழ்ந்தலெத்தைத சாதலால், அவ்வவதானிருத்தத்தகையே
யிதராளமாயப் பாட்டடி அதுபளித்த, அவ்வுறு பகத்தாளமைய ஆ
னந்தம் உன்னடங்காமலபெருமெடுத்த பரமாதலால அந்நியயி
பத்தருமையெனிலித்தொடக்கி, 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' எ
ன்னுமியிப்பத்தத்தயு அருளிச்செய்து அடியார்களுக்குத்தந்த

§ "தன்னடியாற்றத்தத்தத்த தாமதவாணாடுவரு தெரு
வாத்தருமே, வெண்கடியா தனவெயார் செபநாடு என்னசெய
தாதெ ஸுப்பொது, மன்னுடைய விடுதலாத்நைய மதினிவந்தைத்
திவாரோக்கி மயக்கென்கவந்த, வெண்கடைய திருவத்தத்தகள்
தியும்தெருவத்தவாணாவே"

என்று தமகொள்கையைத் தெரிந்தது உலகத்தவமர உப
வித்தருளினார்

* உபதேசத்தினாலான - ௪௪

† பெரியாழ்வார்திருமொழி - குப்பத்தொன்பதாத்திருப்பதிசம் - ௨.

ருடிரோவிறுமடையானக்குச் சாத்தம்பொருட்டிச் சட்டிவலத்த
 திருமாநிலை அவசியமாயவையாத்தாடுத்தத்தன் குழவி
 ரெதரித்தகொன்று அபபெருமானக்கு என ரோசொத்திருட்டு
 ரெதிரு இவையோ' எனது ரெதரையானகாவையணித்த உயர்
 தபட்டையடையபுதித்தத்தனாவையணித்த அங்கொய்யாவழ
 ளாக் கண்ணாடிவேண்டி தந்தையாங்குதரகுறிய மயர்மாலை
 கையகணித்த மூன்றோய்கை செண்டாச்செத்திப் பூக்கையினு
 ள்வேளையாமல் வலத்தவத்தன் இரெயெயாக்கெத்தி அச்செ
 யதிகையடையாமல் ஆழ்வார் அமையவையகொண்டுபெயெச்சுவா
 யிருச் சாத்தியச, பெருமானுக் கீரிதியோடு சாதகுமிருள். இங்
 கையாமலாய் கழித்தியை ஒருகாலெனியித்தொன்ற ஆழ்வார்
 விதையில் நீண்டியதெயொருது. பூமாவையக் கோதை குழவி
 குத்தியபயாத்தக் கோய்க்கொன்று 'பெண்ணே! நீரெயதெது
 யிருத்தஅபசாரமான காலம், இனி, இவ்வாதுசெயதற்கு கிளைப
 புக்கொன்றாடு' எனது கைகைக்கு கற்புத்தொளியிடடு அன்
 து உடபத்திரோய்க்கு மாவையாதுமல் திருபயணிக்கு முடையபா
 டு ரோத்ததற்கு மகமவருத்தியிருதென் அந்ததான்கியின் ஆவி
 கித்தயியவைய ஆழ்வாதுகளைகியே தோத்தி 'இன்று நீ கம்
 க்கு மாவையொன்றொன்றிருத்தத என' எனது கிளையதற்கு,
 அன் தமதிருமகையது பொருத்தாச்செயகையை விளையபரு
 செய்ப, அதுகெட்டு அபபெருமான 'அவக் குடிக்கொடுதர மா
 கையோன் தாமையிக்கு கெது உன்னத்துக்கு கவிஉயபாவ
 து! ஆதகினை, இனி அபபகப்பட்ட தொகையாவே நமக்குக்
 கொன்றவருவாய' எனது அருகிச்செயதன் உடனெ கன்னிழித்
 த கிளையுத்தன் அமம்கையை மகம்கையெயொடு என்னி
 அவத்தித்தது அன்கிளையுக்கொன்று, அகித்தகைத்ததற்கும
 அன்னாவய அவத்தை ஆன்மியருகித இவர்குயியின் அவதா
 விசெய்கெனதானததாம, அவருக்கு 'ஆண்டன்' என்தம்,
 மாதவனுக்குரிய மயர்மாவையத் தானகுடிக்கொன்று பார்த்துப
 யின்பு ரொத்தததானமாத 'குடிக்கொத்ததாய்க்கினை' என்தம்
 திருபெயரிட்டு அழைத்தவதார்

அக்கையச்சொர் தனதுபருவம் வளருத்தோதம் ஞானபகதி
 கருக் கூடவே வளர்க்கதவாய்பெத்தத் தனக்குத்தந்ததனஞார்
 கருகியகடவன்னன் கவிசியமானகெட்டகை கிடுகியவகைய, இன்
 அவகை ஒருகைப்பொருதுக் கூடாதிருக்கெயொருமது, என்ன

எதிரிமையாற்றாத வேலாந்திரீகர்போலத் தாமது போன்று
போந்து உயிர்தரிப்பானாய், அங்ஙனமேபோலத்தை 'திருப்பாவை',
'தாவாசிவார்திருமொழி' என்ற நவவிவப்பிரபந்தக்களின்மூலமா
பெயரவதச்சித்திரிம விண்ணப்பகுலெவது வாழ்த்திருநாதர்.

இப்படியிருக்கையில் இவனுக்கு விவாதத்திற்குத்த பருகம்
வந்ததைக் கண்டு தந்தையார் இவனுக்குத்தபொழுதுகே வான
பபெருது கவிப்பட்டு இவனைபகழ்த்த 'கீ யாருக்கு வாழ்த்தை
பபட விருமபுகிருவர்' எனது வினாவ, ஆண்டவர் உ "மாநிடவ
த்தென்றபெய்சப்படின வாழுகியென" எனதுசொல்ல, பட்டத்
யோன் 'யோனை எவ்வாறு கிழ்வது?' எனதுகேட்ட, குடிக்கொ
டுத்தார் 'பெருமாளுக்கே புரியவனாவிராமென்றம்' எனது கட்டு
காத்தார் அதுகேட்டு கிஷ்ணுமென்ற 'அத்தெட்டுத்திருப்பதி
களிலுள்ளமபெருமானாகையர் யாருக்கு வாழ்த்தைத்தனைவிவா
தத்துணிசெயல்' எனது விவாதித்ததும், வேறாத 'அங்ஙனபெரு
மானாகையுடைய கவியவத்தை விவகட எடுத்துக்கறிவருளவேன்'
மெ' என வேண்ட, வேய்க்குவத்தனைவருள அங்ஙனமே எடுத்த
அருளிச்செய்தவருளையில், ஆண்டவர் வடமதுகதலில் எழுத்த
ருளிபுண்ண கண்ணிரானது வதவாத்தைக் கெட்டவனவிசெய்மறி
திரிதீர்ப்பும், திருவெங்கடமுதலவானது வதவருகைபவர் செவி
புத்தபொழுது முகமலர்ச்சியும் திருமாவிராத்திரோகியகியமுதல
வதவருகையெதிர்த்தமாத்நித ததிக மனமகிழ்ச்சியும் பெற்றபுரிதல்
காரணதாமகிமை செவிப்பட்டவுடனே அனவந்த ஆனந்தமடை
த்துவித்தவைய, அத்தத்தத்திருப்பதி பெயம்பெருமான்களெல்லோ
ரும் இவனது பெயர்வதத்தை புத்தெடுத்த ஸ்ரீவிசைபுத்தருக்கு
எழுந்தருளி இவனதுஞானக்கண் ணுக்குவிசுவமரக, இவன் அவர்
கருள் தக்காரதனிடத்தே மனத்தைச்சொதுத்தி அவனுக்கே
தன்னி மனமகனாக விசுவத்த அங்ஙனமனைபெ சுவனாகமும்
கித்தத்திருநாதர்.

அதனைப்பற்றி ஆழ்வார் 'மபெருமான் இவனைக் கடிமனம்
புணர்ந்து கைகடுமென' எனது கித்தத்தாரதாரதிருக்கையில்,
திருவாங்கச்செனவன் இவருடையசொப்பனத்தினே பெருந்தருளி
'உமது திருமனைக் கோரிதுக்கு அகழத்தத்கொண்டவாரும்;
நாம அனை அக்கேசிப்போம்' எனது அருளிச்செயல், அதனும்,
கிஷ்ணுமென்ற விவாருமகிவ்விமனமகிழ்த்திருந்தார் யோபு ஸ்ரீ

* தாவாசிவார்திருமொழி - முதல்திருப்பதிமை : இ.

வந்தான் வந்தாதிதர் முறைய ரோலித்பரிசைக்கனகைய எனவி
 தேதோன்றி 'கீழ்க்கு எகமங்கனவாத்தியங்கனோடும் சத்திரசா
 மராதிகனோடும் சமதுவாதத்தியபயனல்கையும உடன்கொண்
 டு விவரிப்பதற்குஞ்சுச் சொது அதிவ ஆண்டாணபெற்றி அகழ
 த்தவாருங்கள்' எனது கட்டினாயிட்டான. அவ்வாறே எல்லாப
 பரிசுத்தாரும் சொது பெரியாழ்வாதார சேர்ந்த சம்பெருமா
 னது அருள்பரபாடைய விண்ணப்படுகெய, கன்னுக்குமரான
 அவ்வாதத்தையச் செய்வதற்குடும் சத்திரசாத்தி, கோதை
 தானது, உடபெருப்போலித்கைய உண்ணித்திரே அழகியமன
 வானது சிவம சத்தி விண்ணப்படுகெய அதுமதிபெற்றுப்
 சீர்பாணமாது அச்செய்தியைக்கொளியுந்து சீரியலபதேவன்
 அக்கலியாண மகோதரவத்தாத தானுமஉடனிருந்தவிசேஷமாக
 கட்டத்திக் கண்ணென்கூத்து இருதாரத்தாகக் கருதி தனவலான
 னாக் கொண்டு சீரிலவிப்பதற்குடியு சீரககககத்தையும இவ
 விசைக்குமாமுன்னுள்ள கெய்தலையும தன்னித்தேனித்தம
 பூமபத்தரிடமே தோனமஉடடியு வாகுமருருடையு
 கன்னு அலவாரிபத்திக் காதகககதி தோடபலத்துடனே
 ஆழ்வார்க்காக வாகுசேத்தான். அப்பால பட்டிரோன ஆன்
 டான மனிசெய்கையென எழுந்தருப்பண்ணிச கலவாத்திய
 கொழுத்துடனே 'ஆண்டாண காதான்', 'குடிக்கொடுத்த உட்க
 கொடி வத்தான்', 'கருமபார்குழந்தோனவத்தான்', 'திருப்பாவ
 பாடியசெனி வாதான்', 'பட்டிரோனபுதலி வத்தான்', 'வேயர்
 குலவினக்கு வத்தான்' எனது பலசென்னகைப் பனிமாத, மெய
 கப்பாண உடனருமாதத்தி, தானு அகனாமாக இருபுத
 தும இடைவிடாதிருது அகழத்தலகை திருவாய்மெயிரி
 ரோலினை யடைந்து பெரியபெருமாளுகைய முனமண்டபத்தி
 ரே அபிரோடடியை விதத்திப பெருமானைச் செய்கெயபண்ணு
 விக்கையென, அததிருமாவின் திவனிகசொன்றியம் இருமவைக்
 கார்தம இருக்கினதவாதபொன ஆண்டானைக் கைத்தொடையெ
 தான, குடிக்கொடுத்தவாசெயர் செமபார்க்கை சீராகனியொ
 கிப்பக் கொடியேரிதையாடக் காதனவுமடிக்கவலபேலமினி
 ருயகையுக்கண்பிறகு அகனமெனகையகொண்டு அருகிதசென
 துஆகககக விவாழ்ந்து திருவாய்க்கந்திருவாயுக்கருதி காக
 பப்பககத்த மிதித்தேறி சம்பெருமானது திருமேனியிலே அந்
 தப்பவித்து அவனை எனதும சீர்பாதிருப்பவனாவிராள்.

அவ்வண்ணம் அரும்பெயற்பெற்றவரத் தரிசித்த ஆழ்வாரும் அவர்சிஷ்யரான வஸுபதேவனுக்கிட்டாரும் பாவமும் அநிசெயித்துநிற்கையில், திருவரங்கமூலையார் அர்ச்சமூலையாக ஆழ்வாரை அருகேவைத்து 'கீதமூர்த்திதாரைப்போல நீரும் கங்கை மரமஞ்ஞாயகிட்டார்' என்ற மூலமங்குறித் தந்து நீர்த்தம திருப்பரீவட்டம் மாலை ஸ்ரீசுடகோபன் மூதவியவந்தைப் பிரசுரித்து 'விவரிபுத்தாருதையாதுக்கே தொண்டுபூண்டிரும்' என்ற திருவாயமகந்தை விடைகொடுத்தருளினான் அகத்தாம ஆழ்வார்

உ*தருமடவன்னைபுகடபெறுவகலிதரத்தபுசொரத்
திருமகன்போலவளர்த்தேன்செங்கண்மரஞ்சுண்டொண்டுபோருள்
பெருமகனாயக்குடிவாழ்த்துபெருமயின்னைபெற்றவசொகை
மருமகனைக்கண் கொந்துமஞ்ஞடபெயுதஞ்செயவுக்கொடுகை"

என்று போத உகந்து அரிநிதிரிசித்து ஸ்ரீவிவரிபுத்தாருக்குச் சென்ற மூன்போலவே கைங்கிலிபிரதாராயத் சம்பகம் மல்லிகை பாநிசி செங்குழுத் புன்னை குருக்கறி திருவாட்டுமூதவிய பவமுக்கொண்டு ஆர்வமென்பரிதர் பூசையும் இட்டுக்கொண்டு என்பத்தரத்து வருஷ காலம் வாழ்த்திருந்து போரகத்தப்பெருமபத மடைத்தார்.

† "பாதகங்கைக்குமபரமனடிக்காலும்
வேதமனைத்துக்குமவித்தாரும்—கேசைதமயி
கழவைத்துகைக்குமதிபாதமாளிடனா
வைவஞ்சுமபபதமவமபு."

* பெயிவாழ்வார் திருமொழி - மூயத்தெட்டார் திருப்புகழ் - ௪,
† தனிவர்; வேதங்கோட்பட்டி அருளிச்செய்தது.

க. தொண்டரடிப்பொருளாழ்வார்.

* "பெயர்புறமாகத் தான் பத்திரிகையின் மகிழ்ச்சியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அந்த மகிழ்ச்சியைப் பெறாமல் இருப்பதுதான் வருத்தம்."*

† "மத்தொன்றாயினேன் டாமாயேமே தினசகக்
கற்றினேமே உத்தகருவினேன்—பூதந
திருமாலைபாடுஞ்செந்தொண்டப்பொருவேம
பெருமாலைப்பெப்பொருதாயேமே".

“சோழவந்தரோதகைத்து” என்ற சூனியவாரமுத
மொழியின்படி உயிர்த்துக்குச் சிவதாசாயமாகவுள்ள பவிரவன
த்துக்குப் பித்தானகாரணமான கடைமெற்பகைப் காவேரிப்பா
ய்ச்சலான கங்குபெற்ற அக்கோசெழிப்பகை யிருதிவாகவுடை
மைவான ‘புனாது’ என்ற புழுதற சோழவாட்டியே, “சரிமு
தாள்சோழம்” என்றபடி பித்ததமையகிருத்தி பாடலபெற்ற
விஷ்ணுஸ்தலங்கள்சாற்பதில புன்மயூதங்குடி பெற்ற திவ்ய
தேவத்தின் அருவிதள்ள திருமண்டபத்துப் பெருந்த் திருப்பதி
யினே, பவானதுசொருபென்ற ஸ்ரீகைதிரித் உறப்பட்ட சிற
ப்புடைப மாங்குழிமாத்தின், சேட்கடைகைத்தித்தின், கல
செத்திபென்னும் கரையினின் அமகைய, நுருவ, யேதமகைய
யொரு முங்குடும்பிதாமனாத பத்திலியினிடத்தினே தோள்
திருர் தோயனகடையத்தால் அவதரித்த அவ்வத்தனாகுமா
ருக்குத் தந்தையர் விபத்திரதோயன தோள் பேரிட்டு உரிப
பருவங்கலில சொனம் உபகையம் முதலிய கலதிகெட்டக்குகை
முறைப்படி செயலித்து யேதோனதிகெட்டைப் பவிரவன்கை,
அவர் கங்குலிவதவகையம் ஆதனத்திகெட்டையுக் கடைத்தத்
து வலனதாய அக்கையிக்கு ஏதபசு தத்தத்தவகுனமே தலியெ
டுத்த ஞானவையதகையங்கெனடி உடிகத் தந்ததாயர்க்கு மெந்
தந்தத்து கழகத்துவந்தார், அப்படியிருக்கலில, சேனமுதலி
யார் கினாயுனகென்து எழுதருவி இவார்குப் பஞ்சமகைய
தகையப் பன்னி மகதிதோயதோமன செயது சொனார்.

* இராமரதனத்தாத்தார் - மரு.

♦ தமிழகம், தீர்தளங்கப்பெருமாணசுவரர் அருளியசெய்தது.

† 'கலியுகத்தின் இருதாத்தென்பத்தொன்பதாததான பிரபலம்வந்த
காத்நின் மாக் கழியின் இரகுணபாகுதொத்தகெடுகன வெங்கையகிழையு
யின்' என்பத லிவ்வம் நான்குநாள் விளங்கும்.

அங்கமும் மந்திரார்த்தத்தையறிந்தவிடேதான் எனார், திரு
பாதிதியான கோவலரது குதும்பகுத்தியே ஆழ்வர்தந்தையு
டையாரை அதனால் இமையவிரிபங்களை வெறுத்து விவரத்தின்
விருப்பமையாமல் முதலாக்காததிலேயே கிடை, பிரணவப்பொ
ருளான ஏம்பெருமான பிராணிகளை எடுதாமம்பொருட்பு
பூலோகத்தின் கோலிகொண்டுவருத்தருள்விருத்தி நிலையிதே
சங்கலிவ கொண்டு கவாமிதர்சனஞ்செயலாகுதி, அவற்றில் முத
லதான திருவாய்மம்பெரிப்போயினை யடைதோர் அக்கு உபகார
வேளிமத்திலேயே தோகையகத்தினே' குட திருவாய்மையவந்தத்
ருணதிரைபாதிடடி, ஊதினகதி யபுரட்டித்தென திருமயிலங்
ககேதோகே' பூமிக்கவையிருவர்கோனாகியவருட பன்மகோன்
மின்ன பெருமானார் தோகத்திதக, அப்பொழுது ஏம்பெருமானார்
தமமுண்டிய வடிவமுள்ள இவரைத் தமயக்கல் மிகுத்தப்பதிபு
டைபதாய்மடி செயற்குள்ளார் உடனே இவர் தமதுவாணர் விணு
ளாகத்தடி ஒப்பயர்வத அப்பெருமானுக்கு உதறஅடிக்கமத்
தொழிய செயலாகுதி முன்பு யுட்கதுகையின் கமரதுகைய குத்
தேவகாளான மானகாதன ஒருநாள் வாகதேவனுக்குப் புஷ்பஞ்
சமர்ப்பித்துப் பேறபெற்றததயும், கடுகந்திரிதவான் புஷ்ப
கையகேரிபந்தாலே துன்பகேதீர்த்தததயும் ஆனோய்த்துப் பெரி
யாழ்வார்போலவே தாமும் பெருமாளுக்குப் பூமிக்கையையும் திருத்
துதாய சேத்துததையுமே திருப்பவணியாகக் கடைபிடித்த, இத்தி
தானது சேத்துவகையமே குபேதானது கசத்திரித மென்னும்
உத்தியானமோ என்று காண்பவர்குததயுமாத ஒரு திருத்தவனா
த்தத அப்பதினிலே தொழிலாக அமைத்த, காணத்தோதம யல்
வகைய பூமிக்கையையும் திருத்துதாயகையான்கையையும் கட்டியெ
டுத்துக்கொண்டு வந்து அழகியமனவானதுகூச சேத்திக் கண்
ருளிதக் கண்டு கிழித்தகொண்டே, தமது கிடைக்கு ஏதப்ப பிர
மணங்குருக்கின் அக்கோகை வாய்ப்புண்டு சேத்துவந்தார்.

இவ்வாறு மருங்கெயில, திருவாரூர்த் தஞ் டுக்குள்ளுந்
திருவிசைபுணர் சொந்த உத்தமாவோயினினை நேலமாதாமசமாயப்
பிறந்து ஒப்புந்நதத எழிந்நவநத நேலநேயிபெய்ந்பானொரு
னோயை, ஒருகால் பாக்கியமொழிந் தமக்கையோயென உதறங்கு
க்குந் சொந்த, அதனை ஐராதானியாகக் கொண்டு காழ்நிற
சொழிந்நததமூலனினினை மருத்தநிதந்தனை சிவநிதந்தநி

அவன் மோகிபடுத்த அனலித்த செவ்வந்த அன்பார்
 பெற்ற கிச்செருவோடுகீண்டுவருகையி, இன்பபரதற்போ
 ருட லுபாதுபூமபொழிதின் ஒருபுறத்தினே ஒர்மாத்நிளநின்
 திருந்த, கண்டவர்க்கொருமாத்நன்டிலின் செவ்வந்த
 தத்தம் கருவடத்தொருங்கி, அமமலர்ச்சோகையைத் தனக்கு
 உரிப்பொருளாகி அநிலபூச்செவ்வந்தபுனல்வினவடிபும பொ
 ளுதபோலி மனமெழ விருபி அதற்கு உரிபலித் கண்டு தன்
 வடிபயித்தகினைத்த, அங்கு உலாவியிருள் கித்தகையி, ஒருசு
 த், விபிதகாடகை, மனத்திபதிசை கத்தமாவை கத்தவரு
 ண்கதான அகத்த அடக்காத புத்தம்பொலித்ததொவென்று
 மபடி துபதானவலிதமும் ரூபுதிதனும் பன்னிதன்மெரும
 ன்னாபும வென்மொன்மெவதுவினவக "அருத்தித நாமகையி
 மாலைகையும் துளசிமணிமாலைகையும் தரித்த, பூசுசெடி
 ளுக்குப் பார்த்திடத்தெறுத் தன்மீயாய்க்கததுஞ் செய்வொ
 ண்டிருந்த, கண்டாத்தொடருள் அவர், அவாருமவர்க்குஞ்
 தின்று அவகைத் தொழுது தனதுதேவோகத்தரித்தத அவர்
 க்குண்டிச் சிவருப்புகமெவவடி, கிஷகாததகனின் விழித்
 தகன்குருடாத்நிர் கிதானவ் அவர் அவகை கண்ணெடுத்தபா
 ர்த்தவகுசெயுததுதாக்கித்தத் தமதுகையிபத்தித்தருத்
 ன்தயிருந்தத் அதுதோகித் தேவதேவி அச்சரிப்பபடத் தன்
 ளுளபித்ததாருடனே 'அச்சமுதவிய பகை என்னிலவப்படுத்
 தகிற ரூபாவண்பயக்கித்தெத்த பான செந்த எதிர்சிதவடி
 பார்த்திருக்கிற லுளகைத்தொரு பேட்டெரு' என்றகத, அதற்
 குஅவர் 'இத்தம பேட்டை மனகை, கையிகையகையித்தித்
 பத்திள கித்தமுதப மகையித்தகை. லுளகை கையிளபயித்த
 உன்குளகை' என்றகொணவகையி, வடிவகுமெடுதமாய்
 புனடப தேவதேவி 'இவனை கை கையிமகையிவதிகை' என்
 த உத்திகுததததம, ளுளகை 'கீ அக்கைஞ்செவ்வந்த, கை
 உனக்கு ஆதமகையி அடிவகையி' என்ற கைதஞ்
 செய், கையிவகும 'கை அகையிஞ் செய்பெருவின், ஆதமா
 கை உனக்குத் தொழுததபாவேன்' என்ற பித்தித்தபவ்வி
 ளுள் அகத்தம் அவர், தமதுபாவகைக் கைதரிக்கொடுத்
 தத் தொழிபொடு தமக்கையிபும அனுபவித்தத் தனிபெ
 மெகையிதொரு செய்வகையிப் புத்த அகையிபத்தத் திரு
 வடிவகையிபுத்த கையித்த, அவர் 'கையி? ஏன் இக்குகத்தாய்'

என்று மிகவும், அதற்கு விடையாக அடியென் முத்திரையிற்செய்த நினைவாக வேண்டியபயித்தவன், அடியெனத் தன அக்குலத்திற்குரிய தொழினை வகையென்கூறியது, அது அது இவையாமல் அவனத்தந்த மரபையெனான தெலிதது திருவடிமயச் சாணமடைத்து உயவுபெற ஈடி வந்துத்தான், கருணைக்கடனான தேவரீர் அராதையான என்னைக்கத்தருளவே ன்மை: செடிமொடியுடையு நீர்பெயதல், பூப்பதித்தல், மண்ணெட்டு தல், தேவரீரிலுள்ளதையென்கிற சொல்லையப் பாதுகாத்தல் முதலிய பணிகளிடையில் எதைவிடத்தானது செயதவர்க்கத்திருந்தி தேன்' என்று மிகுந்தவனக்கத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தான், அவர் அவனது கடைத்தந்ததது புனையல் உடையுடேத் தம் உண்மிசெய்தத அத்தந்ததக் கொடுத்தவா, அவனும் அதனை வாய்ப்புபடுத்தி திருமதுவாயமுதலியவற்றிற்குப் பாத்திகொத் துதல், நீர்பரிமாறுதல் முதலிய குற்றவகையெனத் தவறாமல் மிகு த்தவனக்கத்தோடு எப்பொழுதது செயதவென்கு சொல்லையச் செய்திபாடியவனத்தது அவருக்குத் தன்பக்கம் எம்புதுண்டாய் படி நலவனவேயல் ஈடித்தவனதான்.

இப்படி அரோமாதங்கழித்தவிடுதலான பெருமையுபொழி னாவில் பன்னாவிதிரி திசெய்திருந்த அவ்வந்தனார், வெளி யிடுவ அவ்வண்ணத்துக்குத்தந்தபயித்தது இப்பதையென்கிறவா ருளியத்தான் உண்மையென்கிறகுமயடி சிபயிக்க, அதுவேவிபாச மாக அவன் அருளில்வந்த தன்மெனமொழியுனாதுமடுமனிக் னு த்திருதும மனத்தந்தக் கவர்த்த அவனார் தவயசமாக்கித் தெ ளையம் அவருடனே மிகுது, பின்பு பொருளிலுளாதஅவனார்ப் பொருள்செய்யாத கடைகிட்டுத் தனக்குத்தந்த சென்று கோத்த வனவியே, இவர் அவன்பிதவயாற்றாமல் அவன்விட்டுவாயிலிற் தியங்கினார்.

அவ்வனவியே, திராடடி பெருமாரீரோடு 'எமக்குப் பகை வமாகப் பணிசெய்தவனதன்பிரதாபனான அதனை முழுதது மகுழித்தது ஒருபொதுமருக்குத் தொண்டியுண்டு அவன்புத்த னிக்கவும் மனத்திருமபாது அவனிலுத்தப புதங்கடைபத்தி ஏக்கித்திருமாது தேவரீர் மானபக்கு ஓனக்கனோமொ? இதுவும் ஒருநிருவினாபட்டுருதபடிஎன்? இனி இவனை விவரமில் மீட்டு முன்போல் ஆட்டொண்டு அத்தாங்கபத்தாக்கியருளவேண்டி' என்றுதிராத்திக்க, திருமாலும் திருமகன்வார்த்ததக்குஇவயத்து

தமது நிகழ்ச்சியைப்பற்றித் தாங்கள் ஒருவருடைய பத்திரிகையிலே
பெற்றுக்கொண்டு மனிதவடிவமென்று விபரிக்கப்பட்டிருக்கும்
நெரிசியை அப்பாதைகளிலே மீட்டித் தருவதற்கு வாய்ப்பாக
இருக்கக்கூடுமென்று, அவர் உள்நிர்வாகியுள்ள 'டார்' கீழ்க்குறிப்பி
ல்' என்னுடைய, உட்பெருமான 'என அழகிய மனவாழ்வுகள்,
விபரிக்கப்பட்டிருப்பவற்றை' எனது விளம்பரங்களிலே,
நெருக்கியிருக்கவந்தால் உட்பெருமான 'வந்தவாழ்வுகளே' எனது
விளம்பரத்திலும், பரிசுக்காகத் தான் கொண்டுப்போகக்
கூடிய அளவிற்கு உட்பெருமான 'இந்த விபரிக்கப்பட்டிருக்க
வந்தவாழ்வுகள்' எனது கொள்கையிலே, அவர் அறிந்த
தொகு 'அவரின் உட்பெருமான' எனது அதுமதிப்பெ
யின், அதுவாக்குகளிலேயும் உட்பெருமான விபரிக்கப்பட்டிருக்க
விடவந்த 'நெருக்கிய உட்பெருமான' எனது கொள்கையிலே, அவர்
உட்பெருமான 'எனது, அதுவாழ்வுகளிலேயும் கொண்டு
மாற்றத்திலே அவர் இத்தகுவிளம்பரத்திலே உட்பெரு
மானின் உட்பெருமான' எனது கொள்கையிலே

[illegible]

வேசிக்கு விதித்து, அக்காலத்தையையும் தங்காட்டிலையும் பெருமாளுக்குச் சமர்ப்பித்து, பொற்காலங்கூரிய தண்டனை ஆராய்ந்து விதிக்கும்பொருட்டு மகாநவகதாச சிவநயிவிட்டான்.

மீண்டும் ஒருகால ஸ்ரீரங்காலயி 'இவ்வடியவனைத் தேவரீர் இவ்விக்குவிஷயமாக்காலம் இருப்பக்குப் பார்த்திமரக்கிவருளவே ன்னும' என்றுவெண்ட, பெருமான அதனை அங்கேசித்துக் கொள்கள்ளையிலே தாமதமூர்த்துவி 'வழக்கிளங்கிளவேட்டிலவனது கருமத்ததைக் கழிக்கும்பொருட்டு காலம் பொருவனத்ததைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்த இவனைத்தண்டிப்பித்தொம, உன்னை மிக இவன சோதனவன: உத்தனே' என்று தெரிவிக்க, கரபதி அவிதுளர்ந்தவுடனே கருத்திதாத்ததை அகமக்சாதிவேரீக்கு விப்பபொருவெனியிட்டு வெளிபனை விடுவித்து உபசரித்து அனுப்பிவிட்டான்.

பிரதிப்பெருநரசிவநயிவினது விடுபடுத்தற்கு ஒருமுற்குறி பாகக் காவல்கிவிபெற்ற பிராமணர், தாம தனவத்தொண்டுகுறந்து வைதிகபொருட்கூறு மறந்து பொருட்பெண்டிப்பொயமகைய முயக்கத்திற் ஆழ்ந்து இடங்கழிவானைய அனைத்து பரிபவபட்டைத நினைத்துநினைத்து கிவ்யமப்காரத்தாப்பபட்டுப் பிரபல்கித்தருசெய்தகொள்ளப் பிரபத்தனககொண்டு பெரிமோர்க்கிள்காரிந்து தமதுதேவகங்கிளவேவனவாமிட்டாதகடுத்த வயாதொல்லி 'இவற்றிற்குக் கருவரப இவ்வதென்து துணிந்து உதயருளவேனும்' என்று, அவர்க்கு அகேசாசன்திரங்கிள ஆராய்க்து 'சகவப்பங்கரும பரிசோமாதற்கு ஏதா செயதெழில பரவதர்கருகடய ஸ்ரீபாதநீர்த்தத்தை உட்டுவெள்ளதவே' என்று உய்யமாத கூற, அவ்வகாலம் அவர் அதனைப் பெற்றதப் பருகிப் பரிசுத்தராயினர்.

பின்பு, இவற்றிப்பொயவிவ பவத்பவவதப்பி தலைபெருக்கப்பெற்றது* காதனைகாடுகிள்கிளநெத்துவார்களுழக்கிய, பாத துளிபடுதலாவிவவகமபாடுகிவருசெய்ததே" என்று, † "ஆடி பாரடியார்க்கிலாவென தனழக்குக்தொண்டாடிப்பொடி, பாடகாமபெறிதகங்கிள்குடைந்தாமுமிவடைவென நுயலீ" என்று, ‡ "ஆடிபொயவருக்கென்ன கீரகொண்டாங்குகோகித்திரு

* பெரிபாழ்வார்திருமொழி - ருயத்தகங்கங்கிள்குப்பநிகை - ௭.

† பெருமான்திருமொழி - இவ்விட்டாதிருப்பநிகை - ௨.

முத்தர், சேதமென்பதொண்டிசேனாவுச்செழுஞ்சேதென்பென்றி
 க்கெனியினா" என நாம் அருளிச்செய்யப்பட்ட துன்பொருளினே து
 னைதெனெஞ்செழுநடையாய், ஸ்ரீமதந்நவங்களுடைய ஸ்ரீபாத
 லியாய் அவர்களுக்குச்சீழப்படித்த அடிநாடிபூண்டு துழுமெய்
 ன, தமக்கு அதுவே திருபடமாந் 'தொண்டாடிப்பொடி' என்றதிரு
 தாமம்பெற்றுத், அப்பாங்குதொண்டாடிப்பொடியாழ்வாருக்கு ஸ்ரீ
 கங்கைநன் தத்தவனானத்தகட்டுவோதெத்த தனது பதம் விழு
 மை தியைம் அகத்தாபித்யம் அச்சை எனது ஐயகவநினை
 யுத் தொண்டாவின்கிவருந், இவர் அவதந் அச்சைவநாததி
 னே திருத்தாடுபாடுகொண்டு, அநிதம் கம்பெருமாண் உகத்தரு
 வினநிவகுகொண்டவநிதந் துந் திருவாக்கத்தமம்பெருமான
 பக்கனியே ஸாட்டமனவத்து அப்பெரிவெருமாணியவனது பிதி
 தொருபொருளையதியாய், அப்பிராதுக்கே நாம் உன்னவனயும்
 துனவத்திருத்தொண்டிபூண்டு ஸமுத்த, தமது அன்பவத்தைய
 பிரபத்தமுமாய்ப் பிரபகருத்தெரிக்கக் கருதி, திருமாலை, திருப்
 பன்னிவெழுச்சி பெனது திவயியதுகளை மிபத்தி, அவதந்

உ "புனைபயன்விதிநடபுத்தொடுபனமெனயாக
கலைபதவெற்றமாத்தலென்புரிசெய்யுதோதன்
நனைபதபுனஞ்சொன்னேததிலகென்யினைபா
டுவியுதினெனகொத்ததெனவேதெனயுதன்"

என்ற மகனும் செந்திரத்தையப் பிரிவானவனாயினான் வெளியிட்டு, திருமாவுகளை முடிவிடவர வந்தவர்களை முடிவிலே அடிவிடத்தான்மைய கொன்ற நெய்யாபயம விளக்கி, உலகத்தானை வாழ்வித்து, தாத்தாநெய்யைப் பூரிக்காதெனவே வாழ்த்திடுக்து, அந்தந்தம் நமஸ்கரணியுதாரணங்கட வடைந்தார்.

தங்கள் அன்பை கிடைத்த விபரங்களைப்பற்றி தீவிரமாக
பிரயோகித்த மீண்டு மொத்தமாகப் பொருத்தமான செயற்கை
அறிவை, தேவதேவி, தானம் உயர்பெறவுள்ளித் தாதுகளை
சொந்ததையும் அக்கனையோ உயிர்தாக்கிவிட்டு, பரிசுரத்தி
கடையு, கோவிந்தே நிருவாகிதான் மெய்யுருதன் தகவல்களைத்
பெற்றதன் முதலிய அடிமைத்தொழில்களைச் செய்வதென்பதொ
ன்றிருந்து, காலநிலையோழித்த, தாதுகளைத்தவற் சபையா
கி, முடிவை தெளிதான்விரிவு

● "தேவதாண்டகநாசொப்பொருள்சொத்தமிழாணந்த
பாதிவதுமடிமுப்பாண் பெருமான்சாளுமபதுமத்
தாநிவன்சென்றிசரமாதான்நாநிசாரந்தாநிதம்
காநிவான்மயபொருளொசொன்னொருநிதவடிடத்தே."

† "சாட்டலென்ட் பரதமங்கலாபுத்தி
தெய்வமுதபம் தந்திருமாபுண்டருசெவ்வய
சாட்டியவென்மெனமுனி 26. தித்தனிபருத்
பாடர குதன் சிவமூரபாண்தான்பதிகுறியெ."

1. "கொண்டிருமுதையுடனிடின் தமதாதிபதியென்கொண்டு
தனமன்குடிசுநீர்த், தென்குடிசொழைதனமுக்கொழுந்து
கிதழ்வது, தன்னிலையுடையதும் தன்னாணியையுடைய
தீரும மாதிரியெய்தத் தானுதித்ததென பித்தெனத்தான்
செய்துவிடப்பண்ணும் உணர்வாரும் (முறித்தவகை மாபயிற்
பயத்தையுடையதுமாதிரி என்னிதிபயப்பெய்தவரை புனி
தமாகச் சொல்லுக. 2. இவ், தாதுவர்களைத்தான் நூருப
பினாதெனிருமன்கொண்டான், செய்யென்குருகுமரீதியே அவ
தரித்ததுமாதிரி உணர்வுநீரெனத்தெனமாதது கொண்கிட
செய்ததென 3. முறித்தது முறித்ததென அமரமாய், ஒருவர்,
நீர் அமரமுன்குடி எழுவியென, தெய்வியுடனிடின் அவதரித்தார்.

[illegible]

அங்ஙனம் வளர்ந்த இவர், திருமாலை நோக்கித் தோன்றியவு 34
தனான இயற்கையிலே உடையபொருள், மருநுநன்மை பற்றி
மயங்கிவிட்டுத் தாமதத்தை மதுரைமாநிலத்திலுள்ள தமையன், தாம
யிருந்திருந்தது துன்பம் பாடியவர்களுள் தோன்றியபொருள் அந்
னும் 'பாணி' எனவே பேசுவதற்கு வாய்ப்புள்ளவரேனும் இந்
னையவர்களுடையவர்களுடைய வாய்மையின்மேல் குறிப்பிடுகிறார்

* இயல்புநடைநடை - கக.

† தனியல், திருமங்கலம் அருகில் செல்கிறது.

* திருவார்த்தை - அ.

[illegible]

விடுவதில்லை' என்று விவாதஞ்செய்த இவ்வேகப் படைக்களை
பெருத்து இடைவிடாது ஒருங்கே ஏறிய, அவ்வன்னினை இவரு
டைப மெவதுடன்மேலு எஞ்சுமட்டவும, இவர், பத்தியைப்
பட்டதனால் தெரிதும் பச்சையுணர்ச்சி வின்றி, சொன்னமாரிபாக
எழுமேனக்களையும் கொண்டு இத்திரன் ஏகோபத்தினே பொழி
வித்த லெவையத்தக்குச் சற்றும் பின்னிடாத கோவத்தனவிசி
போலச் சலிப்பதிருந்தார்

அதனாண்டு அமராரைப்போல அனைவரும் அஞ்சி அகன்
தனர்.

அப்பொழுது இவரது உடம்பினும் உன்னத்தினும் இருபித்
தும் வருத்தம் காணப்படவில்லை பரிந்து, பந்தானது அந்த
உத்தியை அமர்ந்திருக்கிற அங்குததது திருவுள்ளம் மிகக்க
லாக, திருசெய்தியும் இரத்தப்பெருக்குற்றது.

அதனைக்கேள்வி அஞ்சுக அதுபாப்பட்டுக் கோயிலுதிரிகளது
க்கு அறிவிக்க, அவர்களும இவ்வற்பாதசெய்தியை அரண்னக்குப்
பொருகிட, அமரத்தியதோடு அகேசகிதமாக ஆராயத்துப் சாவ
லன் காணக்கூறாது வலந்து வலய்திருவடியினே பார்த்து
வைத்திட்டான்.

அதற்குமுன்னே ஒருநாள், தோட்டி பெருமானை தோட்டிலே
ருகாமலாக நமனம் அவைதபாவனை பன்னிரண்டு நமபாணன்
புறம்பேயிறகப் பார்த்திருக்கலாமோ ?' என்று விண்ணப்பஞ்செ
யத்ததற்கு, வாகுதேவதோன் விதைக்கே அருமை அழைப்பதாக
வாக்களித்திருந்தார்

அக்கதாய் அவ்வாறே இரத்தியைவின இஷ்டத்தை கிதைவே
ற்றவும் பாணனாகப் பெருமைப்படுத்தவும் அத்தனைதது ருமத
த்தை அடக்கவும் 'பகலத்தோபதிக்குச் சாதிவனது பிரதானம்;
பத்தியே அமைபும்' என்ற சான்றிரசித்தரத்தத்தை உடத்திக்கோட
டவும் சென்னிலேதானது கெத்தினைய ஒழித்தருளவும் திருவு
ள்ளங்கொண்டு திருவாய்க்கேள்வ வேகசொல்லுமொழுள்கிதிரது
கலையில் தோன்றி 'கமக்கு கல்லன்பாறா பான் பெருமானே இழி
வாக நினைவாமல் நீக்கென்று தோன்களில் எழுத்தருளப்பன்னி
வாரும்' என்று விவயிக்க, அவர் பிராமமுகத்தத்தத்தில் வலயிழித்த
வனவிலே சொப்பனத்தின வலயிவிவயித்ததை நினைந்து அநிச
யித்து அப்படியேசெய்து தாமபேறுபெறக்கூறி அச்செய்தியை

அத்திருப்பதியி னுள்ளார் யாவர்க்குத் தெரிவித்த அலங்காரம உடனவாச் சொகு திருமுடித்ததையினே தீர்த்தமாடித் தெனந வந்திசுமுத்தத் தவாதோர்த்தவயுண்ட மணிர்து ராணம் உடனடித்தத் கனாவேறிப் பாணர்வழக்கமாகிற்செறவிடத் தம் சென்ற அவதிருவடிக்கினே சாஷடங்கமாகத் தண்டனிட்டு 'தேவரீகரத் தமயிடத்துக்கு எழுத்தருளப்பண்ணுவித்துக் கொண்டு வரவேண்டு மென்ற கம்பெருமாள் அடியெனுக்குக் கட்டினாயிட்டருவினார்' எனது சொல்ல,பாணர்தனைவர் 'நீசஞ்ஞ அடியென திருவடங்கப் பெருகாகத் மிதித்தடுவேனோ?' என்று தமையிழிழிவைச் சொல்லி மதத்திட்டார்.

அப்பாங்குளிக்காத 'தேவரீர் மிதித்திடவேண்டா, பெரு மாள் பெரிபதிருவடியினதருத்தோனின எழுத்தருளாதல்போலத் தேவரீர் அடியெனதுதோனின ஏதீயருளம்' என்றுதோர்த்திட்ட, அது கேட்டவளவிலே வாழ்பபாணர் அனயித்தஅச்சம் சொ ண்டி அதனா உடனடிக்கெய்சிச் சொறருழி 'மகாபரிசுத்தமூர் த்தியான தேவரீர் அடியென்திறத்த இக்களம் கூறவொண் னாது, பாவநர்பாதத்துக்குச் செத்தைய விடமாடருதற்குரிய வாதேனூக்கொடுத்தொழிவ புக்கென: இதுசெய்த பாவதாபர சப்பதெனினும எரிவாயகாதது அழுத்தவது கலமனோ?' என்று கைச்செவார்த்ததன் கூறினார்.

அதன்பின் அருத்தவர் பாவக்கியமனத்தை விண்ணப்பற் செயது'அது உடத்ததருசியதன்'என்று பவர்து கீட்ப்பத்திக், பின்னர் விண்ணப்பாடல் கெவுண்டெனக்கு வாதம் மாதகந மாட்டாமல் கூப்பிடுகையதாய அகத்தவனனுக்கே தமமைஅர்ப பித்துப் பாதவிதாசாய கின்றிட்டார்.

அகத்தாம தபோயிதி கவகாசங்கபெனமகாததோனிலேற்றி க்கொண்டு, முத்தருளப்போமயனை ஆதிவாகை எழுத்தருளவித் துக்கொண்டு திருமாமணிமண்டபத்துக்குச் செனதுமாதபோலச் சென்ற தங்காதாதுதிருமுன்பே ஓதக்கிடார்

உடனே முனிவானார், விருககந்த மெறிக்கிதோன் மண் டவத்து டேற்றிவைத் தேணிவாங்கி, வநுக்கொடுத்திட டடிவல காவாட்கொள்வானுள் அணிவாககனது திவ்வியமக்கனகிக்காத

நகைப் பாதாதிவேசம சேத்திரசந்தமகைச் சேவித்து அதில ஆழ்ந்த அகத்தால அதன்அழகை அனுபவித்து அவ்வதுபவாதி சடத்தைப் பின்புள்ளார்க்கும் விசேஷாக்கும்பொருட்டு 'அமலகு திரிதான்' என்றதிறையிப்பிரபந்தத்தைத் திருவாய்மலர் எதருளி அதன் இவ்விதம்

* "கொண்டலவன்னைக்கேகாவலகுயவென்னென்
புண்டவரென்னதுக்கங்கவாதனை
பண்டர்கோளணிவாங்கென்னென்னமுதினைக்
கண்டவன்கென்மற்றொன்றினைக்காவனவே"

என்று தமதுதுணியைப் வெளியிட்டு உகத்தோரை வாழ்வித்து மிகவும் உபேப்பாடு சிறக்கவின்பெரிப்பெருமான் அத்திருமேனி யொழு அவரை அங்கேவித்தருள, திருப்பாணாழ்வார் அநிலரும் கண்ண அபிமானது திருவடிகளிலே அந்தர்ப்பவித்துக் கையந்த இருமடிண்டீர் எயிலார்.

கோவலன் குழலிகையாத கோக்கி மெழுகொததுபேல அக்கோக்கினை பாழிகையால மெடுவித்த இவ்வாழ்வார் இவ்வல லில வாழ்ந்திருத்தது இம்பதவருஷகால மென்ப.

கோகசாகைப் முதலிய பலர் இவ்வாழ்வாரை பாசிரயித் து எந்தென்பெற்றார்கள்.

† "காண்பனவுமுதப்பபனவுமற்றொன்றினைக்
கண்ணிையோண்டுதரத்தரவுகாதந்
பான்பெருமாரருள்கொ தபாடலபத்தும
பழமகதயின்பொருளெனதுபதவுநினைகள்."

* அமலகுதிரிதான் - ௧௦.

† தென்கெயிரத்தம் - அமரநாதர்வாதி - ௧௩.

4.5 **திருமயங்காபுரம் துறை**

* “முனிடரத் துயரங்கள் மூத்தியுயிர்ப்பங்கெடுவதற்கு நான்
கனியரங்கனங்களை மனங்கயிர்நுழைக்கையதற்கு
தனியானவையத்தனையிழைப்பதற்கு நான் தனக்குறிய
வினியாசமுடிகளையாக தனியாகப்பெயரிடவே”

† “காணத்தலையெழுப்பிக்கொண்டு இவ்வளவு
கொடியபயிவிஞ்சுத்தொத்தவனோ—கொண்
டபிணத்தருளுக்கைப்பாடியவன் வினைபயத்
தாணித்தருளுகென்று இவ்வளவு.”

[illegible]

* இரண்டாம் பத்திரிகை - ௨௦

* தனியார், மருமகனானவருடன் அந்நிலைச் சேர்த்தது.

1. Quarta a.m.

தமிழ் முன்னுயர்ப்பொருளில் விபரத்தித்யயயில்' என விபரம்.

இங் கங்கையாழ்வாரின் தாயெனது மாகத்தோன்றி உலகத்தை
கலங்கிப்படுத்திய பாதுகாத்த மகாத்மாவே கவிபுகத்தில் மன்
னுலகத்து மன்னுவிக்கிறார் சம்மார்க்கத்திறுபத்தற்குச் சூத்திர
சாதியில் இங்ஙனம் உதித்ததாக துங்கன் தவளாமிற்கும், இப்ப
டி சிறந்த இவர் மூலமுத்திப்போல நீலசிறமுடையார் விருகத்த
ரூல, இவருக்குத் தந்தை நீலமொன்று காமம்ட்டான் இவர் தம
குடிக்குறைய இளமைமயிலேயே ஆபுதமித்ததயில் தோண்டிபெறது
அதனை அடுத்துச் சேனாபதிபுத்திப்போகதெயுமர்சது கொற்றவ
னுக்குக் கொடியவரோடு கடுமியோடுகூங்காங்குகளில் படைச
யோடு மூலமொன்று பராக்மித்ததான பகையெனது பராகயனொ
ன்று பேர்பெற்றப பலமுறை வாகையுடி வந்தார், அங்ஙாத்தநி
புணர்ந்த அபயாசன் இவரை அக்காடகேருஅதற்குக் முடிசூ
ட்டினான் இவ்வாறு குறமித்ததநிதையுண்ட மகாகவியோமர்
ள் இராசாங்காரிபத்தைக்குறையவரட்டத்தியபுகழ்பெற்ற இவரை
காடங்குகளில் சிறியமுடையார் வயப்பொழுதமபலஇளமங்கையர்
இன்னிசையாடக் கேட்டநிலும் கண்டமபயிலக்காண்டியுமே
பொழுதுபோக்காகக் கொண்டிருந்தார்.

இங்ஙனமிருக்கையில், அக்காடகில் திருமென்னக்குளமே
ன்றதிருப்பதியில் மாணசங்கையென்ற தொரு தாமதப்பொய்
கையில் தோலமாதுபயர் வந்து கல்கிக்கெடுவெனது செங்க, அங்ங
மாமகளினை திருமாமகையென்பார் தங்குக்கையாள் தெய்வவந
கத்தைவிட்டு மாதுடப்படிவங்கொண்டு தனிவே குமுதமலர்கொ
யதுகிட்டுள் சிவ குண அங்கு அதுடடாள் முடித்ததபொருட்டு
வந்தாடுகருகலவையவத்தியன் கண்டு கொதிக்காரிக்க, அவன்
'உடலாவத்தமடமகளிசான் கிடப்பபட என்னை நீ பாதுகாத்தரு
ளம்' என்றவென்த, மடைதான் அமமருத்தவன் மெழுகியோ
டு அதற்கு உடன்பட்டு அமமகிசத் தனமாணகையு அனழத்து
ப்போய மனைவாள்வசம் குயிற்று, குமுதமலர்கொண்டு கின்றது
காரணமாகக் குமுதவங்கியெனகாமகானகுசெயது, வளர்த்தவ
த்தான் வருகாவில், அக்காணிகைக்கு விவாத்தக்குரியதோலம
வகிட்டவன்கினை, அயன்பிதாவுக்கு 'மாகுளையதிலான இங்ங
னங்குக்கு எந்த ஆடகன் உலகத்தி துளகே?' என்றவெனவும்
உடல்வந்தது அப்பொழுது அவனதுகையருபகாலன் கிப்பென
த்தரிபங்கையுக் குணநிசயங்கையுக் காண்க நீலகுளிடம் கொ
ண்டாடிக்கூற, உடனே அவர் அவன்மகையார்க்கத்தரு ஆதங்க

MAHAMAHOPIRATHAYA

No. 115 SWAMINATHA IYER LIBRARY

கொண்டு இரார்வியவாரியங்களை இருத்திருத்தபடியே விட்டுத் திருநாம்குக்குவந்து அத்தபாவவதனைத்திற்புக்கு அகிணை சம்பாவித்தாகக்கொண்டிருக்கையில் அத்தமாதிரிதோமணி கண் ணெதிரிதபடக் கொண்டு விபத்து காதல்வினாடி அவன்வாதவாதை வினாவித் தந்ததபடக் அந்நதவாசிய, அத்தநதவைபேரேக்கி 'இ லனை எமக்கு இவ்வாணக்கொடுவதும்' எனவாசியித்த வந்திதபூக ளாவினா பிருதிபாசமுதானவத்து வனங்கிட்டு கோடார், அதற்கு இதைத்து தந்தததபடக் அவருக்குக் கண்ணிபாதானஞ்செயபதிரு க்கையில, குமுதவவளி குதங்கிட்டு 'தபதாக்காரங்கனம் திவ்வி கோத்ததவா ன்னதம முதிய பததாசமகாசுருகடய கவன வர்க்கொழியப் பிறர்க்கு வாழாக்காப்பபேடன்'எனவதன்சுருத்த த்தெரிவித்தான் அதுகோடாரும் ஆகிவாட் வெருவினாவாதத் திருநாமபூருக்கு சென்று அங்குநாழந்தருகியுள்ள எமகியே ன்னார் திருநாமபூகடய எம்பெருமானது திருமுன்பே விளங்கி லார்த்தித்து அபிதோசப்பகை சகாசசமுத்தினைனைப் பெற் றுத் தவாதசோத்தவாடினதங்களைபு முகடவதாபடக் கடிமன ளுசெயவகொண்டக் கடிதிலிலவந்ததோ, கண்டு கிண்டி அந் தங்கை 'நீர் ஓதாண்டனவும் கித்திலமாக ஆவித்தெட்டுநீகவ க்ஷணவர்களை அமுதுசெயவித்து அவர்க்கொண்ட திருவடித்தீர்த தந்ததபும போனகஞ்செயததேத்தந்தபும உட்கொண்டா ன்நீ உமகம் என கொழாக்க ஏத்துகொண்டென்'என்று கி லங்கிவா, அவர் அவன்திரத்தகக்கொண்ட கோடவையிடுதிபா வ் அவலியவிதத்ததைச் செயதமுடித்ததரும் உடனபட்டு அங் காமே செயவதாக்க சபதஞ்செயவகொடுக்க, அதன்பின் இரு வர்க்கும் திருமணச்சேட்கு கூடத்தது.

பின்பு பாகவாச பகவதாசாதததினும் பதம்பாவகமரண பா கவதாசாதததததச்செயவகொண்டு தம் அந்நாக்குச் செறுத்த வேனமெபகுதிபொருளுபபடக் செவவமுமுவதபுரு செ வகிட்டுவருகிற செயதிகைச் செனன்மனன கலர்செவகைச் செ விபுததா கிணங்கொண்டு இவர்க்கை திகைவாய்கெருமபொருட் டித் தாநவனானதா பதாபதினா, அவர்க்க் வந்து கோடதற ரு, இவர்க்கை,கொபாச,மாநி,இதா,ரகி,பிண்கிட்டு'என்பதா க் சிவதவிகைகைச கொகிவகொண்டு காலீட்டித்தவக்தாந்- பின்பு இராகபரிசனங்கன் துதாபபொருவிதக்குமாத கிப்பங்கி ட்க, நீகர் வெருண்டு அவர்களை வெருட்டித் தாத்தினார், அதனை

புகிந்து அச்சை நேரமுத்தரத் தன்னதனைத் தந்தவனை யினித்தா,
 'நீ சொன்ன பரகாலனைப் பிடித்துவர்' என நனியமிக்க, அவன் அவ்
 வாறே பாய்க்கினானோடு வந்து இவரை வளைத்துப் பிடிக்கத்
 தொடங்க, இவர் ஆடனமாணென்றும் தமது நுதிதாசமபிரான்
 மேல ஏறிக்கொண்டு அகீகத்தோடு முன்கொண்ட எதிர்த்துப்
 பொருது அவனைப் புறங்கொடுத்தோடச்செய்த, அதுகேட்டுக்
 கவலையுடைய சோழசமுகத்தோடு வந்து இவரை வளை, இவர் தமது
 கைவலையையால் அப்படைக்கலனைக் கட்டித் தமது திருமையைக்
 காட்டிப் பொருதவனில், தாம் அருள்மயிவாதலால் இறைமகனின்
 கொலையலாசென்று கிந்துபொருது போய்விடத்தவிரினார்,
 அதுவே சமயமாக அச்சை தாதிமைய கவலித்தகொல்கித்
 கொண்டு அருங்கலாது 'உமதுகொலையாதகொல்கினாக்கண்டு
 மிரங்கிநாபோம்' என்று சொந்தது 'மெய்த்திவ கப்பருசெ
 றுத்துவிடம்' என்று இவரை மெய்த்திவகொல்கிட்டுப் பிண்டின,
 அவ்வகைச்செ இவரைப் பருதிக்கொடப் பிடித்து ஒருநேரவாலயத்
 திறந்தைவைய, இவர் அங்கு உணர்வலாமலமுதலாகப் படிக்
 கிட்டுவாதிதையலில், கையர் தாதிபதான பொருளானபெருமா
 ன் இவரது சொப்பகத்தினை பிரச்சகைய 'உமக்குவேண்டிய
 பொருள் தருகிறோம், காருய' என்று சொல்கின்றார். இவர்
 அக்கவலை களவாகவே கையர் கட்டியுள்ளருகின்க கமங்குந்து பொ
 ருதுபுகுந்ததும் மந்திரிகையோடும் 'கொருசொர்மிவே கிதிமருக்
 தெது, அங்குவந்தவ, தருவேன்' என்றுகூறி, அவ்வுமாததியன்
 அதனை அச்சுக்கு அறிந்தது அநாமதிபெறைய பலபரிவாதங்
 காரதவியலசொ அகொண்டு கார்ப்பங்கு இவரை அகழ்த்து
 லுத்தான், அங்கு இவர் கிதிதேடிச் சாளுகையாத கல்கிக்கடலில்
 மூழ்கிமூச்சித்தவனானினே, சாளுகையான காதலாகலாயி மின்
 டிவ சாளுகை எழுந்தருளி அபாயமித்து வேகவருகிக்கொல்கில்
 கையபுள்ளகிடந்ததன் குறிப்பிட்டு அருளினசொ தயின, தெளிந்
 தெழுத்து பொருள்கண்டெடுத்த அச்சைக்கையகொல்கித்தி,
 மிருத்தவந்தைய பாகவதாரதத்ததுங்கு கவத்துக்கொண்டார்,
 தினபு மந்திரி திரவியத்ததன் கொண ம்போய்ப் பாவலன்முனனி
 னிலினை கவத்து கிக்குத்தவகாதனைத்ததயும் கினமபு கேட்டுப்
 புலிக்கொடியேந்தன இவர்மகிமைகயக்கருதி அச்சமுழவியபுங்
 கொண்டு உடனே இவரை வரவகழ்த்து விசேஷமாகப் பாரித்து,
 தானசெய்தபிழைகளைமென்கலம் பொதத்தருமாத பலவாது

தோர்த்தித்த, அஃந்தாம் 'திரொளபிக்குப் புடவையாக்கத்தபேர
கமாயவனருளாத் பெருகிய இப்பொருளைத் திரவியாவியில்
கவங்கலாராத்' என்று ஆயினவெனது அப்பொருள்முழுமையாகவும்
இலகரப்படிநிலைவத்தபாவச் தீருமபொருடையி அநேகபாசைய
தர்களுக்கும் கொடுத்துப் பரிசுத்தஞானம்.

தேரு பதாவலச் சேடித்திரவியங்கொண்டு ததிரவாரணம்
கடத்திலருளாயிம், எவ்வாறு செவ்வாயிடைத்தருள கைப்பொரு
கொண்ட மின்பி, கழிபுத்திரவியம் பொருளிடடி அக்கவங்கரி
புத்தலித் தகடபத கடப்பிக்கத் துணிதது, கீசமேலகடப்பான்,
நிழலொதுக்குவான், தானுருவான், தோகாவழக்கன் என்றபாவ
வளர் உத்தரணியவதாரவுடனகொண்டு, அகலாரகொண்டுவழி
ச்செவ்வையாதர் குறைவாடிச் கொண்டுதபொருளால் திருமல
புலாக்கிப பூசகரும கொண்பு கொற்றவந்தார் இவர்கொன்
னகொள்வதும் கவண்கொண்ட வழிபுத்தரமே யாதலால், பூமிக்
காரியமான் இவர்கொண்டு திரவியாகத் திருவள்ளம் பதருமல
கலவினாராவே வந்தது இவர்க்கு விசேஷாடாகமபண்ணி இவ
காதலங்கொடுக்கெனமுன்னது கினைதது, இவர தக்கவழிபுத்தரு
மான தர்சுருதாரணமேயுட்கொண்டு பலவணிககாரிப பூ
காமி மணிகாரகாரகருமாய் கினைப்படுக இவர்க்குமிதவழியி
லே செருந்தருள், திருமணங்கொண்டவியில் திருவாதகத்திந்தரு
ப்பதிவிருந்த குழுவலவியிமுன்னர் கண்டகொந்து ஆபுதபாணி
யார்ப பரிசுத்தபுடனே யானது அவர்க்கிவைக்கத்து கவனிராதப
ணங்கொடுப்பவராய் அபகரிக்கையில், அமமணமகலகாலில் அணி
த்துள்ள மொதிரமொளகைக் கழறதமுடிவாமலால் அதனைபும
கிடாமல் பதகொலே கடித்ததுவாக்க, அமமிடுக்ககோடில் பம்
பெருமான் இவர்க்கு 'கலியன்' என்று ஒருபெயர்கூறினான் பின்பு
இவர்க் பரித்த பொருள்கொடுப்பவராய் கணமவாக்க் கடிக்கவத்த
எடுக்கப்பார்க்க, அப்பொருட்குளவ இடமகிட்டுப்பெயராமல் பர்
வதமபேரல் அசலமகிருத்தனதப் பார்த்து ஆக்கியவப்பட்டு, ஆவி
காடர் அவ்வத்தனனை கோட்டு 'கீ என்னமத்திரவாரணம் பண்ணி
னாய்' என்று கிடாதுதொடர்க்கு கொடுக்க, அப்பொருது, பதிக
ஞான சருவகவான் 'அமமத்திரத்தகை உமக்குச்செவ்வகையிடும,
வாரும்' என்று அருவிவகழ்த்து, கலவெதகாரமாய்ப் பிறவித்த
யாதத்துப் பதமபதமனிப்பதாய்ச் செந்த அக்டாசாரமகாமத்தி
ரத்தத முன்பு காரகாரணனாய்த் தனக்குத்தானே செவ்வலிச்

கொண்ட குகை நீர் ஓவர்கொயிரினை உபயோகித்தருளி, உடனே கருடாகுட ஐயப் பொன்மணியை வினாதுடன் விசங்குப் காள்மு விடப்போலக் கருணைவடிவமான திருமகனேயே ஓவர்முன் எழுந்தருளிக் கொண்டாடித்தான் அத்திவிவியவகையில்கொத்ததைத் தரித்ததனாலும், முகபுகாராழிவரம்பொழுது பவதபாதர தலித்தத்தின வரணவைத்ததனாலும் கவிவன் அந்நூலாசத்தரதம் ஒழிந்து தத்துவஞானக்கடருங்கெப்பெறதப் பாவாணப் பரிபூர் னாறுபலம்பண்ணி அவ்வாறத்தமேயிடகை வெளியிடுமாறு ஆக மதுரம் இத்திதம் வினத்திதம் எனனும் காலவகைக்கொடையும பரட வயல பரண்குத்திபு டை ௨33 "வாழ்கோன் வாழலருந்தி யோர்" எனதுதொடங்கிய பாடலுதல்.

௧1 குகைத்தருளு செவ்வர்த்திமெழுவார்படுதூராரிளவெல்லா, நிலத்தரவெய் பரிசுளிகம் 12 மருதொட்பெருநிலமளிகும, வ வந்தருமதறுதத்தி மெப்பெறதாவினாமாவி கொடிய, கலத்தரு துதொவ்வொர நமன் றிவென்குட வகாராதருவென ஆராமம் 13 எனது தமறு அதுபவத்தை பெயர் ௨, படமொழிவெறங்க னா ஈனாரும் ஆதங்கவகைமைநிருவெந்ததேபாவு அளவுவதங் கவி ஈ உடபெருநாரை நமமெழுவர் அருளிச்செத கனகுநில விப்பயிர்பகதங்களு தம் தமறு பதத்தங்கன் அபகங்காரக அ மைபுமபடி பெய்தி மெய்ழி, திரு நுதத்தாண்டகம், திருமெழி த்தாண்டகம், திருவெழுந தந்ருதா, கிதா திருமடல, பெரிய திருமடல எனது ஆவதி வினாதுபகத திருவாயமலர்க்கருளி, 'திருமயவைவாழ்வார்' எனது திருகாமம்பெற்றார்

அவதான முதனிற பெய்திருநெழிபாடுகையில, திவ்வியதே வயாத்திவையாகக் கொண்டு ஆவந்த துப பெருமனை மங்களாசா னஞ்செயது திருப்பதியடபாட உத்தேசத்து, அழ்வார், திருப்பதிரு திபதரிசாரைமம் காராங்கதாமம் காமகாணியம் கங்கையெழ குணதம் திருவெவகடம் எனனும் வடகாடெத்திருப்பதிலுவித் கொண்டு வளா விதரிசாஞ்செயது பரகதம்பாடி, தொனவடகாட இத்திருப்பதிருவ திருவெவகாடி, ௨1 துவத்தியை திருவினதலுதா த்தேசத்தார் அத்திருப்பதிவிவெழுந்ததாயுள்ள பத்தாரவிப்பெரு மாள் அப்பொழுது ஆழவாழ்வு முடவகெட்டாமல் தீரடழிகோ டு காரகவளபஞ்சொட்கொண்டு பாரழைமாரிருக்க, பகாரைப் ப்பரண திருவலலிக்கெனிக்ரு வக்து அங்குள்ளுத்தருளிவுள்ள

* பெரியதிருமொழி - முதல்திருப்பதிகம் - ௧.

ஐந்து எம்பெருமார்களையும் சேவித்துப் பதிகம்பாடித் திருநீர் மணிகொடுத்து அவ்வெம்பெருமானைக்கவிரே மிகவும் ஈழப்பட்டு கொண்டு அகத்தாம திருக்கடனமலையைப்பாடித்து பெருமானை சேவித்துவிட்டுத், அப்பொழுது, திருவினதந் தெம்பெருமான் திருமகனாக துண்டமட்டு இவ்வாவதப்பாடல்பெற்றுச் சிறப்புறக்கருதித் தடனமலையிற் காட்டுகொடுக்க, கல்வன் அப்பிராணையும் அவனே ஊனாக்ககண்டு கவித்து அவனூர்ப்பதித்திரே "நின்றந் தித்தியத்ததத் தெத்தார்தோலைத், காண்டவத கூத்தகாணெரிவாயப்பெய்தத்தனைத் காண்டுகாண கடனமலையித் தலசையாத் தே" எனது பாடினா

இவ்வாதேமத்துக்கவிரென்காட்குத்திருப் பதிகார்ப்பம் நடுகாட்டுத்திருப்பதிகாரணமடையுங். தது, பசாழகாட்டுத்திருப்பதிகாரிற் திருவத்தி துலித்திர்கடமபாடிக்கிற் சீவழிவழிசெய்வெழுந்தருளுநாயிங், வழக்கப்படி பரிசைக்கன் இவ்வமுள்ளே 'நாளுகவிப்பெருமான் வகதார, கககவிவா வகதார, ஆவிதார வகதார, அருளமாரி வகதார, மயக்கவிவகதா வகதார, பககலர் வகதார, பகயாதி மத்தகஜ ஊகலவர் வகதார, கிலித்ததுகிமலர் வகதார' எனது பாடித்தாவகிசெய்தெத்திர்கொண்ட செவ்வாவிதா, அவற்றிற் சைத் திருநீர்சைமபக்தமுத்ததிரை. னுமொத்திதவசமலாக்கிட்டுண்டவ அடிவார்க்கன் வகது 'எவ்வகார னுருள்ளவிடத்திரே கவர் விருதுநிச்செவ்வகாது' எனது தடுக்க, அதுமெட்டிப் பசகாடா சம்பகதருள்ளவிடத்தே செனது அவ்நீரே வாதப்பாடிசெய்த தெட்டவருககவிசை,காவனா 'தமதுகவித்தித்தத வர்வகனாமாது முன்னப்ப பாடலபாடிம்' எனதுசொல்ல, உடனே ஆழ்வார் 'ஒருகதனாய்' எனதுதொடக்கி அவ்விடத்துக்கு அருமென்கா காழ்ச்சீராமவினன்கா மென்ற திருப்பதிவி னுள்ளதாடனம்பெருமார்க்கிஷமார்பப் பதிகம்பாடி, கேட்டு, ஓர சைமபகதா, மிகஅதிரித்து 'உமக்கு இவ்விருதுகள் பாவுக தரும்' எனதுசொலித தமதுமேயி இவர்க்குத்திருமுன்காணிக்கவாரக சைப்பித்து கங்குமதித்து உபசரித்து வழிபட்டு வழிவிட்டு மீன, அமமெய்யாவவர் வெற்றிவேஸபத்திக்குக் கொண்ட தமதுகொற்றம் முத்ததத் தேனத

“செவ்வகத்தபனநிவமதையோர்காழிச்

சீராமவினன்கவிரென்கொண்டாலை

பங்கமலத்தடவையுழர்ந்தோர்

எருண்மாளியிட்டமுதலியடைவார்வேல்

கொங்குமலையுழர்வார்வேலையுடைவார்வேல்

கொழைவையுழர்வார்வேலையுடைவார்வேல்

கங்குமலத்தடவையுழர்ந்தோர்

தடவையுழர்ந்தோர்

என்று தமது பாலித்தோடு பதித்ததை முடித்துச் சம்பெரி
டைமுழுங் அப்பதனென்று, தமது சன்னியாசு அந்தத் திரு
வாரியைச் சார்ந்து, திருவாய்க்கத்திருநா. திகன் முதலியவற்றை
தண்ணியிடுவது, திருவித்தருரை வலையுடைவார், அப்பெருநா, அங்
கிடந்து பம்பெருமாள் ஆழ்வார்க்குத் தனது ஒருவருடை
மறைவ, அவர் திருப்பதியா. மலமருகைதலோடு "காசியை
கிந்தனார் வரமுதேதேயம் கிதே" என்று தமது குறைபாடு
தோர்வாய் பரிசு, அதற்கு தோர்வாய் பெருமையு நிரந்தரேனை
கொடுக்கப்பெறது கிரமியமடைத்தோர், பலந் தப்பித்தோர் வழி
வாய் திருவாய்க்கத்தேயோர், மம்பெருமாள் பரிசு
கிதாபுடைகொண்டு பலபதிகங்கள் பாட, அதுசேட்கத் திருவரு
ளமுதல்து அங்கெயம்பெருமாள் திருமலையுடைவார் ஆழ்வா
ரைத் துணியோடு 'மலையு கிதாபு மலையு கிதாபு மலையு
கிதாபு முதலிய கிதாபு கிதாபு கிதாபு' என்று எட்டகிதாபு
டருகின்று.

ஆகிரைத் தமதுவாய்க்கத்தேயுடைவார் அங்கெய் தி
ருப்பதியுடையதிருமலித் தமக்கு அந்தாங்கெய் அமைச்சுநால்
வையு அமைத்து திரையியமடைவார் 'பரிசுக்கொருதருத்
திருமலித் தோடக்கொரு கிதாபு கிதாபு கிதாபு' என்று ஆ
லையுடைவாரிலே, மகநிலை 'காசியுடைவார்' பொருளையு
மலையுதொரு புத்தகிக்கொரு மலையுடைவார் அமைச்சுபட்ட
தோர்வாயுதலி அவர்க்கொருவாயுடைவார் தமக்கு துலையுடை
து, அதனைக் களவாய்க் கொண்டுவிடுவோமென்று, பலபதிக
கிதாபு கிதாபு கிதாபு கிதாபு கிதாபு பொருடருகைபாடு திராது
என்று உபாயக்கதினாக்கள் அங்கெய் திமொழியைச் செலிபுத்த
வுடனே கிதாபுக்கொண்டு பரிசு பரிசு பரிசு பரிசு புதப்ப
டடு காசியுடைவார் அங்கு அங்கிதாபு கிதாபு கிதாபு
கிதாபு கிதாபு கிதாபு கிதாபு கிதாபு கிதாபு கிதாபு கிதாபு

வழி அபயபாசமயாவ நிகர்த்துச் சந்திரமபார்த்தவருகையி
ல, அதன்விசாத்தில் சக்கராகாசமான இயத்திரவிசேடம் இடை
விடாது கழிந்துமொன்றுருத்தவிடப் பார்த்த அந்நிவிதத்தாதற்
கேற்ற குழ்ச்சி செயது அநேகமவாழைத்தன்முகளைக் கொண்டு
ந்து சிறிதுநிதிநாதத் தந்தது இடைவிடாதுகொடுத்தவா, அத
னதுவகைக் கடுகிதகத்திக்கொண்டதனால, அக்கோமிப்பொறி அ
னையவாதுகி யறிட்டது அதன்பிற் ஆழ்வார் தமதுகிஷிபர்களுள்
வல்லாருளுருண் அவ்வழிவாய உன்னெனெனாத, அவன் சென்
து உள்கணிக்கிரகத்தை உவாததொடங்குகையில, அத்தபரிமயம்
அவன்நகர் அபயபாசமயம் கிடைப்பெயர்ந்து அச்சினகர முழுநா
தினாந் திரிந்து இடைவிடாதுவது அதுகோகல் அவன் வான
சொலவ தென்து சிறிதுபொழுது கணங்கி யது, உட்கண் வெளிவி
கிருகது நிக்ரமயகம சனா சொல்க்கொடுத்த உபாத்திரப
டி அம்மருபத்தை அபரிசுத்தமாகக் கித்த மம், அது சாதி
குந்தி

“ நப ததாலகாதொகிருமருளுகாதொ
புயததாமய்க்கொருபுத்ததாலகாதொ
தெய்குதே தித்ததொருசெய்யுளானகாதொ
மாயப்பொலிவென்றிசையதித்தொருபபன் நுணக்கொ”

என்று உயமக்கொண்டு ஒருசார் கிழந்திட்டது பி.வ. அச்சி
டன அதன் பெரிததுகொடுத்த, பதகால அதிசயகாதத்தொடு
பெருகினாவகை கொண்டுவந்து அவுக்கிசாததைபுருகி அக்
தபபொயின் கிடைப்பிததிப் பெற்றபொருளான நிக்ரமயசமுதய
சொபரியதமரான கைக்கிலங்கைச் செயலிதவருகையில, ம
திலக. கெற்றபொழுது, தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார்திருமரது
சொக்கிறதிடம் கோபட, அதிசயபித்ததுகொடுக்கெய்திலகட்டம்
எங்கொள்ளாமல் ஒதுக்கிக்கொடுத்தார் இவ்வளம் மறந்தக்கை
ய்கரியங்களைபுங் குறைவறமுடித்தபின்னர் கம்பெருமாள்பக்கை
கிடைபெற்று மீண்டுந் தவவியதேவாரத்தினாதொடங்கித்தொன
திருப்பேர், சத்திபுரவிண்ணகம், நிருவிண்ணகம் என ந இத்த
லங்கை மங்கலாசாசகஞ்செய்தபின், நிருகைதழுகைச் சொத்து,
கம்பிவிஷயமாக துதுபாகம் கிண்ணப்பலுசெய்து, நிருசசே
றை, தேசமுத்துர், செய்யுவிழை என நாம பதிகளைக் கட்டது, நி
ருக்கண்ணமங்கையுக்கு அத்திருப்பதிபெயம்பெருமானைப் பதிகம
பாடித் துதிக்கையில, நிருவிந்நபுர்ப்பத்தாரிப்பெருமாள் முன்

புதுப்பாடல்பெற்றதுபோதாதென்று கிட்டியுள்ளனவென்ற அண்மைபரம ஞானிக்கொண்டு ஆழ்ந்ததெதிரிவினைத்து கால விவரிக், ஓவிரோடர் 'கிங் நஜர் கிங் தித்தெத்தொத்தினைக்காணாமல் கருவுகம்' கொண்டுள்ளே' என்ற அபிப்பிராயம் சேர்த்துத் துதிசெய்தார்.

அப்பால் திருக்கண்ணபுரம், திருக்கண்ணக்குடி, திருநாளை
யென்னும் சோழநாட்டுத்திருவிழைதேவதாசனையும், திருப்புகலானி,
திருக்குறையக்குடி யென்னும் பாண்டியநாட்டுத்தலைவனையும், திரு
வள்ளூர் தொழை மலைநாட்டுத்திருப்பதியையும் தரிசித்து, சீன
நாடு தென்னாடுகளை நிரும்பாநிருளசேனை, திருக்கோட்டை ஐயர் மு
தலாளவரத்தைத் தெரவித்து, மத்தியம் படைதிருப்பதினை வணங்கி,
திருமலையி றாஅர்ச்சுவரதாசனோடு விவரவதாரகனாயும் கருதி
உள்ளாடுகணதாது படைதிருப்பதின்கண்பாடிப் பெரியதிருமொ
ழியை முடித்தார்.

முடிந்ததும் தமது ஆராதனையு அடங்காமை உடல் மத்தம்
 ஐந்துபேர்தங்களை அருளிக்கொரு, அடித்தம் பூரித்ததுரு
 எழுந்தருளி, தங்கநாள் நகரத்திலே திருநெடுந்தாண்டத்ததத்
 தேவகா தாதுலே பாட, அத்தருத் திருவுள்ளமுக்கத் தம்பெரு
 மான் 'உமா குடுவெண்டு உதம் பெறதாகொம்மும்' எனது தீவ
 யித்தவனாவே, தாதுலேபெருமான் 'முன்பு தேவரீர் தம்பா
 முகாரமுக்கம் கொள்பபெத்திய தங்குவேதங்கள் காண்கையும் பா
 ர்குழிமாத்ததிய தேவரீர் தாண்டருகூற அத்தியங்கொதவததில்
 கீர்வானவேதங்கொடு பாரவனஞ்செய்யுமத தாண்டாண்ட
 ருளே. இம்' எனது தோர்த்தி, பெருமான் அவதமே அரு
 ள்புரித்தர் அவதானவியப்படி, ஆகிரட்ட, அச்சுருபமா
 நமம்குவனாத திருக்கிலிவி உத தாதுலுக்கு எழுந்தருளப
 ன்னர் உபக வேதபாராணத்ததும் ஒழுங்குக்கொடுக்கொரு
 அத்தியவனத்திருவிழாவை உதப்பாக்கொவலித்து, அதுமுடிந்த
 லாதே பாரவருகாத மீண்டும் குருகூக்கு எழுந்தருளபவன
 னுவித்தர்

இங்கு யமே பிரதீயருமும் அத்திருவிடைப் பரிபார்க்கும் படி. எட்டிசெய்திட்டு, மகன்களோடுமான், மகேந்திரசிகிபு அருகே செதாச்செய மெனது பிரதீதமான் திருக்குமங்குடி வில் வந்து கமபிதிதலையாழகன வதுபலிதது அங்கு வீத

தியாகசஞ்செய்ய விரைவுபிறந்து குமுதவலவியாருடனே விட
தராவர சிலகோலம்போகவிஞ்ஞையினமுத்தருள்விருந்து, தமது
அறநைந்தாமபிரையத்தின், சமரதி பென்கிற மகாயோகத்தரன் தி
ருமேனிரீததுத் தேசேரமயமரன நிவ்விவகதரூ கோத்திடார்

வழிபதிப்பு முதலிய அநிருத்திடவகம்பவவதனைச் செயதா
லும், அச்செவயம் முழுவதையும் பவதபாகவத னைவரியத்
துக்கே உடையாகித்ததனாலும், அவைவாங்கப்பொருளை அபகரித்து
வைவாவர்க்கு உரியதாகவதனாலும், புது புண்ணிய வாரோடு
யானதிப பழிபரவகங்கைச் சிந்தும பெருது பெருமரனாகு ம்ருந்த
ஸ்ரீகோலவாகதனைச் செயது சீருத இவகாருவார், தமது திவ
யிபபிரையத்தக்களால் உலகத்தை கைபொதிச்செய்ததிட உயி
தொகைத்தைக் கடித்ததனால, இவர்க்கு 'கலிகாந்தி' ஸ்ரீராம ஒரு
திருநாமம்.

* 'கொளுக்கிருளகடிநியடவகசெயெயிறயி
நஞ்சுக்குநலவகுந்தாதநிழலா ஸூதமுதைய
வஞ்சுவுவகங்கையான ரேதம்பதசமயப
பந்தககனனை பொதிபதானைப ஸூவககனே,'*

௧௨. மதுரக்கவிபாழ்வார்.

- “எய்தத்தீயமகதனைப்பாதிதமிழ்நயிழைத்
செய்தற்குயின்வருஞ் சடரோபனைச்செய்யுன்பே
பெய்தற்கெனயும்பெரியவர்கெனயுதிர்வென்கா
ருய்தற்குநயிதாமாதுமெனம்முதலானபே.”

† “வேறொருவரானநியென்வெந்தமிழ்செய்த
மாறன்சடரோபனவன்ருக—தேறென்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தமதுதவியாதெனமை
வாழ்வாதவரேவான்.”

செந்தனப்பொதியச் செந்தமிழ்த்தடவதைய புதுபு தென்
னாட்டினே, கம்மாழ்வாசவதாதந்தவமான நிருத்தருகருக்கு அ
ருவென்கதம் கவத்தமாதிதப்பெருமான் கன்வன்கத்தருக
தில்லியதவமு மாற ? தென்கிணத்திதவமனை நிருத்தோனாதி
யே, நித்திகதமாத்தித, நித்திகதகதத்தித்திதேதி, வேனா
னருமுதது அம்சமும் சடாழ்வானது அம்சமுமாய், ஒருவத்,
ஒருபுருவகெனப்போமனருக்குப் புத்திரதாய் அவதரித்தாத். குதி
யோதவத்துக்குமன் கிழக்கெம் காணப்படுகிற அருளுதவம் போ
னப் பதாய்குத் உதித்தத்தருமன் தென்றோவத்தித் தொன்றிய இ
வத், காங்குயேதமும், ஆதயேதாங்கமும், கீமாங்குத தக்கம் பு
தானம் தருமதம் என்னும் காங்கு உபாங்கமு மாயி பதினா
ருகாந்திதவனையும் பாசியத்திதேயே பதினது செவிசெனிய செ
ருசொத்தகிணைப் பாடவங்கதாய் அதனும் ‘மதுரக்கி’ என்று நி
ருகாமம் பெந்து, மெய்யுணர்வினும் அவதவத்த மாணிக்கதாய்
விஞ்ஞபத்திதிஞ்ஞ யோகிட்டகதிறுத்தேத்த, நித்தபாததி
தா தில்லியதோவாததிதகதின் நிருவுக்கமுதலாதாய்ப் புதப்
பட்டுச் சஞ்சகிக்கதுத்த, || “தெனமர்கோணிக்கப்பகம்பயத்த தெ
ய்வகன்னதமன் கொணர்க்த, வானவர் வனங்கும் க்ககதின்
ககாமெய்வதரிவார்க்கெதம்” குதகிய வடகாட்டுத்திருப்பதினைச்
செவித்துக்கொண்டு, பாதபதமருளும் தீதானபட்டன மேழ
தன் முதனதான நிருவயோத்தியவகட்த்த, ¶ “மாணதமகி
த்திருந்நிவருதாந்ததயுவென்றேமென்முதலமதார்போத்தம்
விழுநிலபதினாது” தீதாடி, முன்பு கிபவாதா மேடுத்த
முடித்ததத் தன்னகட்கோதிக்கு எழுத்தருகியவன் தாசைக்
கிணைவருத்தத்தேத்திய இடமான அத்தச்சாடுகதகதத்தித் அ
த்தகதாதாருமாய் எழுத்தருகியிருக்கிற இராமகோணியும் கா

● இராமதாதுத்தத்தி - க.அ.

† தகியம்; தாதுகிணை அருகிசெய்தத.

‡ நிருவாய்பொதி - இ.அ - ஆம் நிருப்பதினம் - க.

§ ‘தவாபாபுத்தித் கட்டுகட்டத்த அதபத்தருவாதித்த கன்ன
ததேருபத்தொன்பதாதான கவையருகத்தித் கட்டுகட்டத்தி க.அ
ய வென்கித்திதவயின்’ என கிணை.

|| பெரியநிருபொதி - க. - ஆம் நிருப்பதினம் - க.

¶ அம்பாபாதவனம் - பாணகண்டம் - கென்கிப்படனம் - இ.

இப்போட்டியைப் பற்றித் திருவாய்மொழி அப்பரிசுத்தப் பியில் சித்தியவாசஞ்செய்யக் கருநிச் சொன்னம் வந்திருந்தார்.

அக்காலத்திலிருந்தான் இரவில் இவர் திருக்கோளுதொம்பெரு மாணாத்திரைசோக்கித்தொழங்கருதித் தெற்குத் திக்குநாங்கொது த்தின்பொழுது, அப்பக்கத்திலே வானுதவனார் துவின்குறிய நி ல்விவமானஞ்சுப்பொயிப்பீழம்புபட்டன் னுந்து அதுவிளங்கெ ள்றதியாமல் 'இராமகோங்கர்வேலி' என்றாயோ? காட்டுத்திரையோ? என்று எங்கென்றுத் திகைத்துக்கின்று. கிண்டலர் இவ்வளவே அடி த்த இரண்டினுள் தாண்டினுங்கண்டு அக்கடத்தினர் மூங்கட ரோசியினும் மிக்குவின்கியதனால் வெருவியப்புந்து அந்நீ அரு கிற்றொன்றுபார்த்துத்தெயிலத் துணிந்து பிரைதாமாய் அச் சொதிகையே குதியாக்கொண்டி அதுதிரிதமாத் தெருவழிபுடர்ந் தட்டத்துவந்து ஆழ்வார்க்கிருவாகியவகட்கு அந்நி அவதரித்த ருளியுள்ள சடிகோபமுளியவரது திருமேனியின்கடத்தாதற் சேலி த்து இவரே அத்தனாகெட்டுத்தாமதிரைசெத்த தெய்வ அந்நி ஆச்சரியப்பட்டு அய்வாழ்வாரது கிரீஸ்கம் முன்புதாம்கென்னியு த் திருத்தபடியே அப்பிரைசுதமாயிருக்கின்றன, அவர்க்குக் கட்டி லுளும் வாய்ப்புலுளும் உன்மையால் சிலஉபகாரங்களுற்பரிசோ திய்பவரானார். அப்பொழுது, காரிமாறப்பிரைசு என்னிதற்கு டாகித்த இவர்கோட்டகோகிக்கு எத்தனிடையு கொல்லியருள, அதுகேட்டு மனதாழியாழ்வார அவரதுஞானவையவற்றுக்கு அ திரைத்திற் றாடுபட்டு அவதாரவே ஆசாரியராக் கொண்டிரைனம் புருந்தார்.

அந்ததாம் கம்மழுவார் பஞ்ஞாணம்மாரைம்பிரைசுதித்து இ லகை ஆட்டுகொண்டு, பாதவய் விழுகம் கிபவம் அந்தர்வாரித் தம் என்னும்பிரைசுதினைகளுக்கு முறையே வேதம் பஞ்ஞாந திரை இவிரைசம் கமிருதி எப்பொருள அச்சையதாதத்துக்கு ஏற்ற துதிவடிவமான தயிழ்துங்கொர் செய்வதொடங்கி, சை த்வேதத்தின்பிரைசுதமாக காரஞ்செய்துபந்தனை அருகிச்செய்து அ வந்தத அம்மதரவகிக்கு உபநிதெத்தருகினார்.

'மூத்திர மூன்றுபுகங்குகில் பியாவர அக்கோகாரைந் போலக் கையுபாத்திற் தோத்திரமாத் திரத்தால் உயர்க்கியுள தாம்' என்ற னுத்தொங்குகக்கு ஏற்ப மதரவகிசுந் தாம்உப தெசம்பெற்ற தில்விவப்பிரைசுத்தங்களைக் கைத்தாள் மெடுத்துப் பன்னிதாரபோடு எப்பொழுதும் பாராயனஞ்செய்துகொண்டு திருக்குகுக்குக்கொங்கிக்குப் பிரைசுதிவிவராய், பாதாழ்வானு த்வே பன்னிக்கட்புரித்தொழுதின சத்துருக்கொழுவார் போலப் பகவத்பக்தியினும் பகவதப்பிரைசுதித்தியையே பகவாதக்டாந் மாகத் தனிக்கொண்டு அய்வாழ்வார்க்கியவராக 'கன்னிதன்சிற த்தாம்' என்ற தில்விவப்பிரைசுத்தத்ததப் படி, முழுநாங்குக்கு

உபநித்தருளி வாழ்த்திடுங்கையில், உதேவிநின்ற திருமாற்குத் தக்க தெய்வக்களிரும், உபநித்தந்த திருவாய்மொழி பகர் பன் றதரு மான ஊரிமாதர் திருசாட்டையலங்கீர்த்தார்.

அப்பாள், ஆசிரியனாய்விடுந்ததற்கு யிவ்வாக்கி அநிதிந்நே திய மதுரைவிவர, அச்சொருபயான ஆழ்வாக்கியொத்தத அத் திருவாரியிலே ஏதிலருளப்பண்ணிப் பிரதிஷ்டித்து அவர்க்கு நித் திய களமித்திக உற்சவங்களை யெல்லாம் நெப்புத டட்டத்திடு கொண்டுலந்தார். அத்திருவிழாக்களில் 'வேதத்தமிழ்செய்தமாதர் வந்தார், திருமாளுக்குரிய தெய்வப்புலவர் வந்தார், அளவிலா ஞானத்துஆரியர் வந்தார்' என்று இவைமுதலான அநேகவிருது களைக் கூறித் திருச்சென்னம் ஒளிமுழக்குதலைக் கொண்டிபுத்த லானிலே, மதுரைச் சங்கீர்த்தாது தூண்டெலால் அவர்கள் மாணாக்கர்கள் வந்து ஏதிரிட்டு 'உங்களுடைய பக்தசெய்ய நிப் பகலானவ்வசே; இவர் சங்கீமதிய புலவசே? இவர்பாடின திரு வாய்மொழி சங்கீமதிய செய்புனர்தே; இவரை வேதத்தமிழ் செய்தவசே' என லெனப்பது தருதியோ?' என்று பல குதர்க்கம் பேசி விருதுகளைத் தடுத்திட்டவர்.' அதற்கு மதுரைவிவர மனம் பொருமல் வகுத்தி 'இவர்களுக்குச் சங்கீமதமாய்படி தேவரீர் செய்தருளவேண்டும்' என்று ஆழ்வாக்கியோ சொத்திடுக்க, சட ரோபர் ஒருமெய்ப்பிராமணயடிவத்தோடுலந்து 'திருவாய்மொழி யில் "என்னுங்கழல்களை, என்னும்மாணமுடைசி, என்னுந் திருவாமர், தின்னும்வானமே" என்ற பாசத்திற் முத லடியை ஒரு நெறெட்டில் எழுதித் கொண்டுபோய்ச் சங்கீப் பகலையில் வைத்திட்டால், அவர்கள்சொக்கு அடங்கும்' என்று கூறிவருகிறார். அச்சியமனத்தின்படியே சடரோபபக்தர் கண் ணங்கழல்களைவெழுதிய ஏட்டை எடுத்துப்போய் வைத்தி ட்டமாத்நித்திஸ், சங்கீப்புலவர்கள் எதிரிஞ்சு பகலை பொற் றுமகாப்பொய்கலையில் ஸூழ்வித் தன்மேவிஞ்சு புலவர்களையெல் லாம் நீரில்விழ்த்தி உடனே மெய்ச் தன்மதுவைத்த நெழுதி லையமாத்நிதம் ஏத்திடுகொண்டு மித்தந்த. அப்பொழுது நீரில்வி ழுந்து அமிழ்ந்து தமோரி யெழுந்து மெய்ய நீதிக்க ளையசேர்ந்த சங்கீப்புலவர்கள், சகலவேதாந்தங்களையும் பிரதார்த்துநீக்கப் படாமல் தாமெபுனாந்த பகலதம்சமான ஆழ்வாருடைய தெய்வி மான பாண்டித்தியத்தாத் தெரிந்து இவையப்பொழிந்து, தாம் முன்பு அபகாப்பட்டதற்கு அநாதபமுந்து, அதனை ஈயிக்கும் பொருட்டு அவாதமகிமைதங்கிய பிரபாகத்தாத் குறித்துத் தோத்திரமாகத் தனித்தனி ஒவ்வொருபாடப்பாடி வெளியிடுவ ளாளுக்கள். அங்கனம் வெளியிடுகையில் அப்பாடல்கள் பரவும்

"சேமங்குருகையோசெய்திருப்பாட்டனோ
சேமம்பராய்ஞ்சேமோரானமோ—தாமஸ்

தனியேயுள்ளமேதேவியன்டோரோன்று
முனியேயுள்ள தூயக்கு²¹

என்ற இப்பாடல்மூலமாகச் சிறிலங்கைத் தாயகமின்றி ஒத்த கலாச்சாரத்துடன் உயர்ந்த அறிவுடையவரும் 'இது என்ன அற்புதம்? இதுவும் சூழலாத தெய்வத்திருவருளே!' என்ற அநிசு உய்யப்பட்டு

“தயாபெறோதோஷமுத்தொழிதோ விதவிதெதிர்மின்மினியாடுவ
தோ, தாயோடுவதோவுதவிப்புவிழும் கலிகோடுவதோவடைபாடு
வதோ, பெயாடுவதோவழகல்விழும்பெருமான்வருதாபாணன்
னருங்குச்சி, தோவாதுதலாவிதமாமதையின்பெருநொற்பொது
மோவுவதொழிபெ”

என்பது முதலாகச் சிற்றெண் கவிதன் பாடிப் புகழ்த்து அந்த முதல் ஆழ்வார்க்கு மிகுதகதன் முதலிய சகலவிபரங்களையும் முன்னிலும் பலமடங்கு மிகுதியாக கட்டித்தவந்தான்.

இப்படி மதாக்கியோழுவார் "ஆசானெய்விடத் தமப்படி யே" என்றபடி தமதுஆசாரியருடைய பெருமையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு அப்படியேயே சொல்லம் எழுந்தருளியிருந்து பின்பு சென்னைபுறமொழிபுத்தூர்சென்னைநகரத்தான் பெருவிட்டை வடைத்தார்.

இவ்வாறு இவ்வாழ்வார் கம்மாழ்வாருக்குத் திருவடித் தொண்டர் பொருவிதனும், அவரது திருவடினை 'மதாசனின்' என இவ்விருவாமதவதிட்டி வழங்கப்படும்.

[illegible]

ஆய்வாளர்கள் சரித்திரம்
முதலப்பெற்றது.

§ “ஆழ்வார்க்கவாழியாகுசிசெய்வாழி
தாழ்வியாதுமிருந்தவர்க்காழி—பேழ்பாகு
மூலவவார்க்குரைத்தவைவடமவாழி
செய்யமுதலதன்னாடனெனேசெய்த.”

* "வேலிநகரத்திலிருந்து சென்னைக்கு வந்ததில், லாசரின்மேய்க்கப்பட்ட மயங்கியது—காசம், மலையாடுவதற்கு உபயோகமாகத் தந்தைமருத்துவம், மலையாடுவதற்கு உபயோகமாகத் தந்தைமருத்துவம்" — ஒரு காலத்தில் தலித் மயங்கியது.

↑ கல்வியறிவுக்கான திட்டம் - மக.

உபதேசர்தினமரீகா-க